

БРОЈ 94

ИЗДАЈЕ
ПОЛИТИКНИ
ЗАБАВНИК

Микијев ЗАБАВНИК

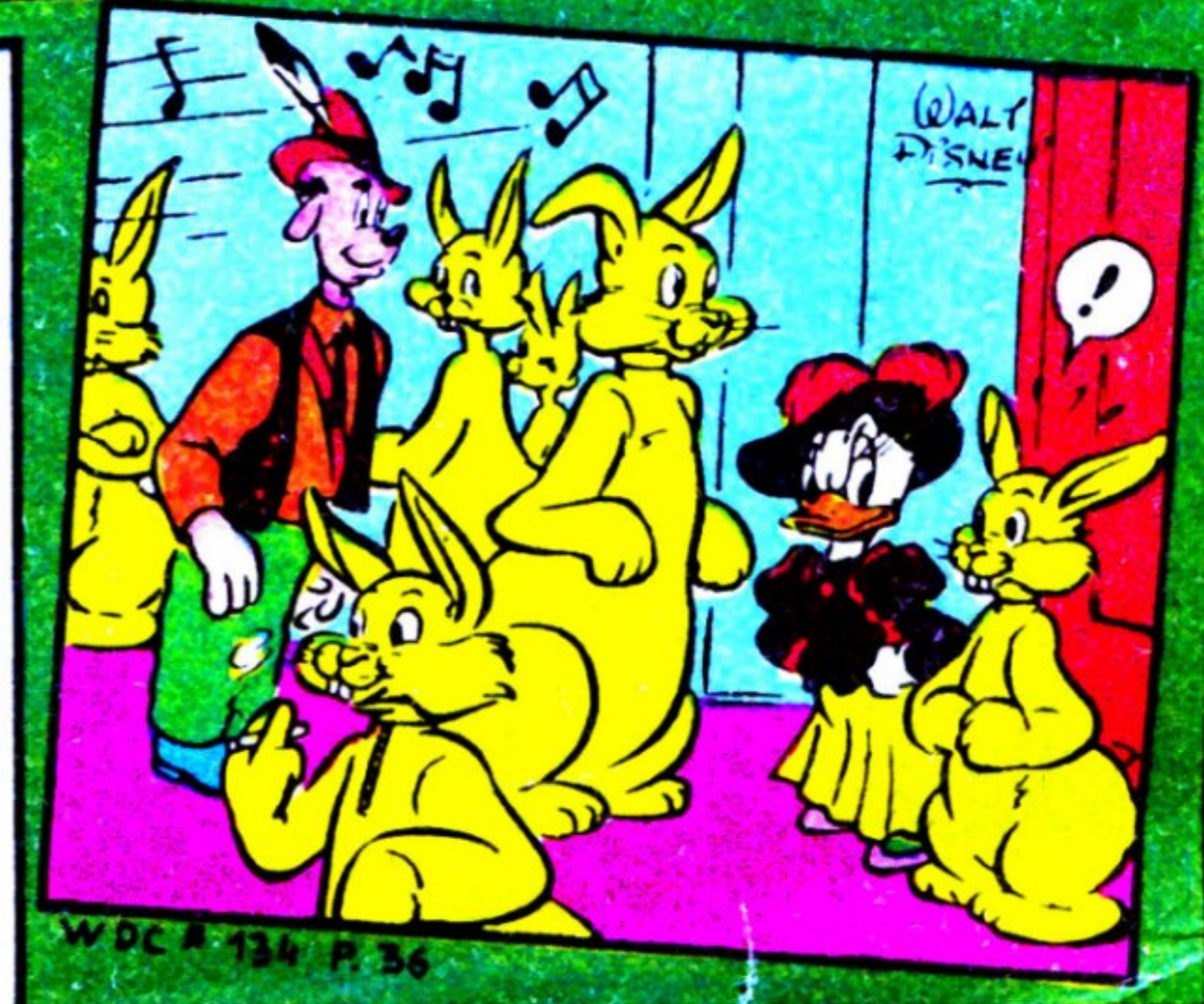
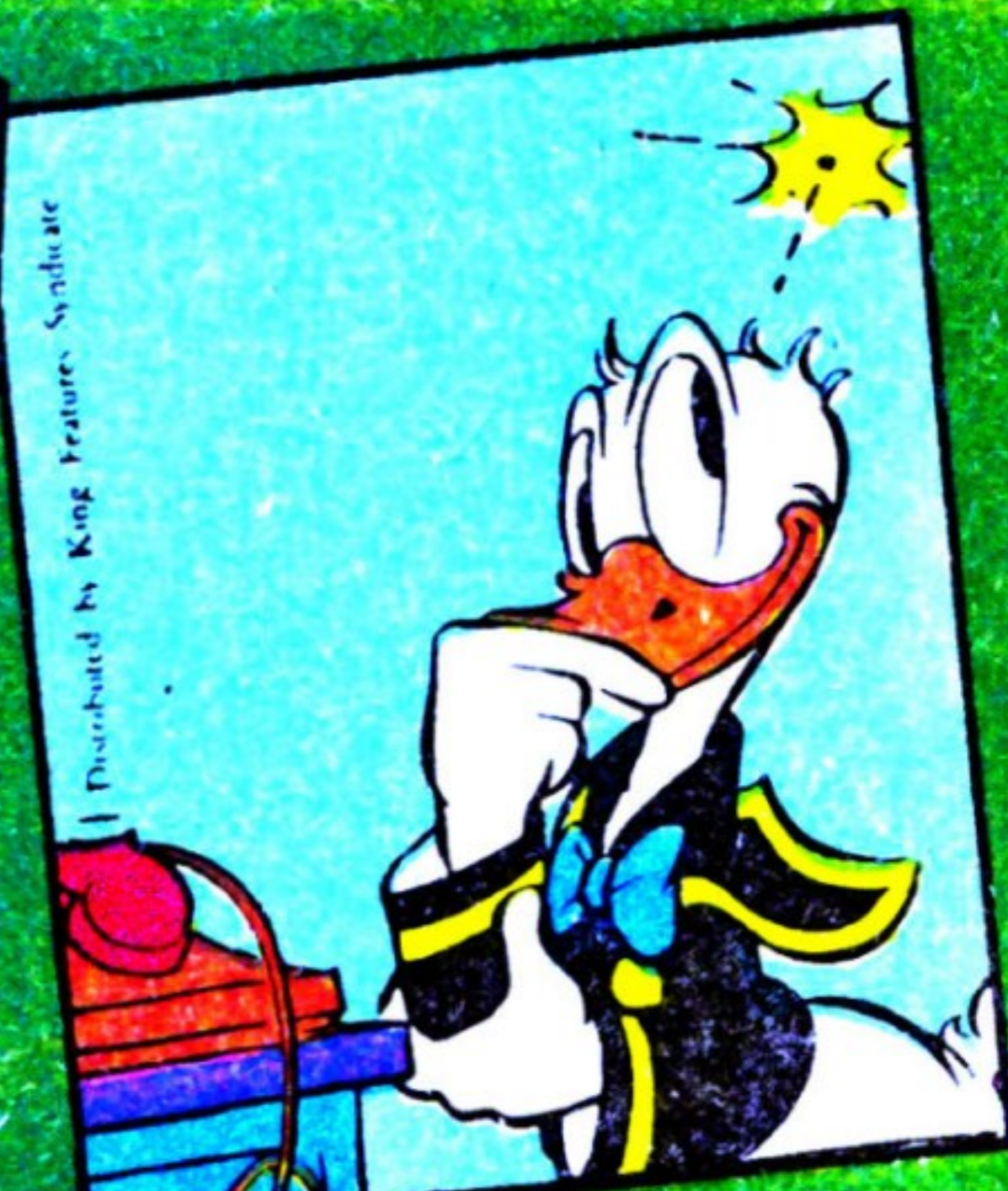
26.VII 1976. • ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ • ГОДИНА III • ЦЕНА 5 ДИН.

WALT DISNEY'S

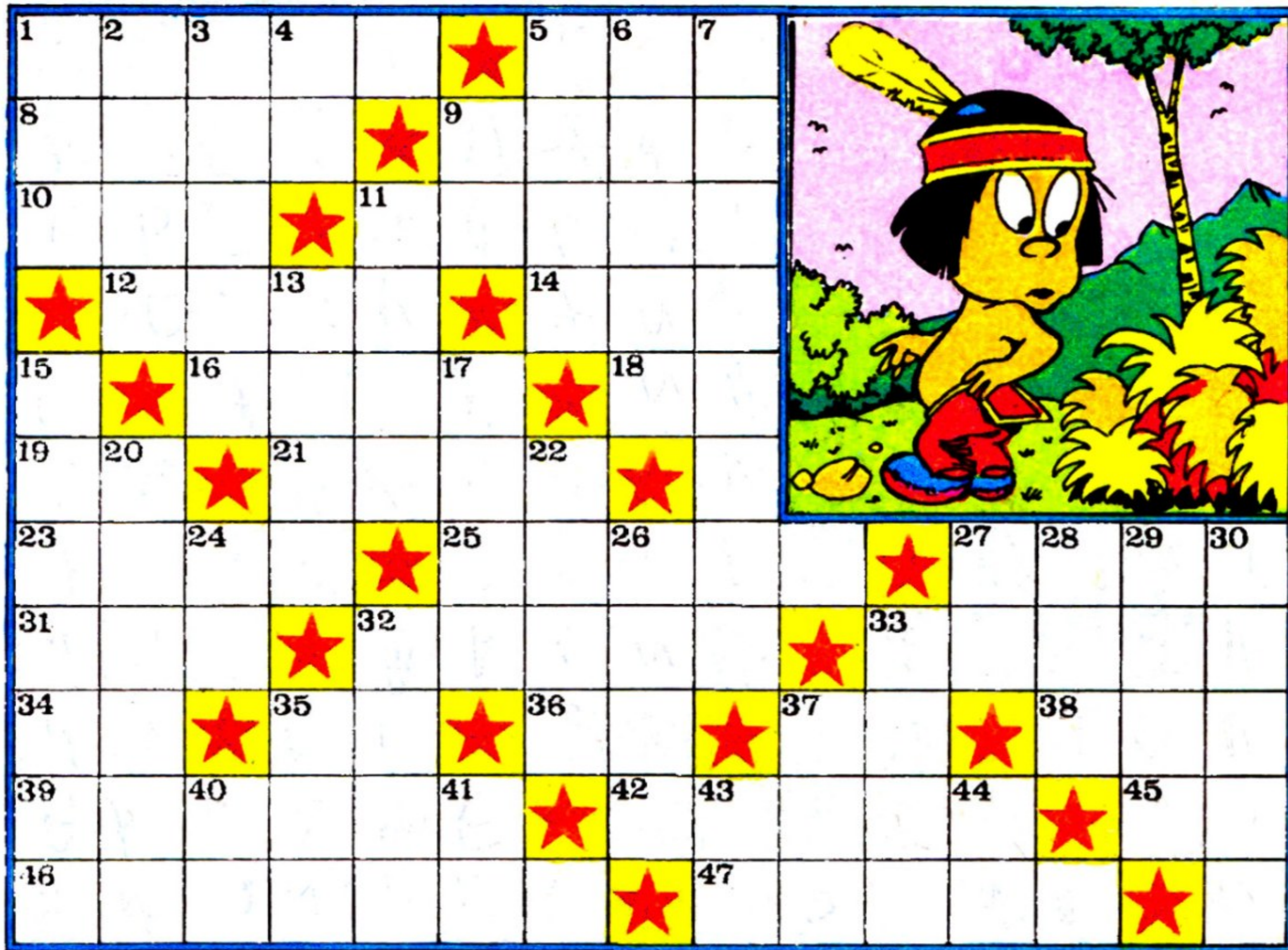
ПАЈА ПАТАК

© 1974 Walt Disney Productions
World Rights Reserved

МИКИЈЕВА УКРШТЕНИЦА

ВОДОРАВНО: 1) Највећи град у Далмацији, 5) немачки композитор, један од најзначајнијих стваралаца у историји музике, 8) подручје, 9) делови седмице, 10) течност у венама, 11) метал сјајносребрнасте боје, 12) плодно место у пустињи, 14) знај, аждаја, 16) линија, 18) име француског певача и глумца Монтана, 19) исти сугласници, 21) лековита биљка, 23) врста превозног средства, 25) пришити, 27) савет, поука, 31) доњи део посуде, 32) образовна установа, 33) ташна, 34) десето и пето слово ћирилице, 35) име глумца Марвина, 36) лична заменица, 37) ознака на аутомобилима из Панчева, 38) артиљеријско оруђе, 39) музички инструмент с диркама, 42) домаћа перната живина, тука, 45) музичка нота, 46) помагало за људе са слабиим видом, 47) прибор за чишћење.

УСПРАВНО: 1) Гутљајчић, 2) део прибора за писање, 3) човек који лови, 4) река у Аустрији, улива се у Дунав, 5) свежањ памука, 6) летописи, годишњаци, 7) лице из „Микијевог забавника“ (види слику!), 9) потврдна реч, 11) бака из „Ми-

кијевог забавника“, 13) хитац, тана, 15) спортско борилиште, 17) име глумице Ене, 20) мочварно подручје у поларном појасу и хладном делу умереног појаса, 22) пољопривредна алатка, 24) показна заменица, 26) београдски хуморист, један од водитеља ТВ емисије „Од главе до пете“, (Милован), 27) везник, 28) стране мушко име (Артур), 29) пробој оштрин предметом, 30) београдски сликар, писац и ТВ водитељ (Момо), 32) лице из „Микијевог забавника“, 33) мера у музици, 35) бакља, 36) раније, 40) неодевен, 41) хемијски знак за ербијум, 43) панет, 44) име италијанског певача Бана.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА:

ВОДОРАВНО: 1) пропланак, 9) рука, 10) рило, 11) ода, 12) понос, 13) ко, 14) пума, и, а, 15) Лола, 16) СД, 17) мила, 18) Раб, 19) месо, 20) кошаркаш, п, 25) Арт, 26) „Врла“, 27) ура, 28) го, 29) ми, 30) лепа, 31) пик, 32) трн, 33) утрина, 35) јун, 36) брат, 37) тиква, 38) државници.

Издаје НИП „Политика“, као посебно издање „Политикиног забавника“, 11000 Београд, Македонска 29. Директор Вукоје Булатовић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић.

Претплата за нашу земљу: годишња 220,00 дин, полугодишња 110,00 дин, тромесечна 55,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 440,00 дин, полугодишња 220,00 дин, тромесечна 110,00 дин. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству валути ДМ 63.—, Долар 25.—, Ф. Уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун фах 124. Телефони 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије ја: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретари од 15. X 74. не плаћа се порез на промет.

© 1974 Walt Disney Productions.

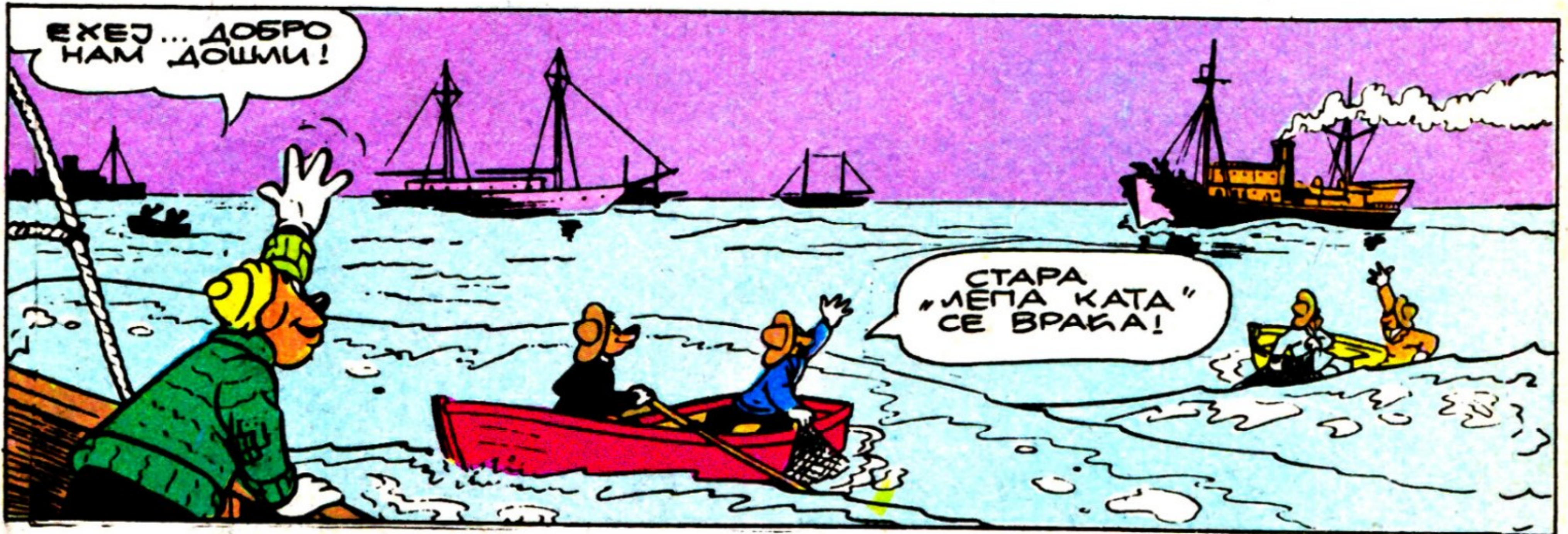
Штампа НИП „Нова Македонија“ — Скопје

WALT DISNEY

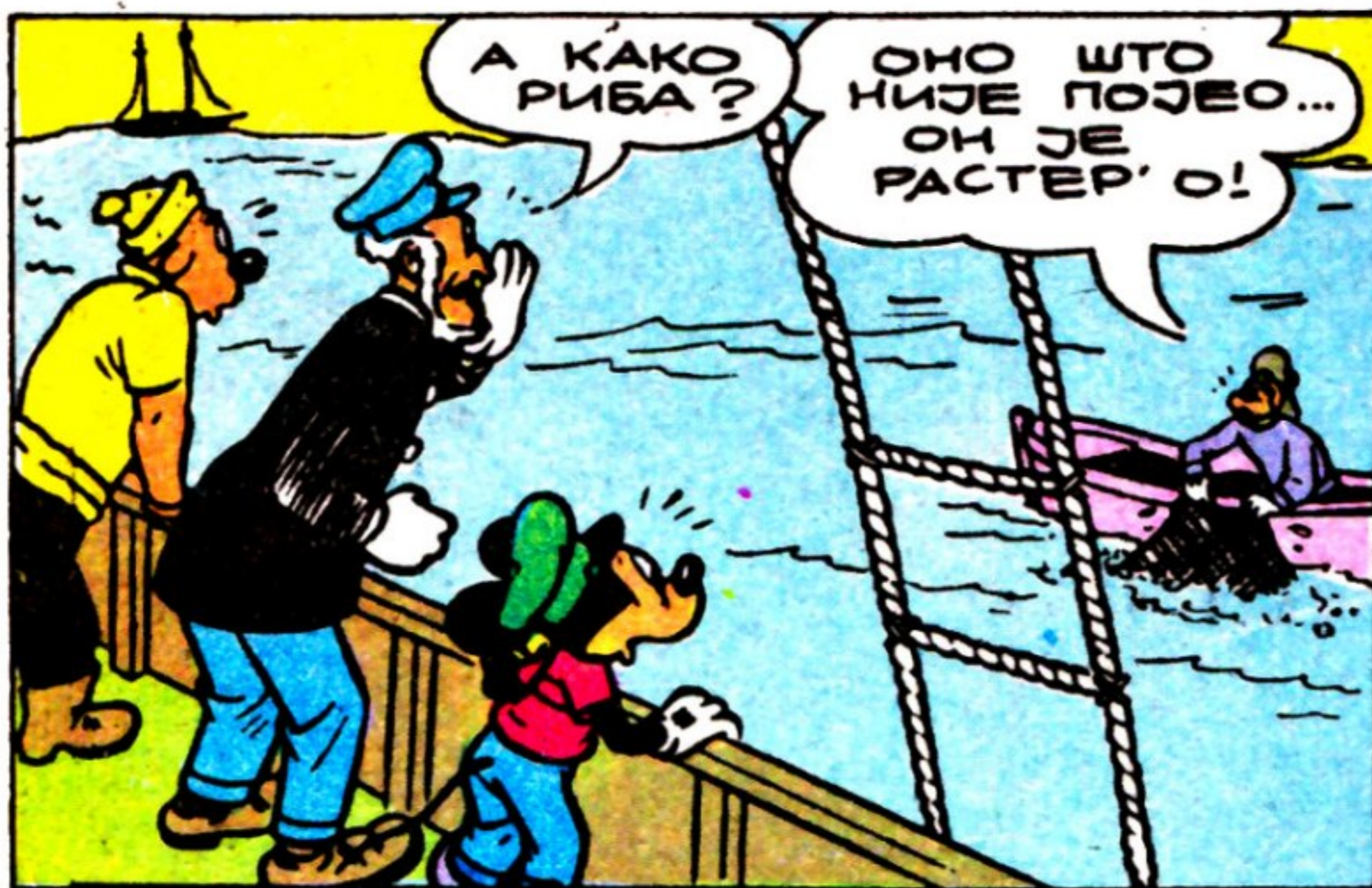
МИКИ: ЛОВЦИ НА КИТОВЕ

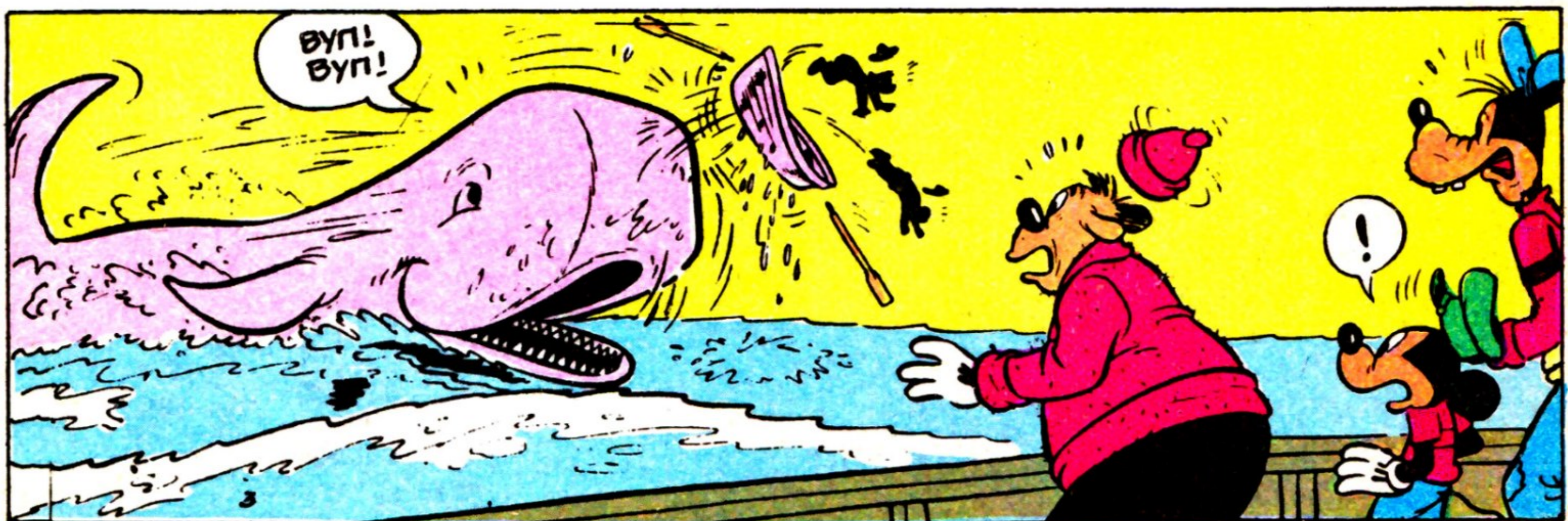
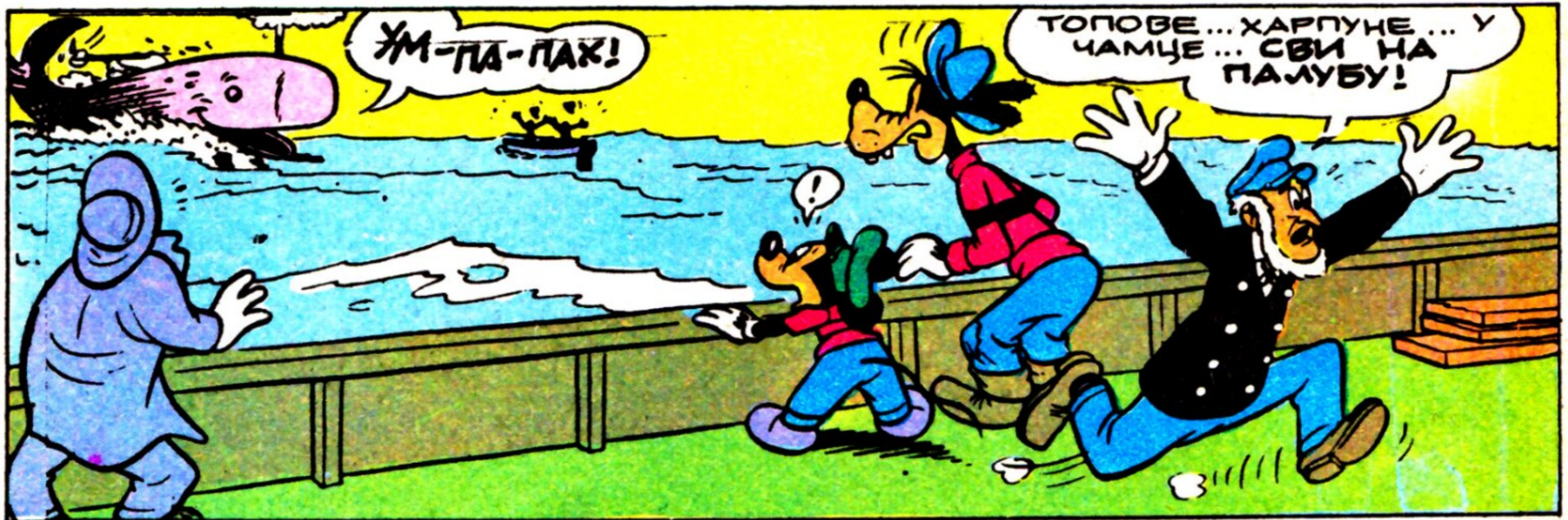
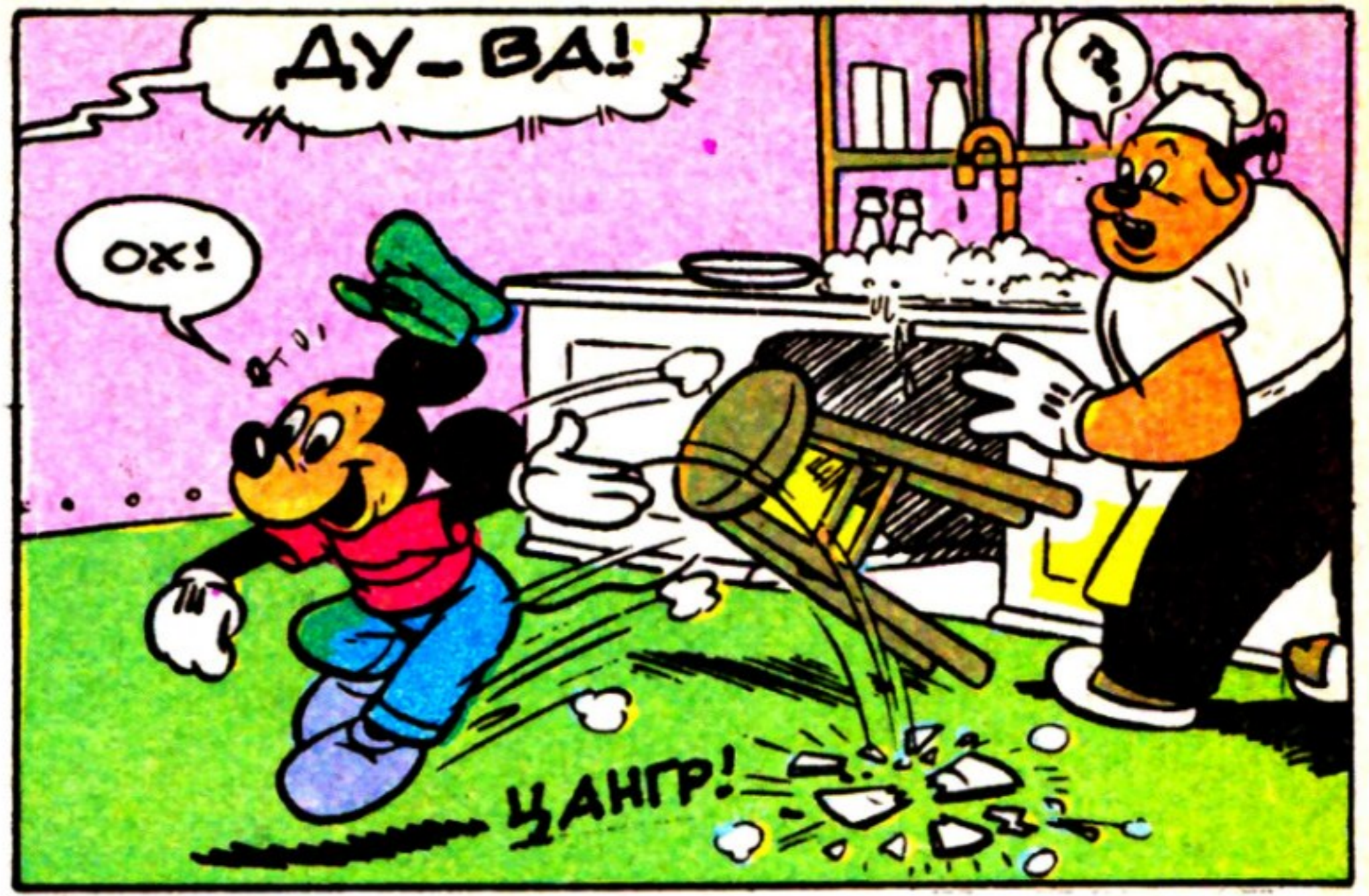
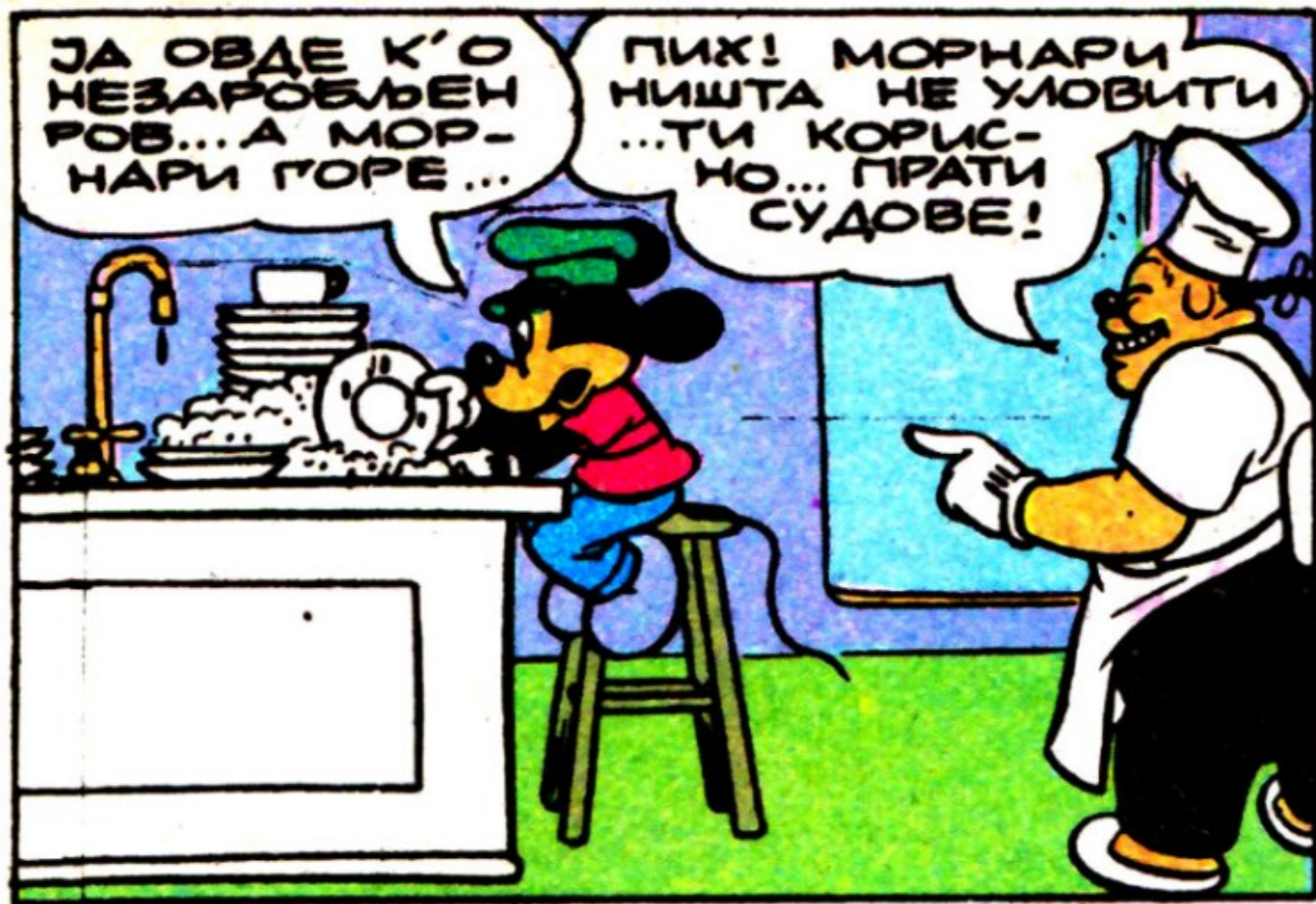
У ЈЕДНОМ ДЕЛУ СЕВЕРНОГ
МОРА ВЛАДАЈУ ПАНИКА И
ОЧАЈАЊЕ. ПРОЖДРЉИВИ КИТ
КРЕ УНИШТАВА РИБУ И
РИБАРСКЕ БРОДИКЕ. АКО НЕ-
КО НЕ СТАНЕ КРЕТЕУ НА
ПУТ, ВЛАСНИК РИБАРСКОГ
БРОДА "ЛЕПА КАТА" НА КО-
МЕ СЕ НАЈАЗЕ ШИЉА У
МИКИ, МОРАБЕ УСКОРО У
СИРОТИНСКИ ДОМ...

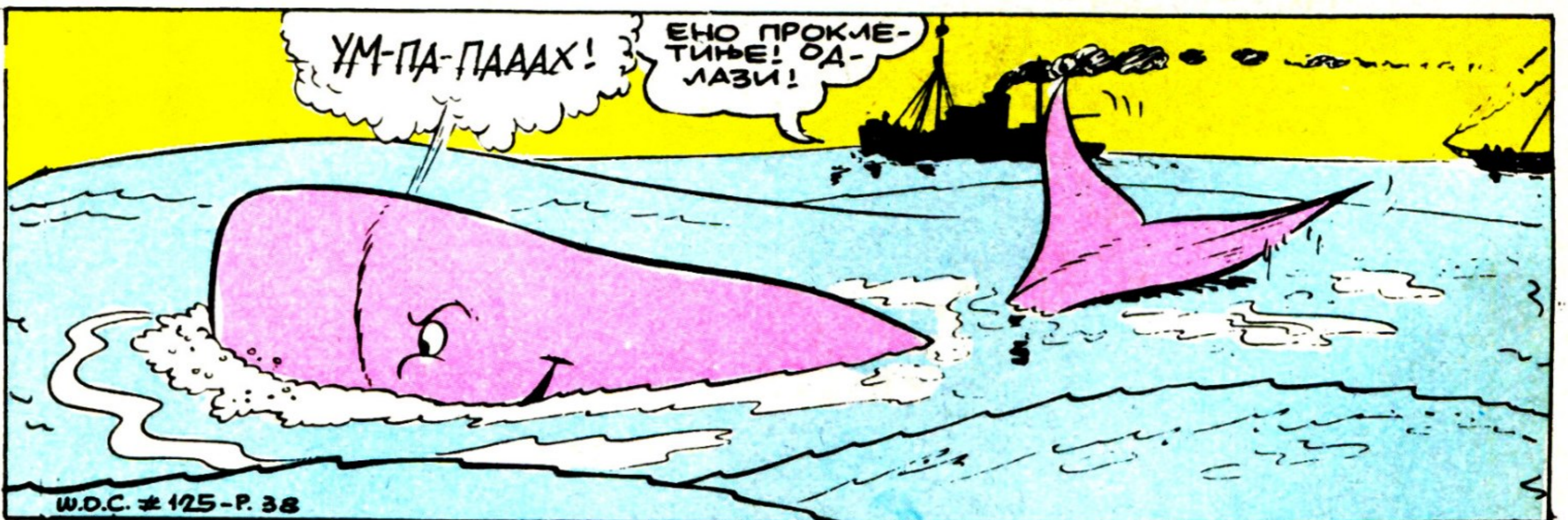
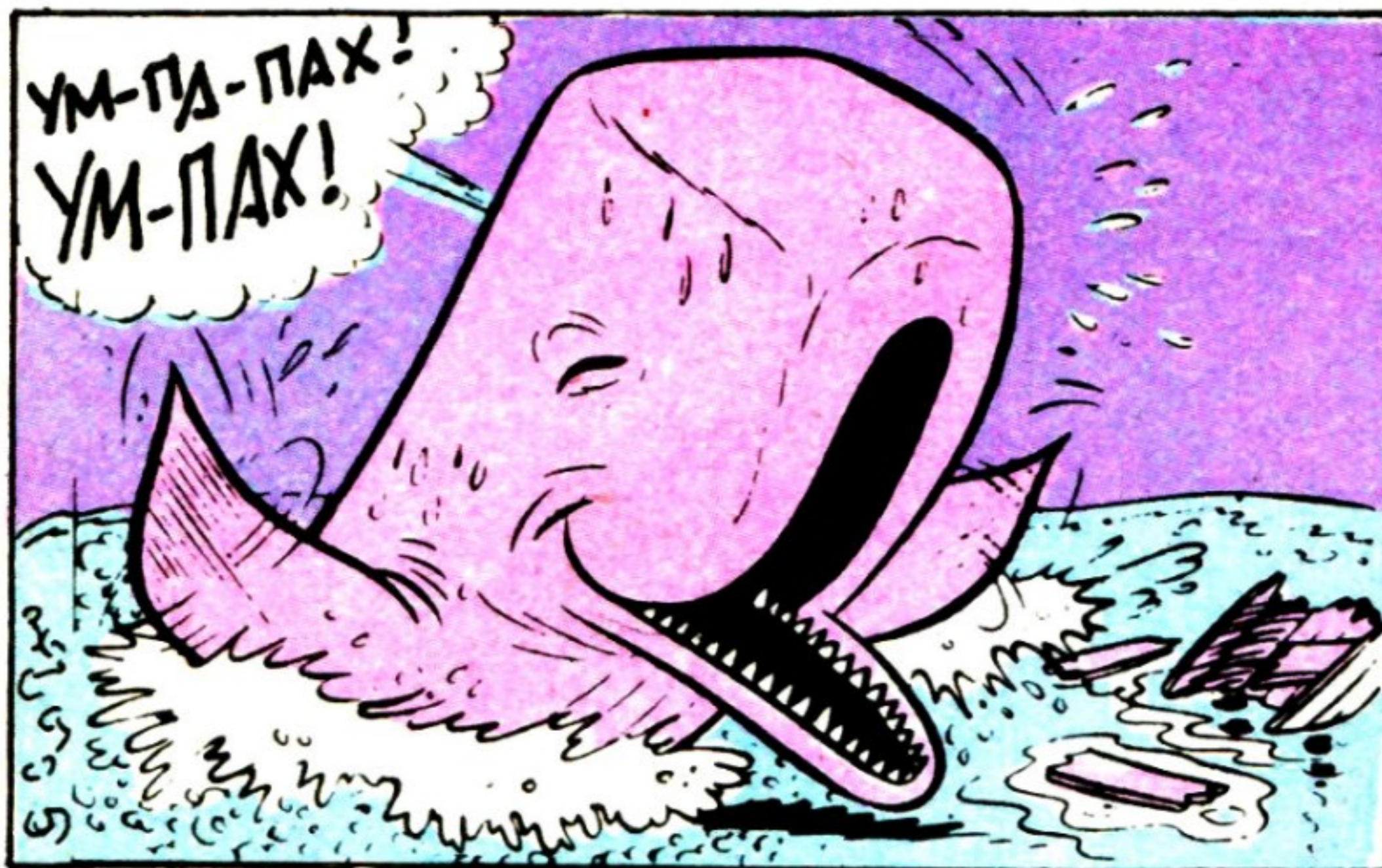
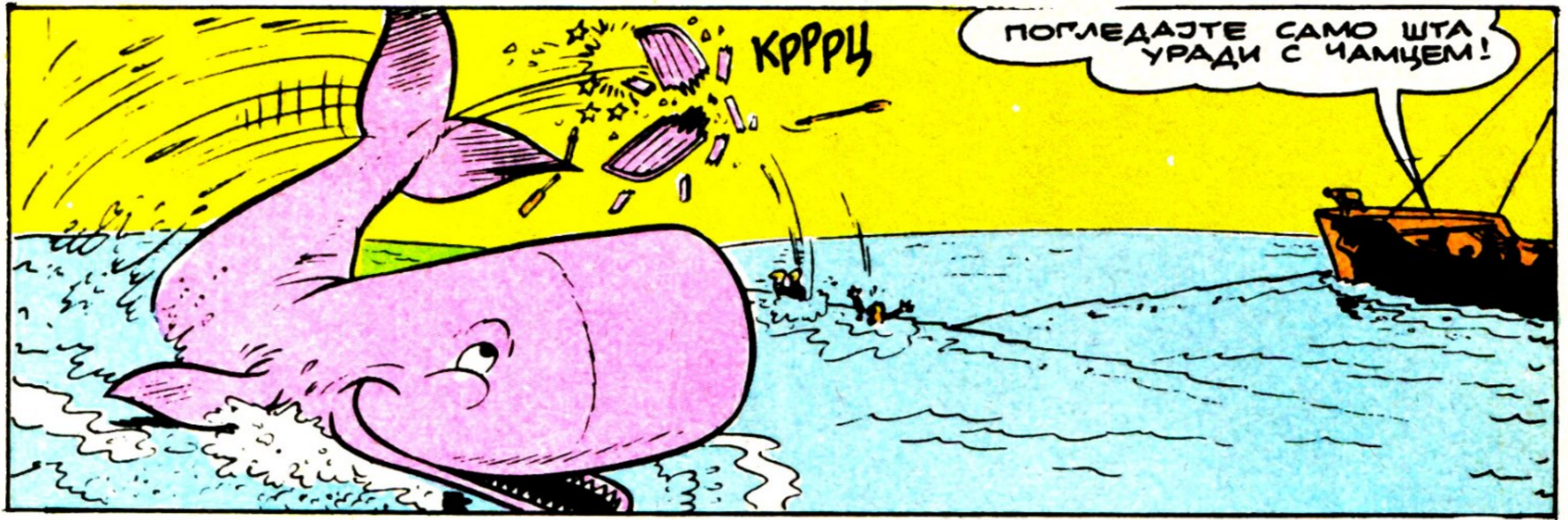
REG. U.S. PAT. OFF.
COPY 1958 1951 BY WALT DISNEY PRODUCTIONS
WORLD RIGHTS RESERVED

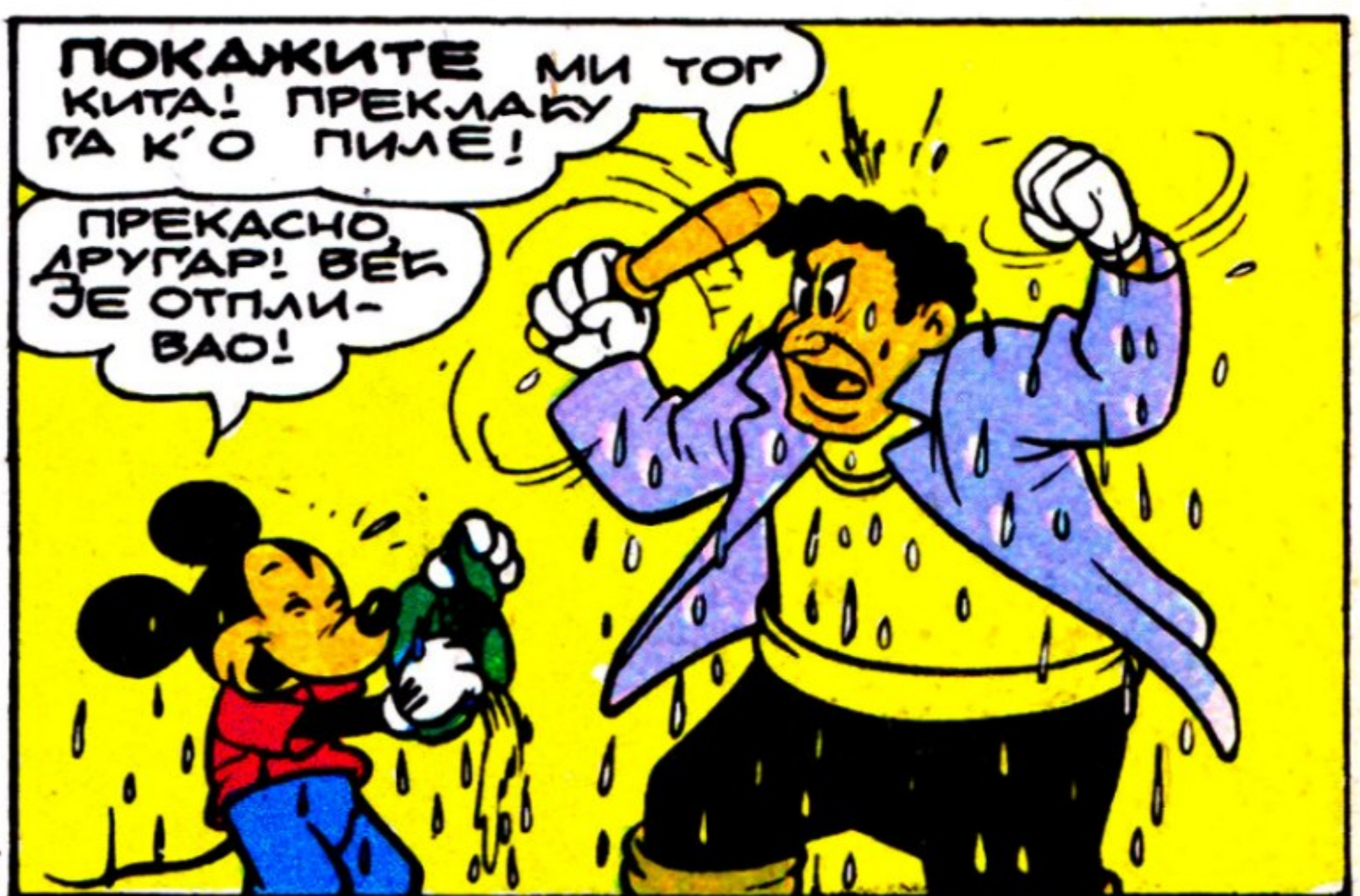
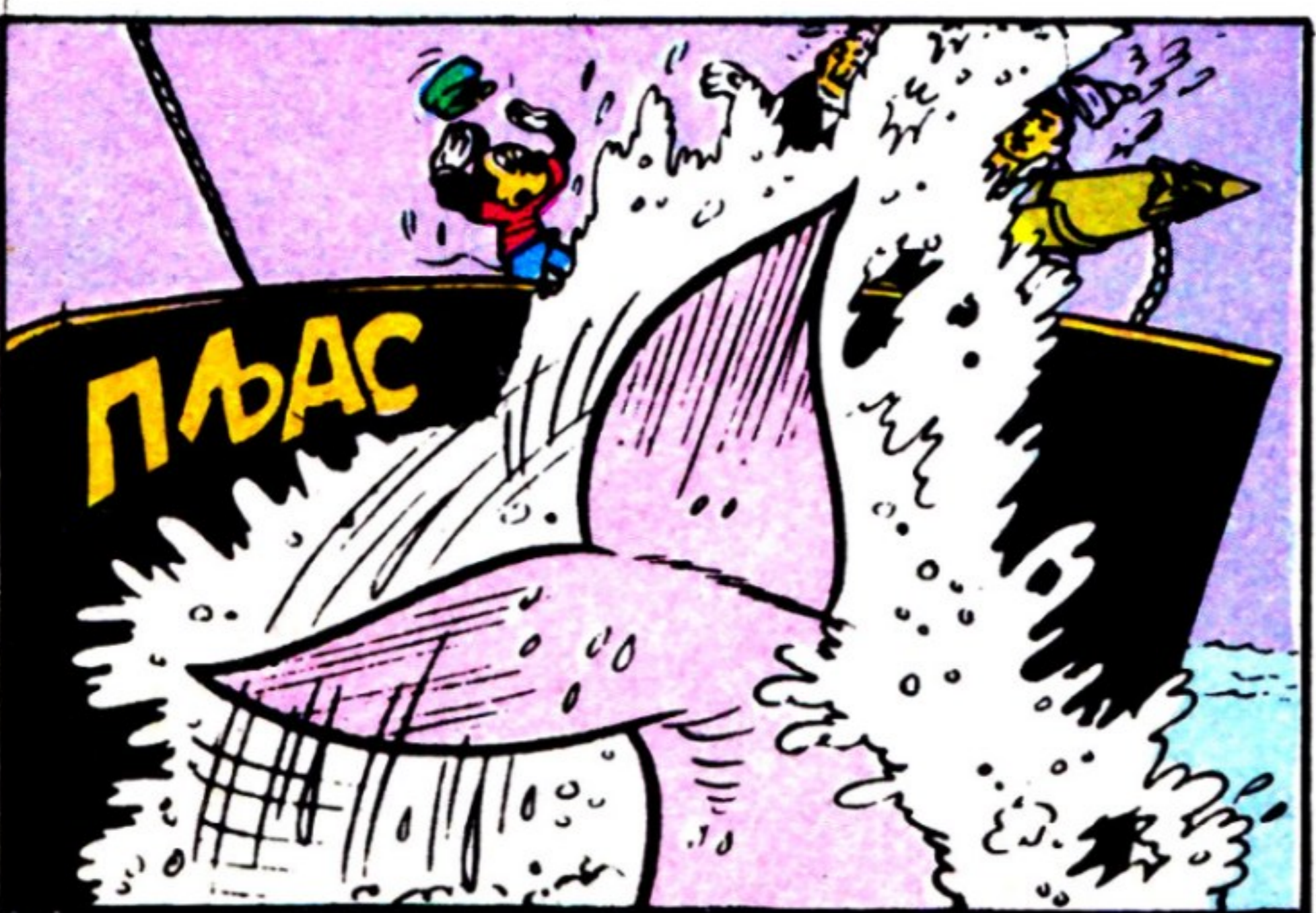
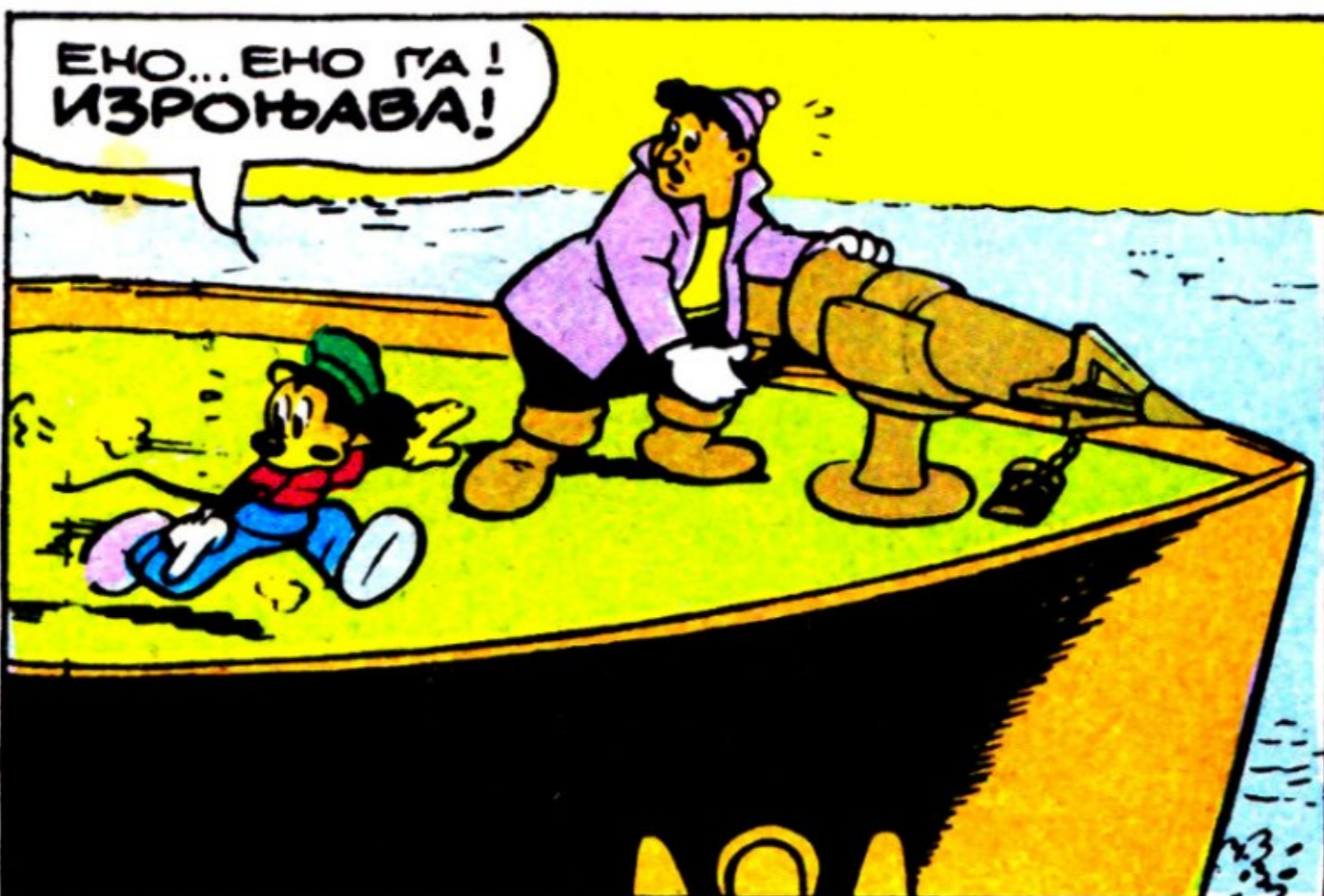
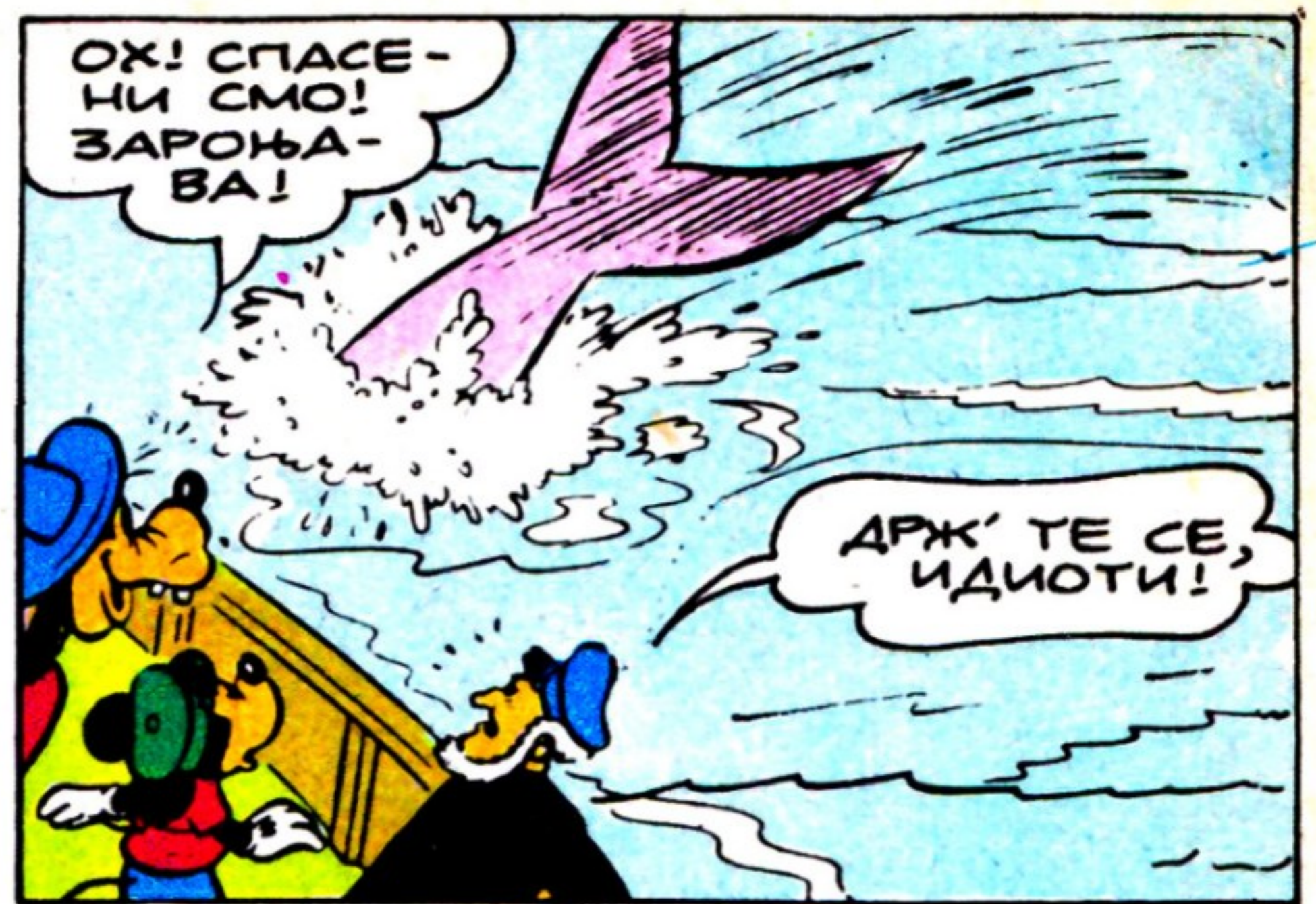

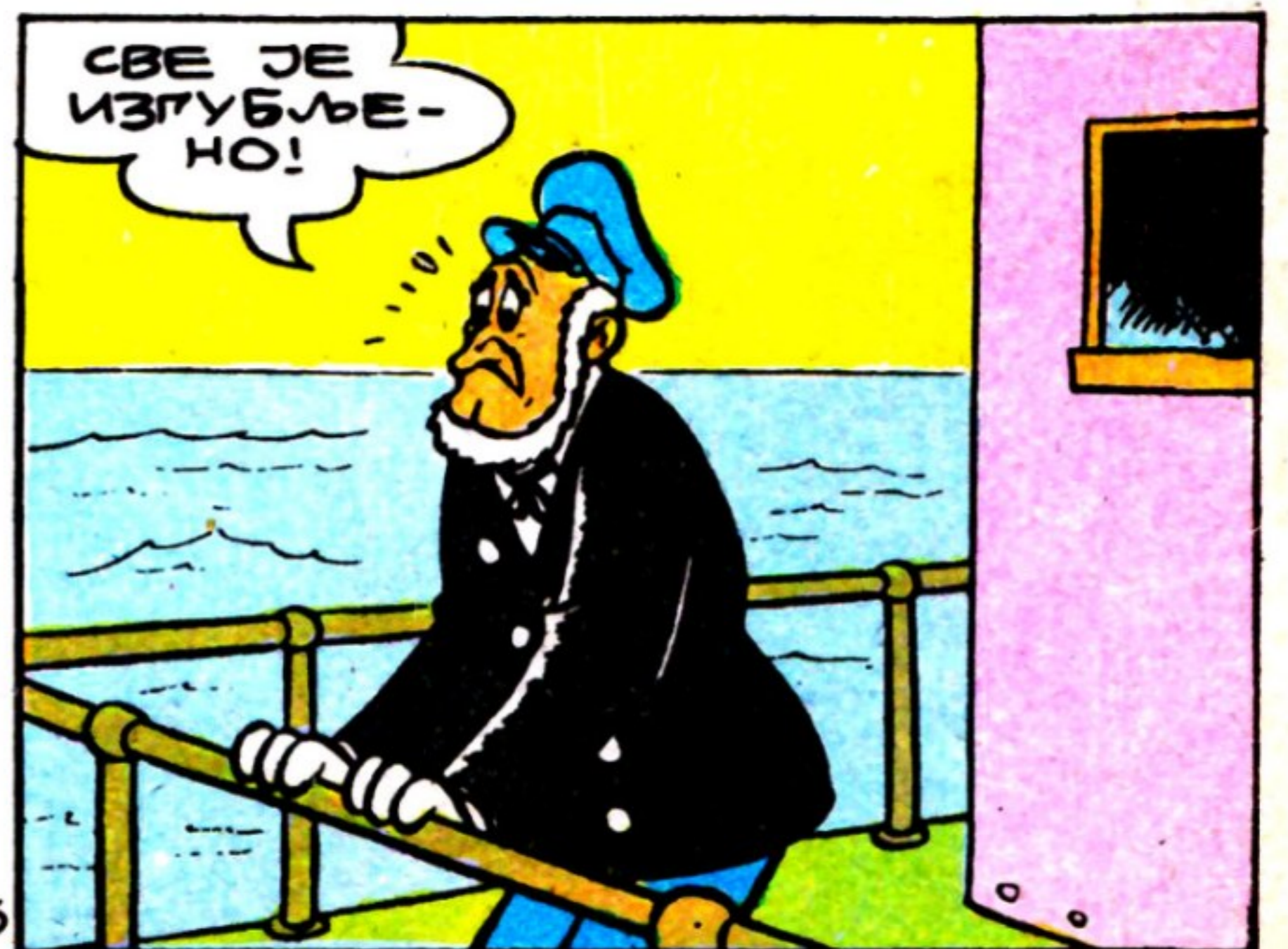
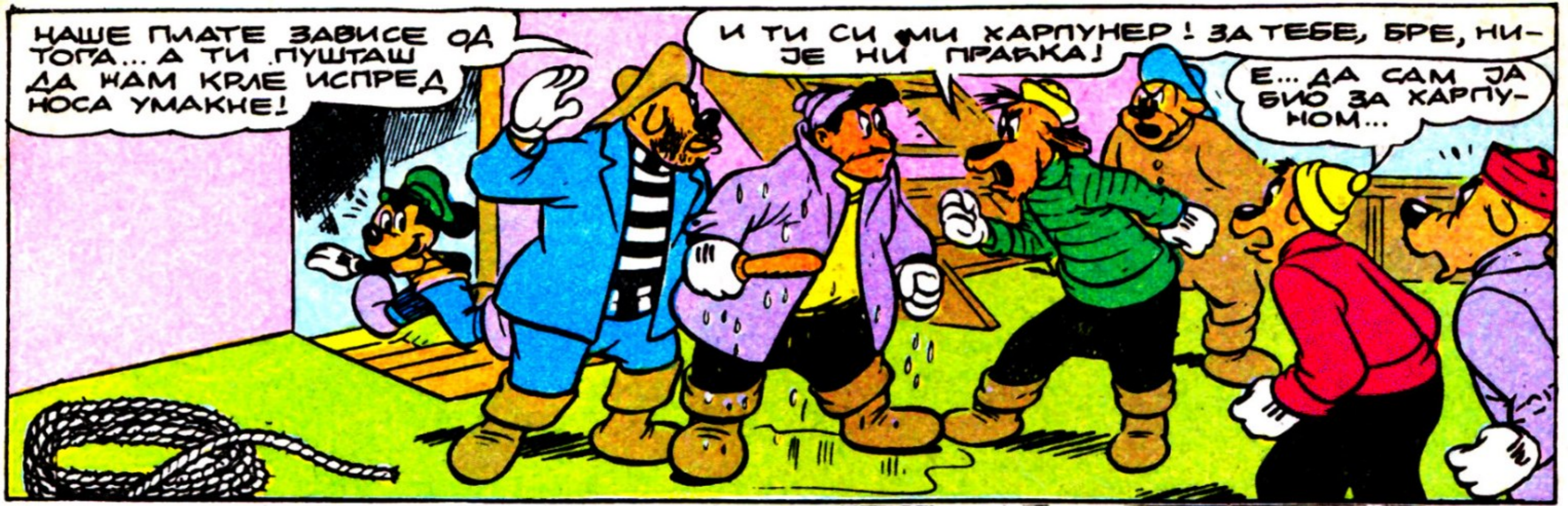
W.D.C. # 125 - P.35

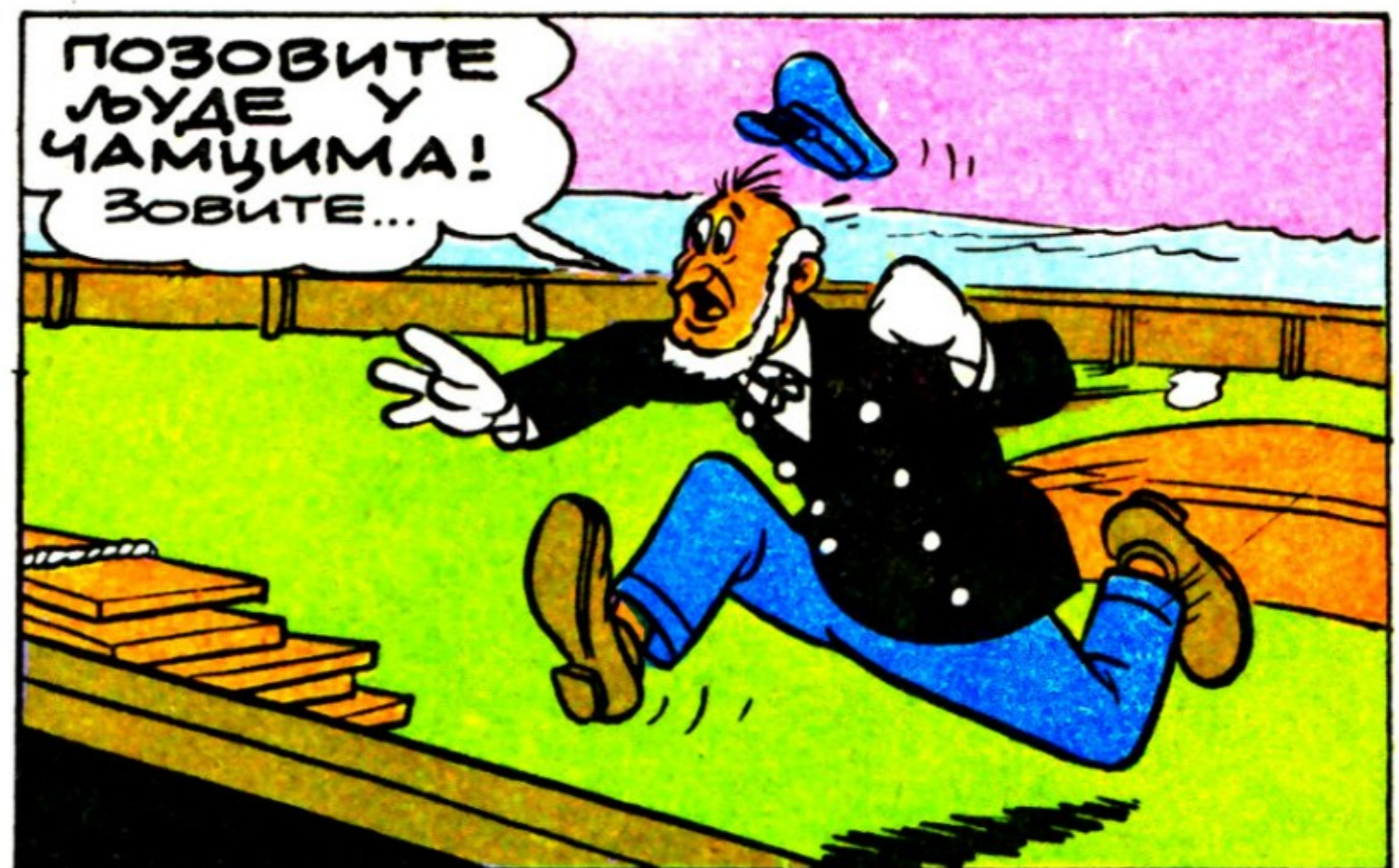
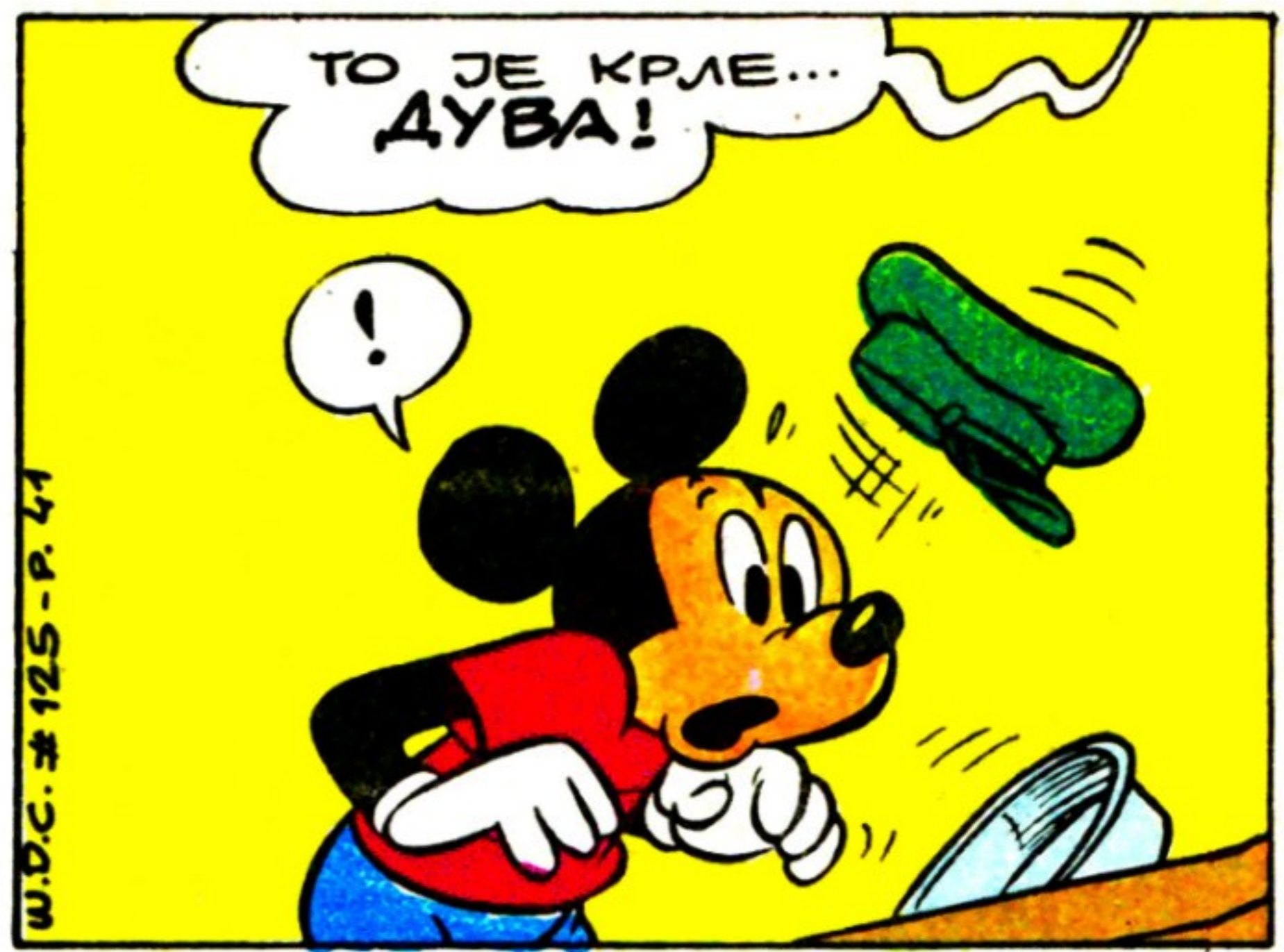
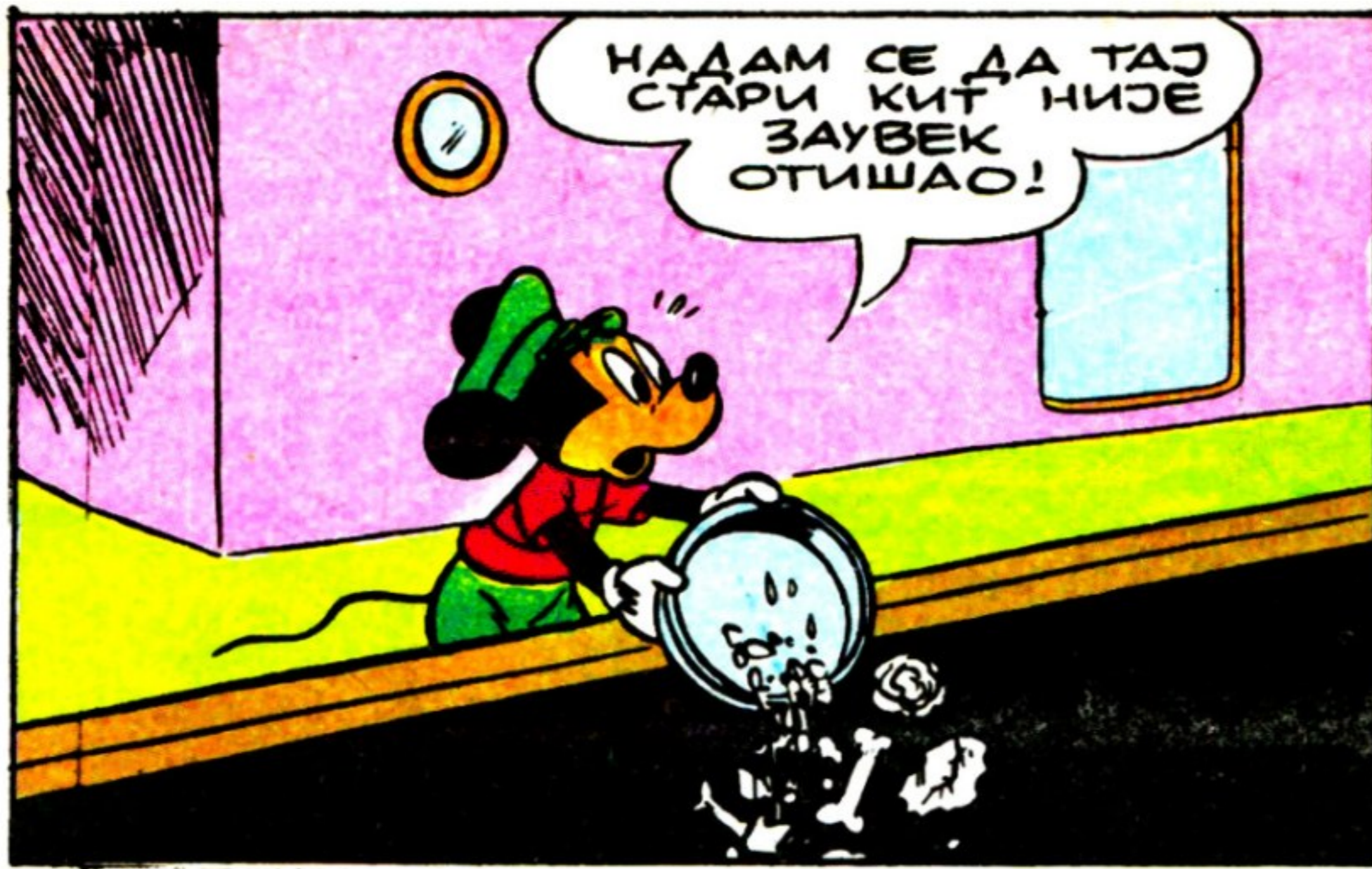

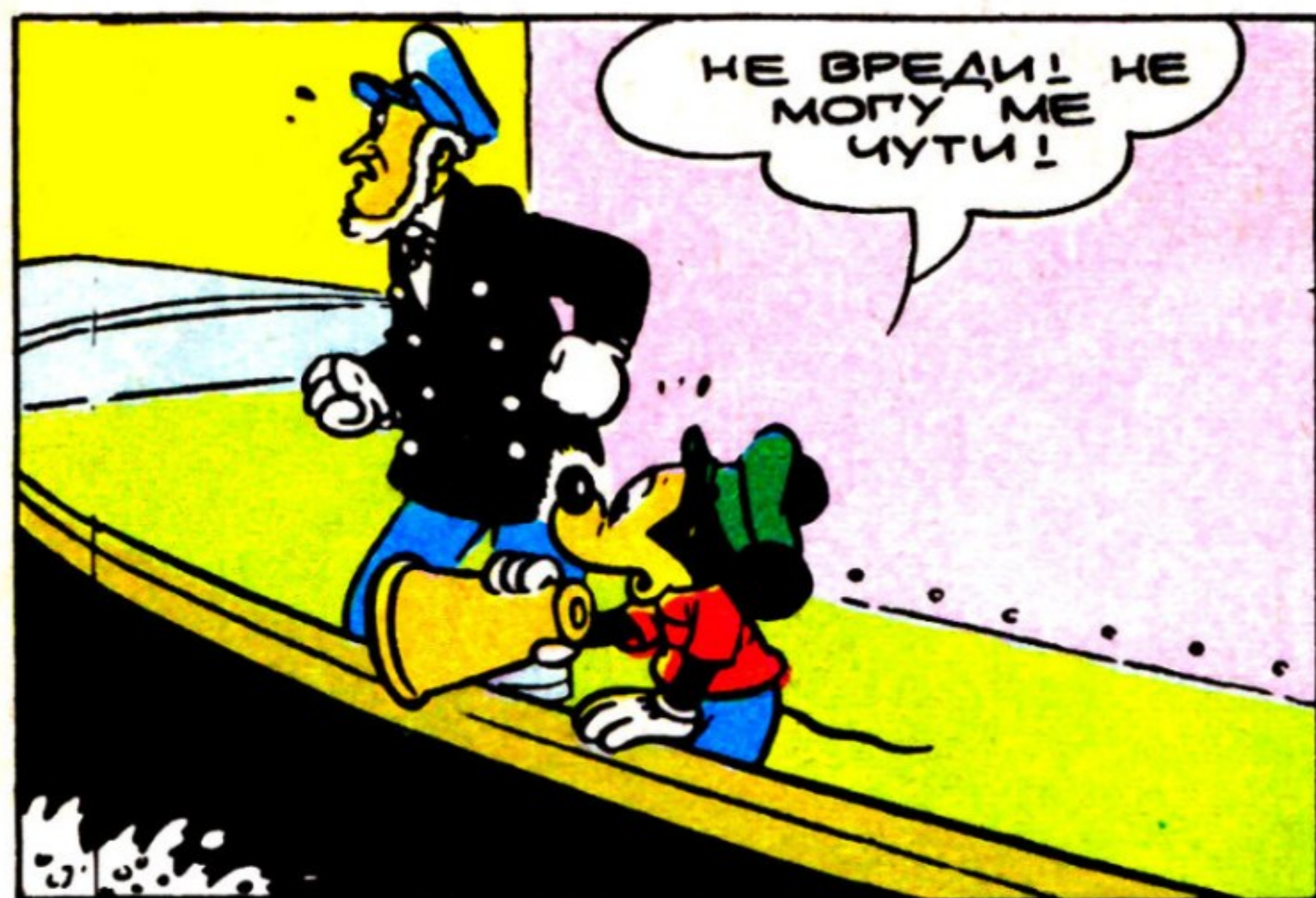
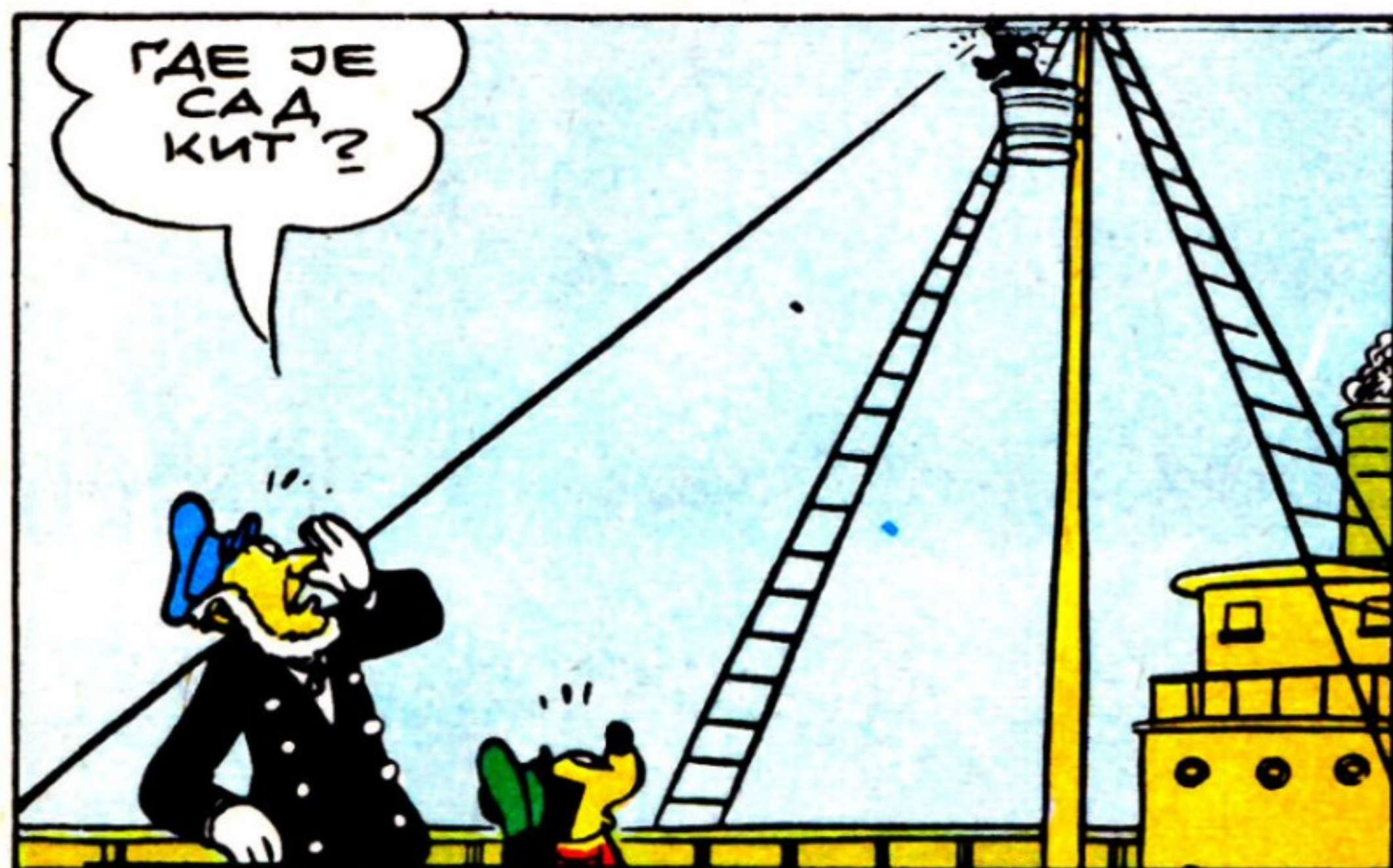

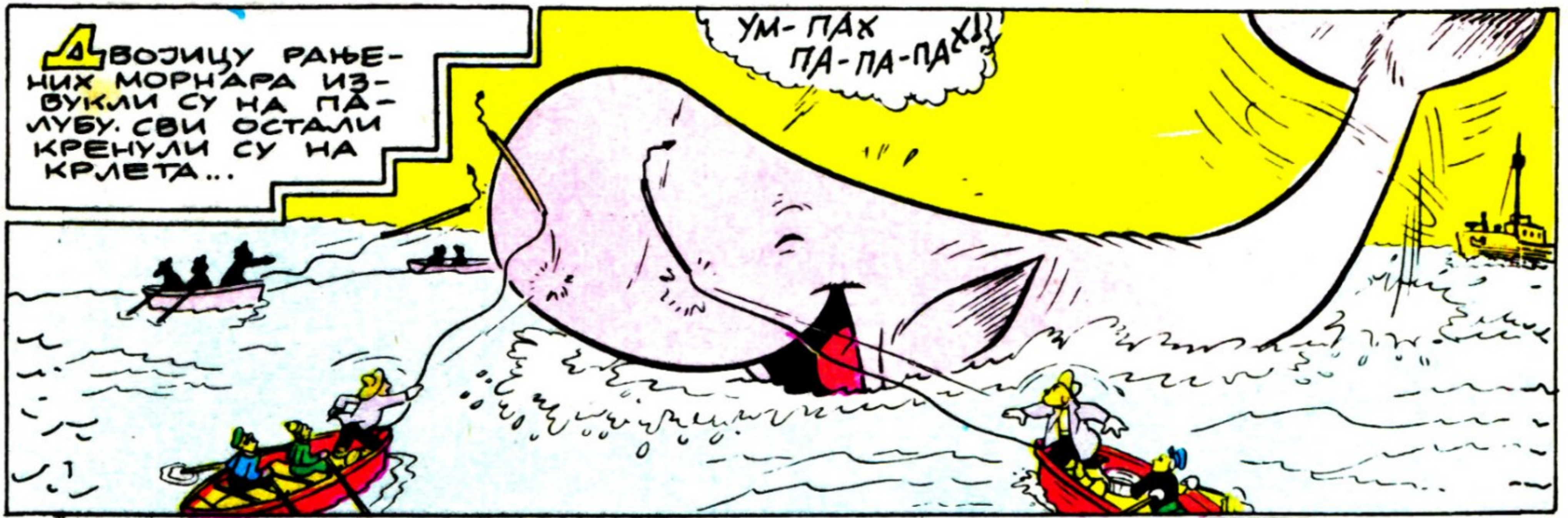
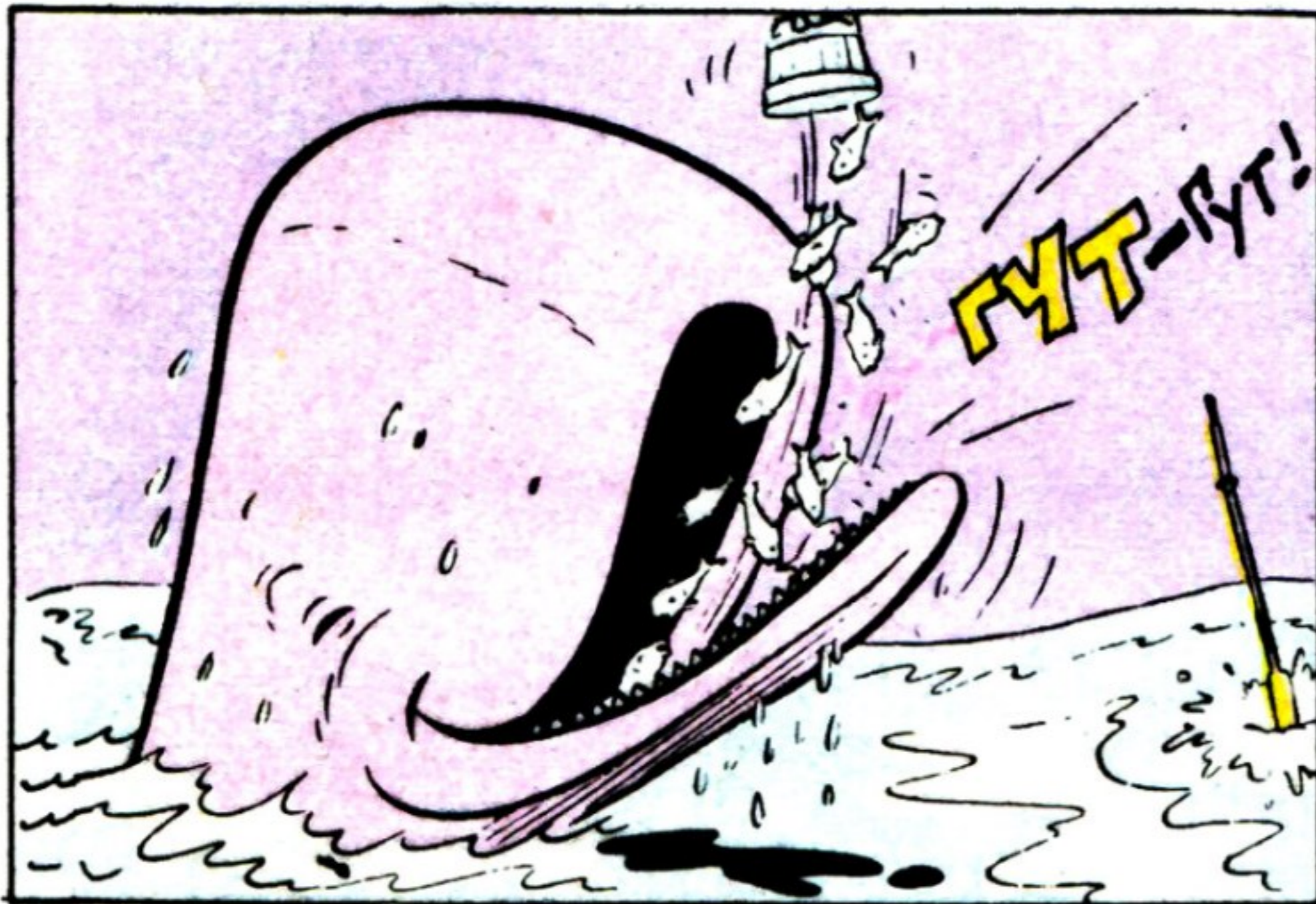
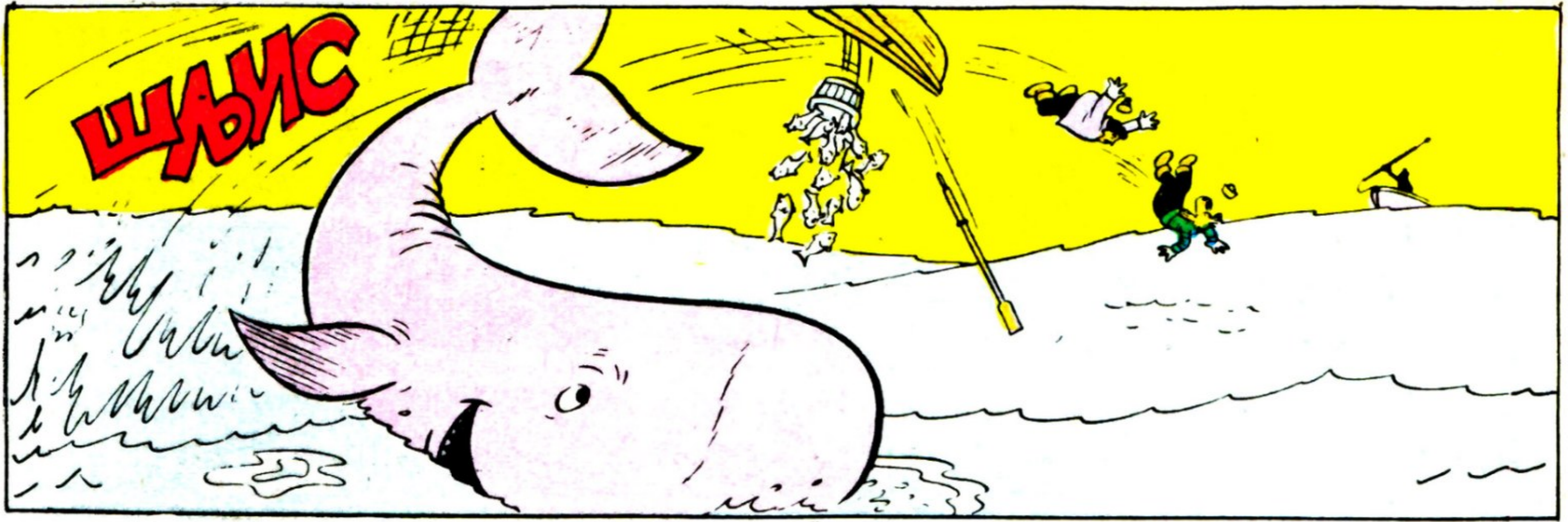

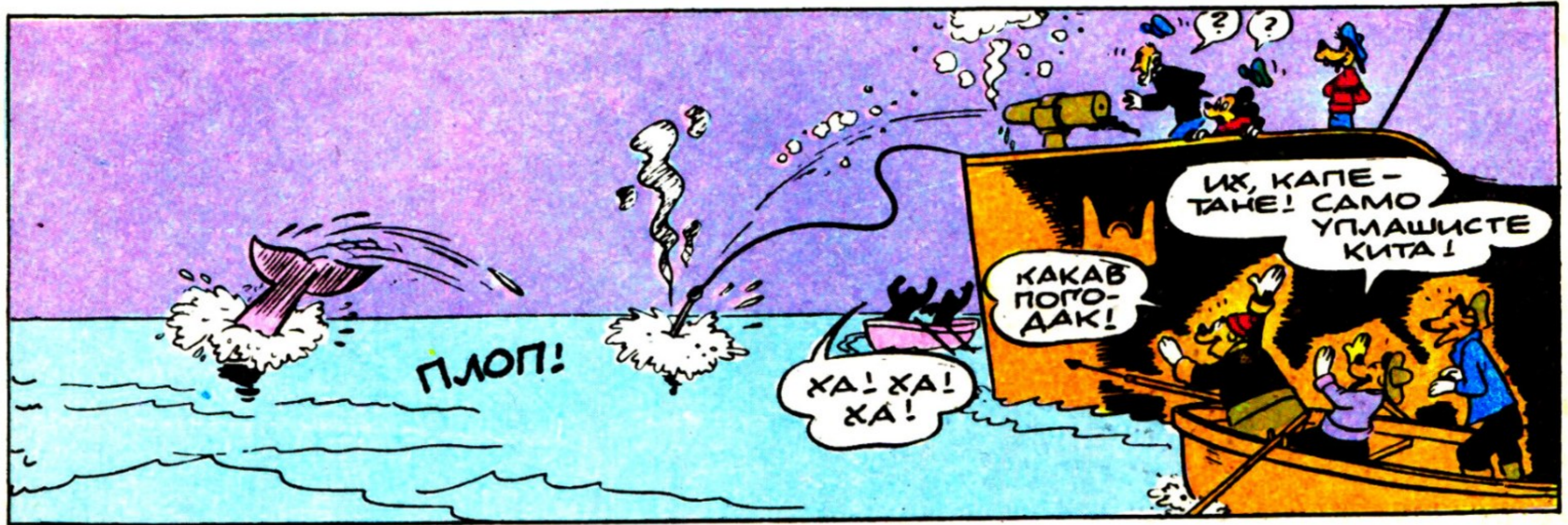
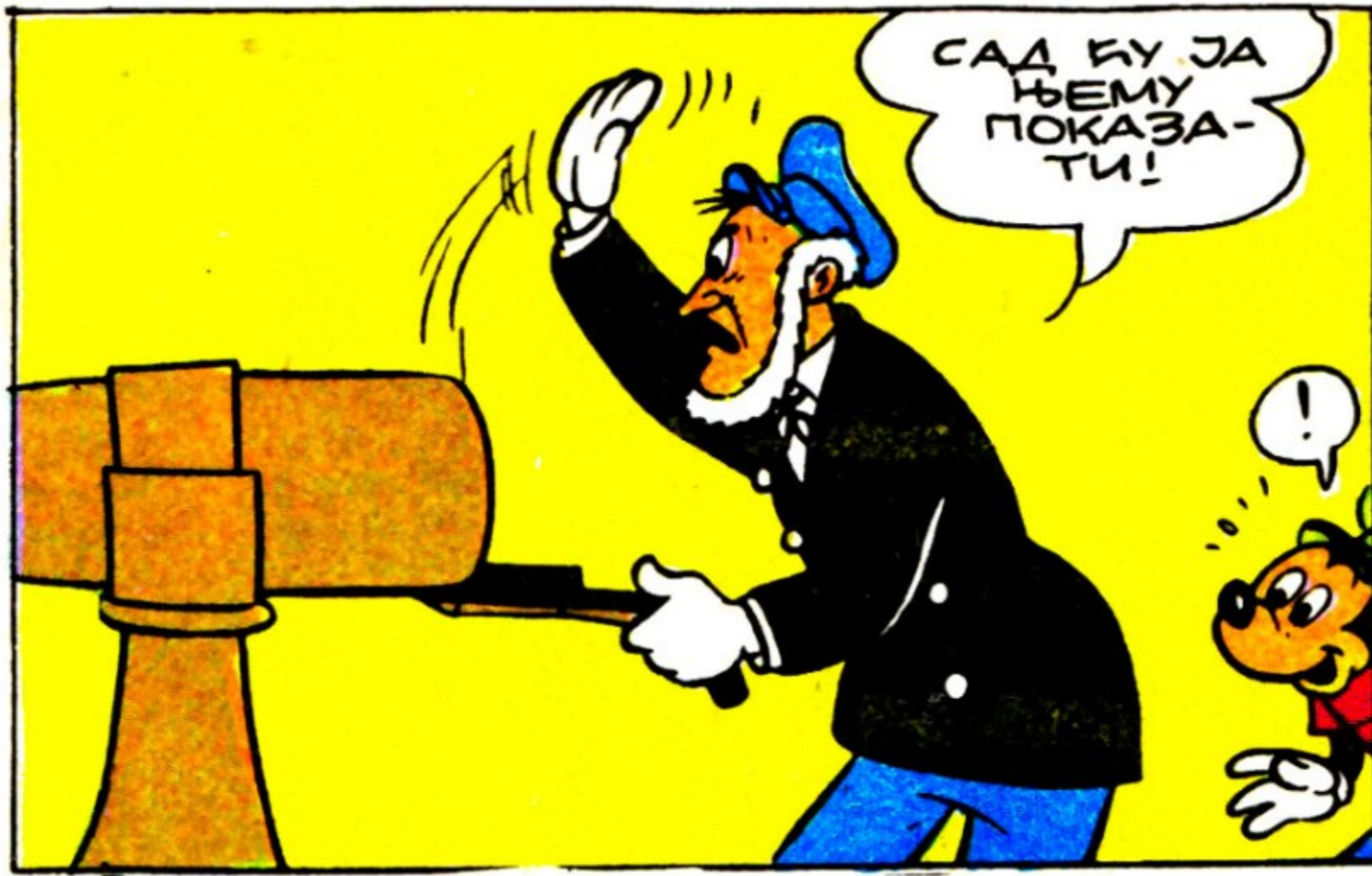

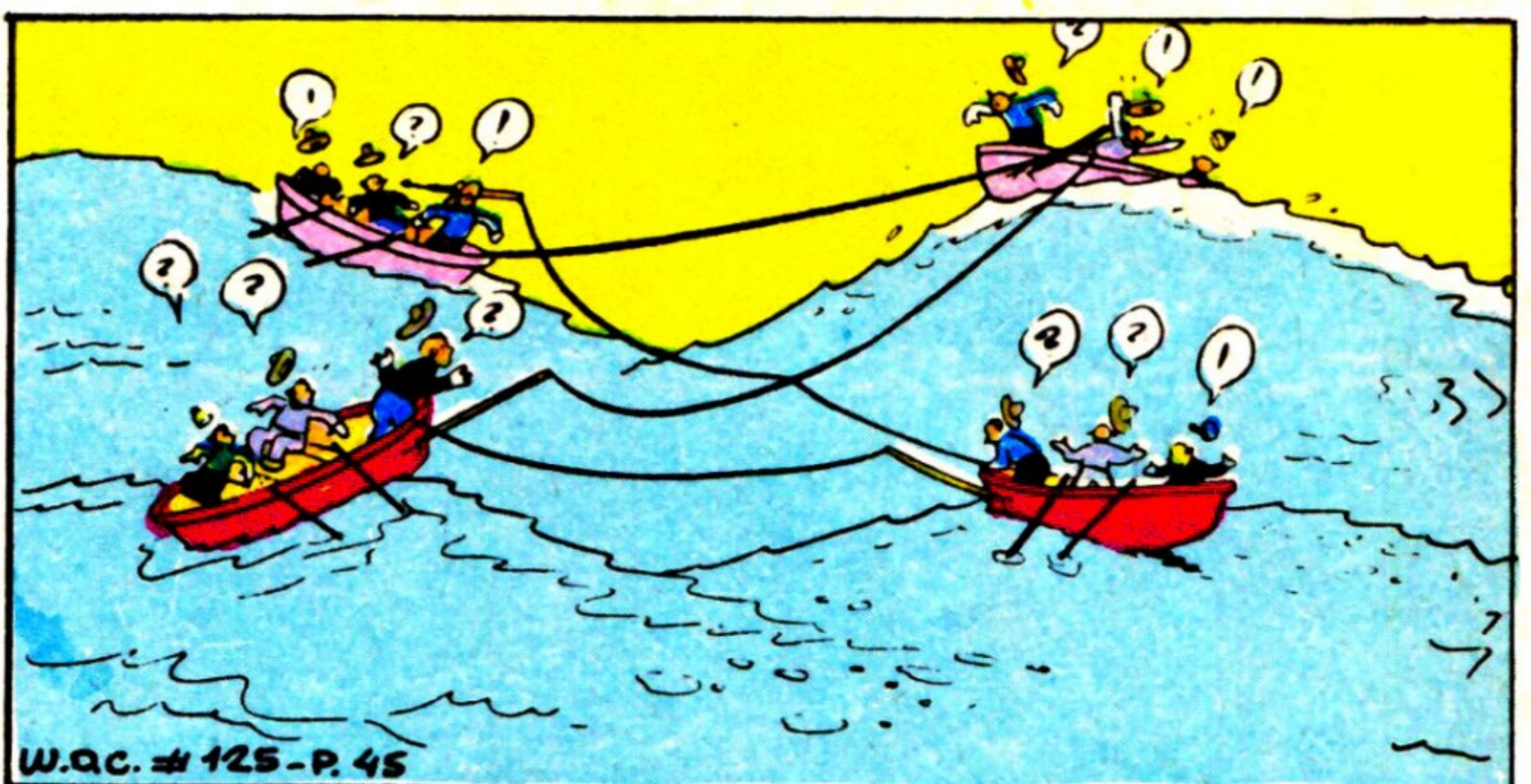
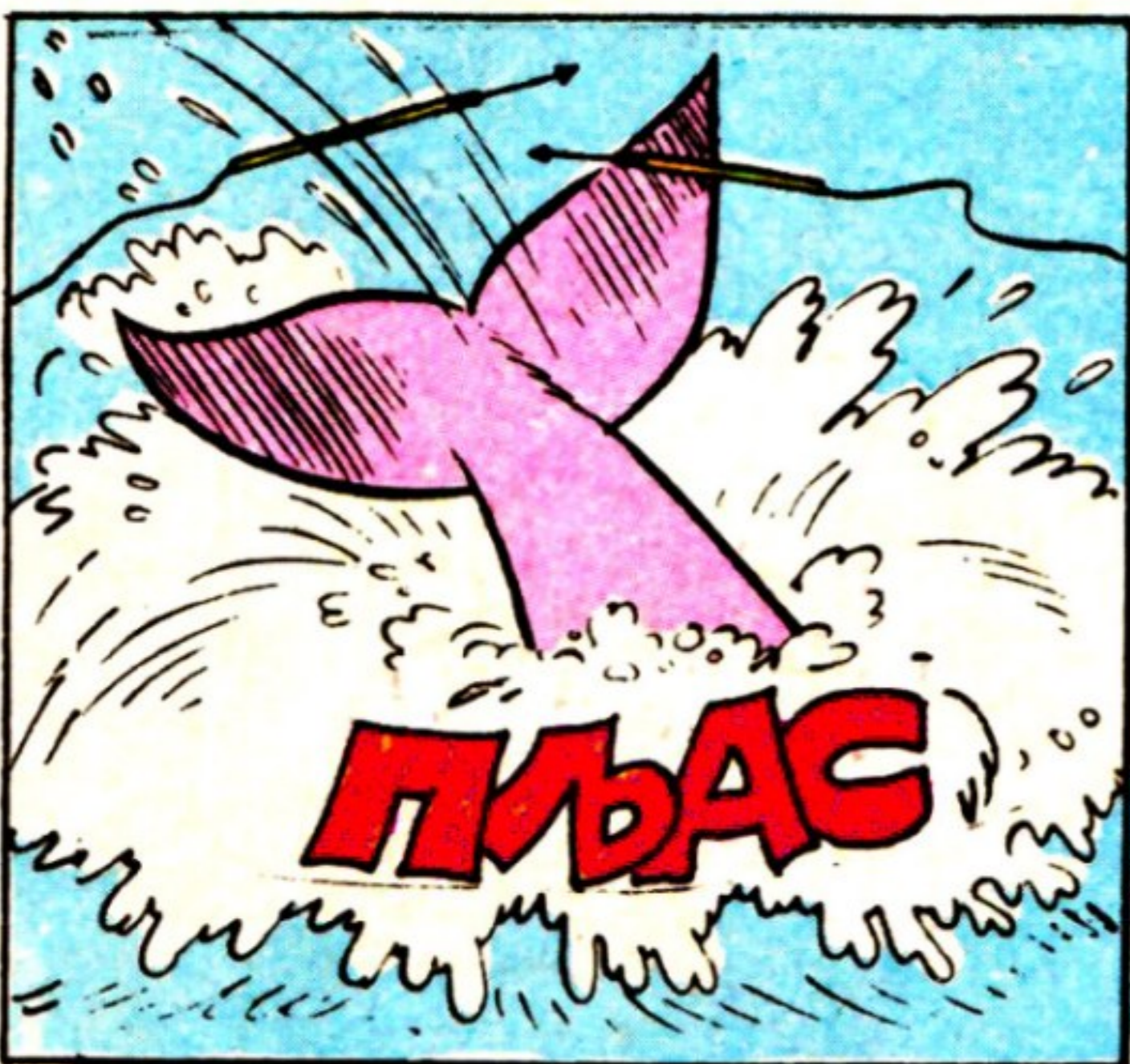
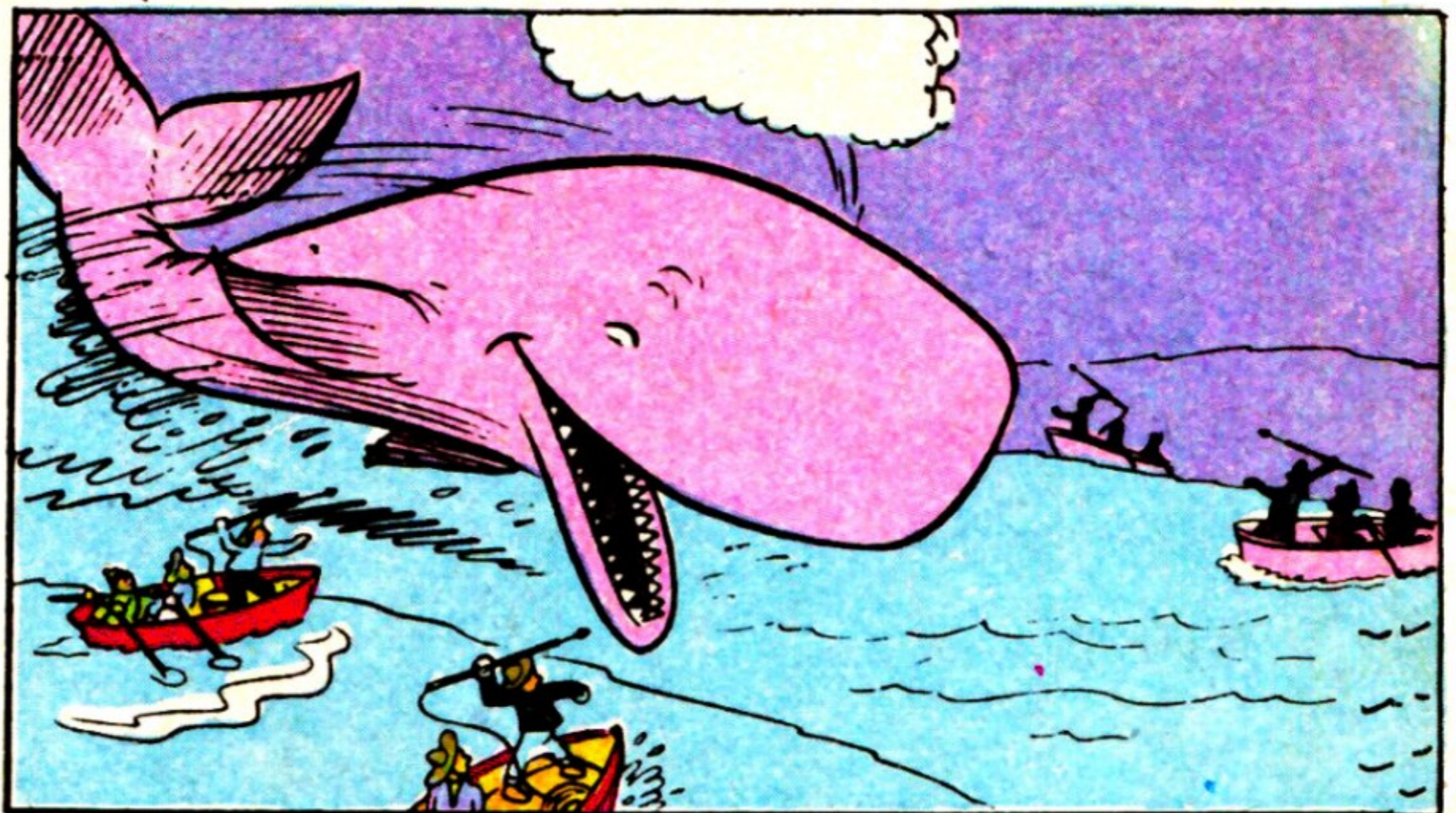

8 W.D.C. # 125-P.42

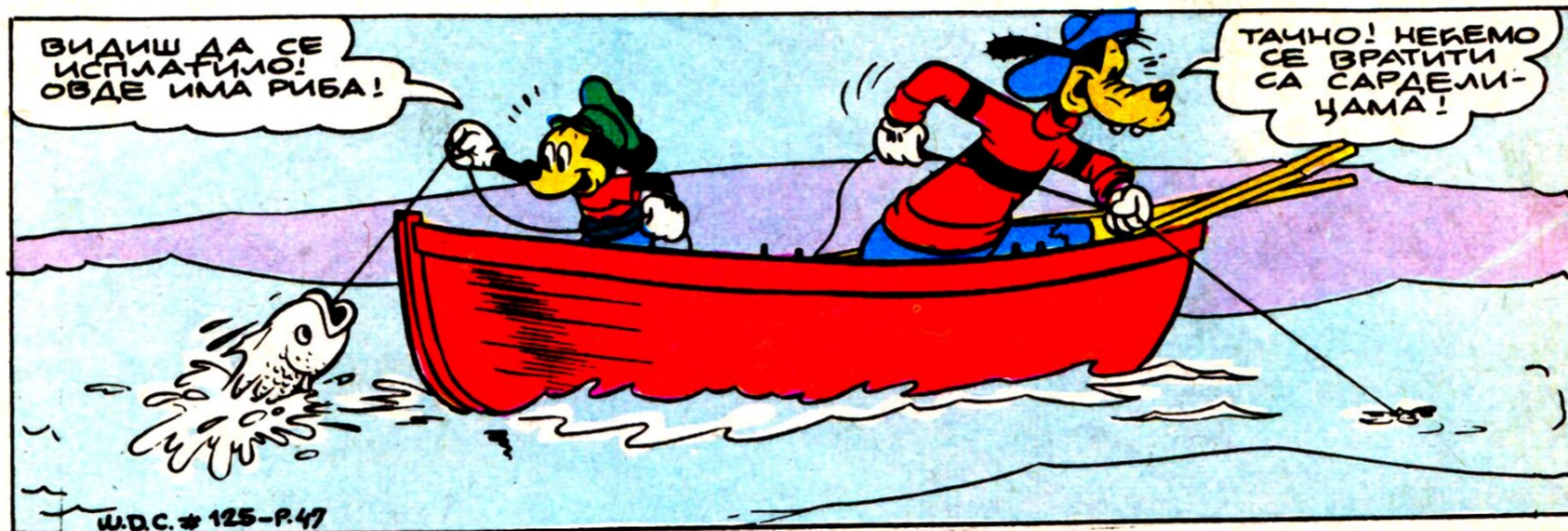

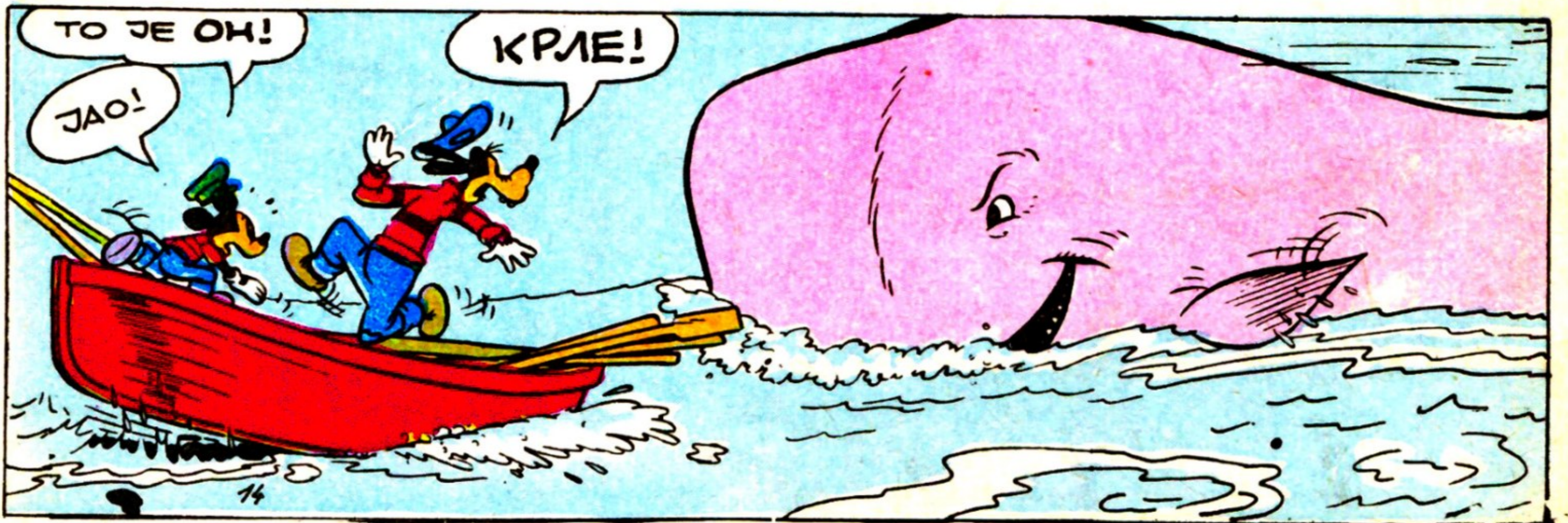
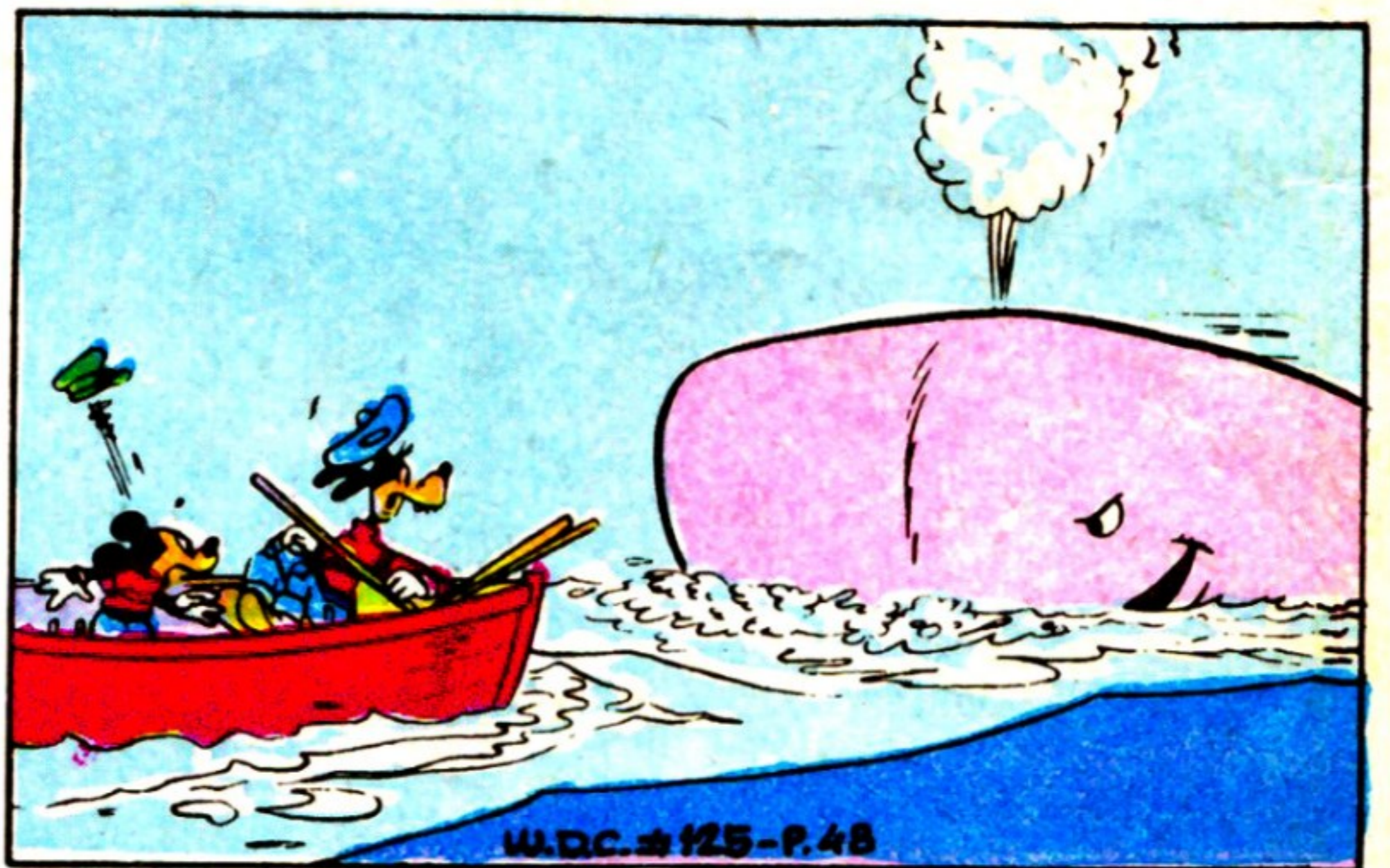
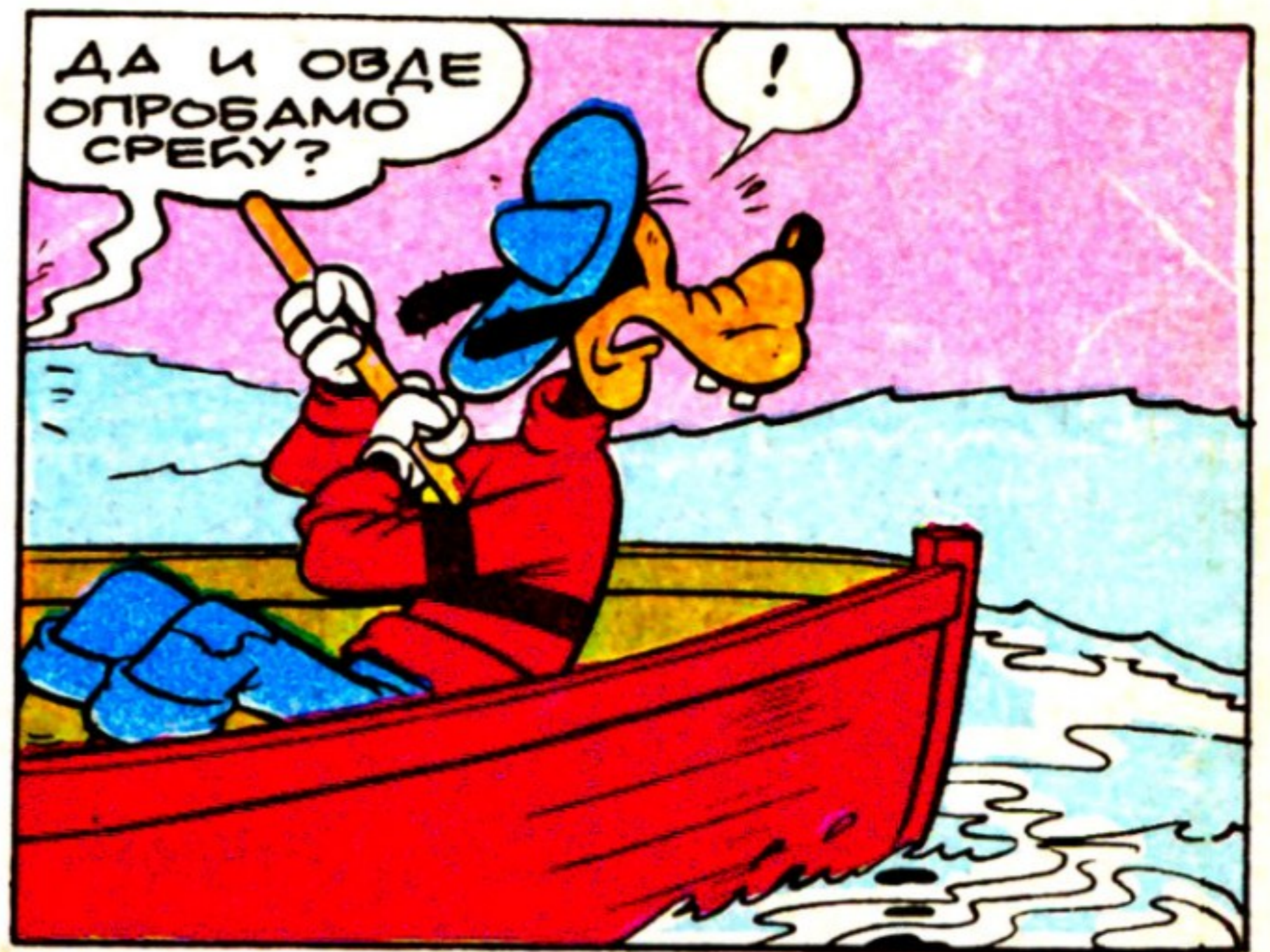
W.D.C. # 125-P-43

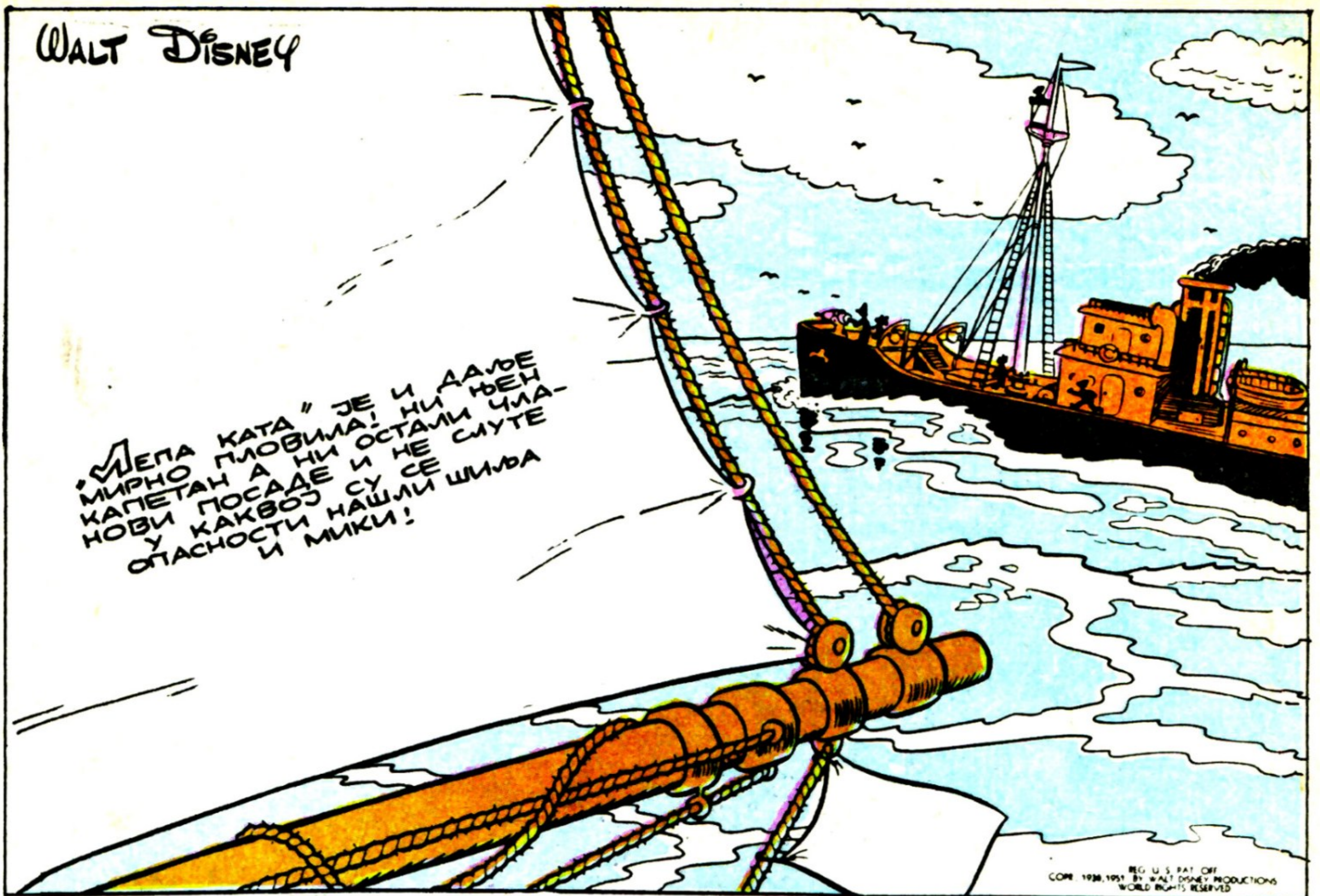

WALT DISNEY

"МЕГА КАТА" ЈЕ И ДАВЕ
МИРНО ПЛОВИМА! НИ ЊЕН
КАПЕТАН А НИ ОСТАЛИ ЧЛА-
НОВИ ПОСАДЕ И НЕ СЛУТЕ
У КАКВОЈ СУ СЕ ШИБА
ОПАСНОСТИ НАШЛИ ШИБА
И МИКИ!

REG. U.S. PAT. OFF.
COPY 1938, 1951 BY WALT DISNEY PRODUCTIONS
WORLD RIGHTS RESERVED

БРЗО... ВЕСЛАЈ... БЕЖИМО!

НЕ! ХАРПУ-
НЕ! САД ЈЕ
ПРИЛИКА...

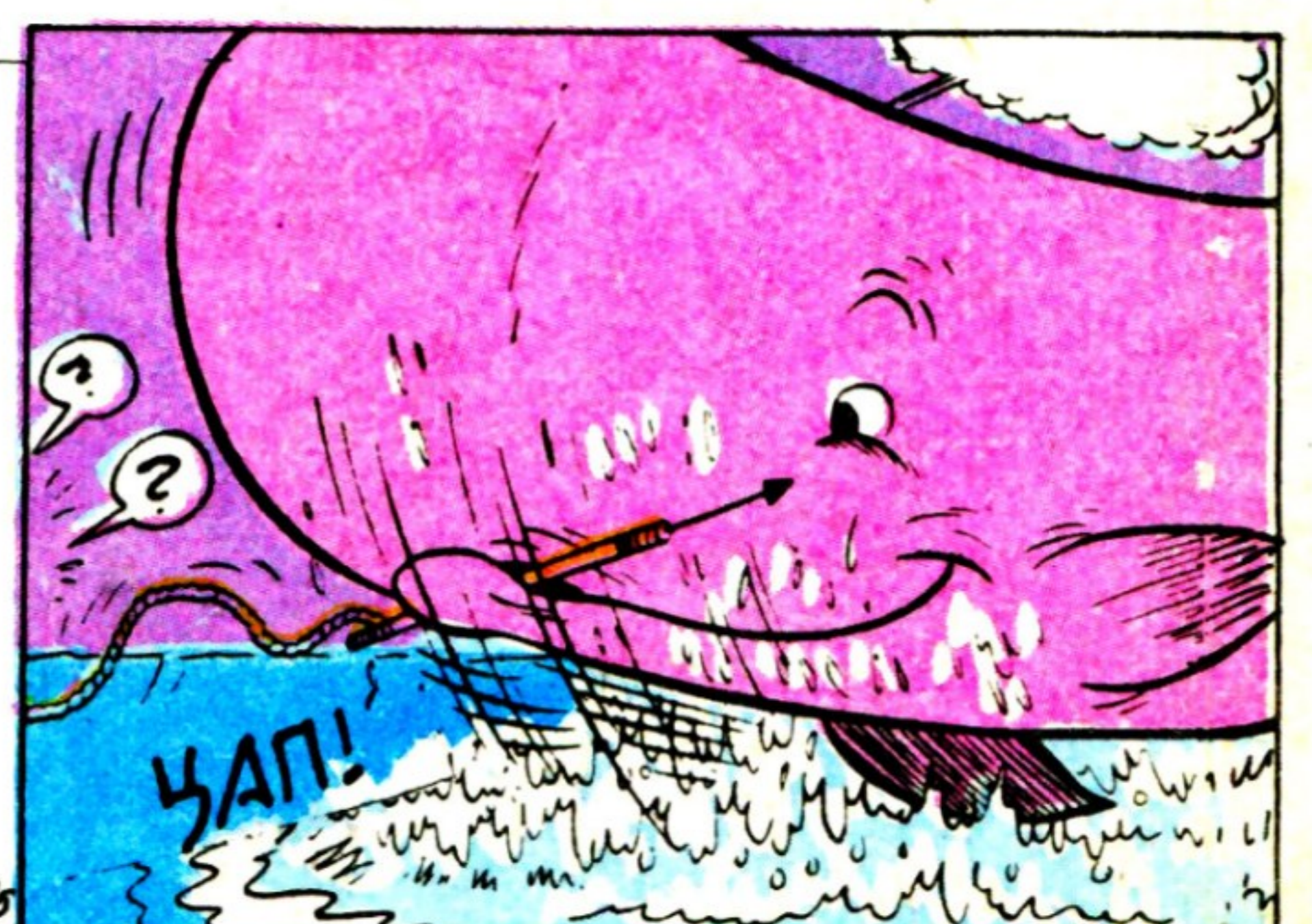
ОХ! ЈА НЕКУ
ДА ГЛЕДАМ!

САД!

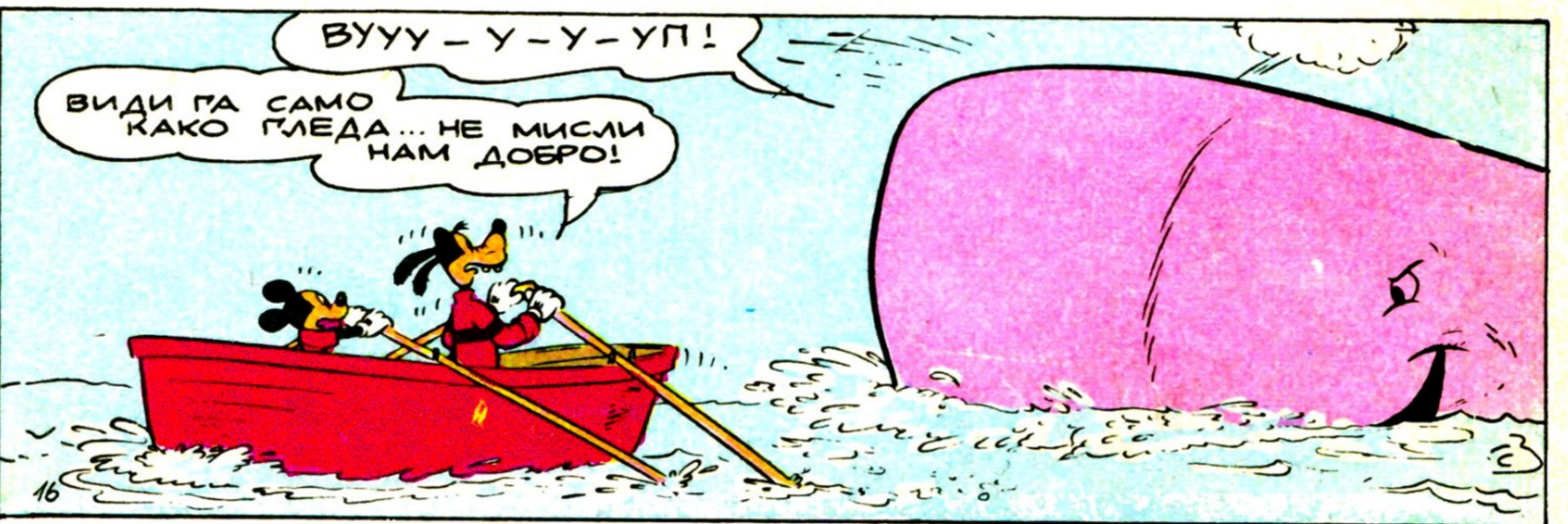
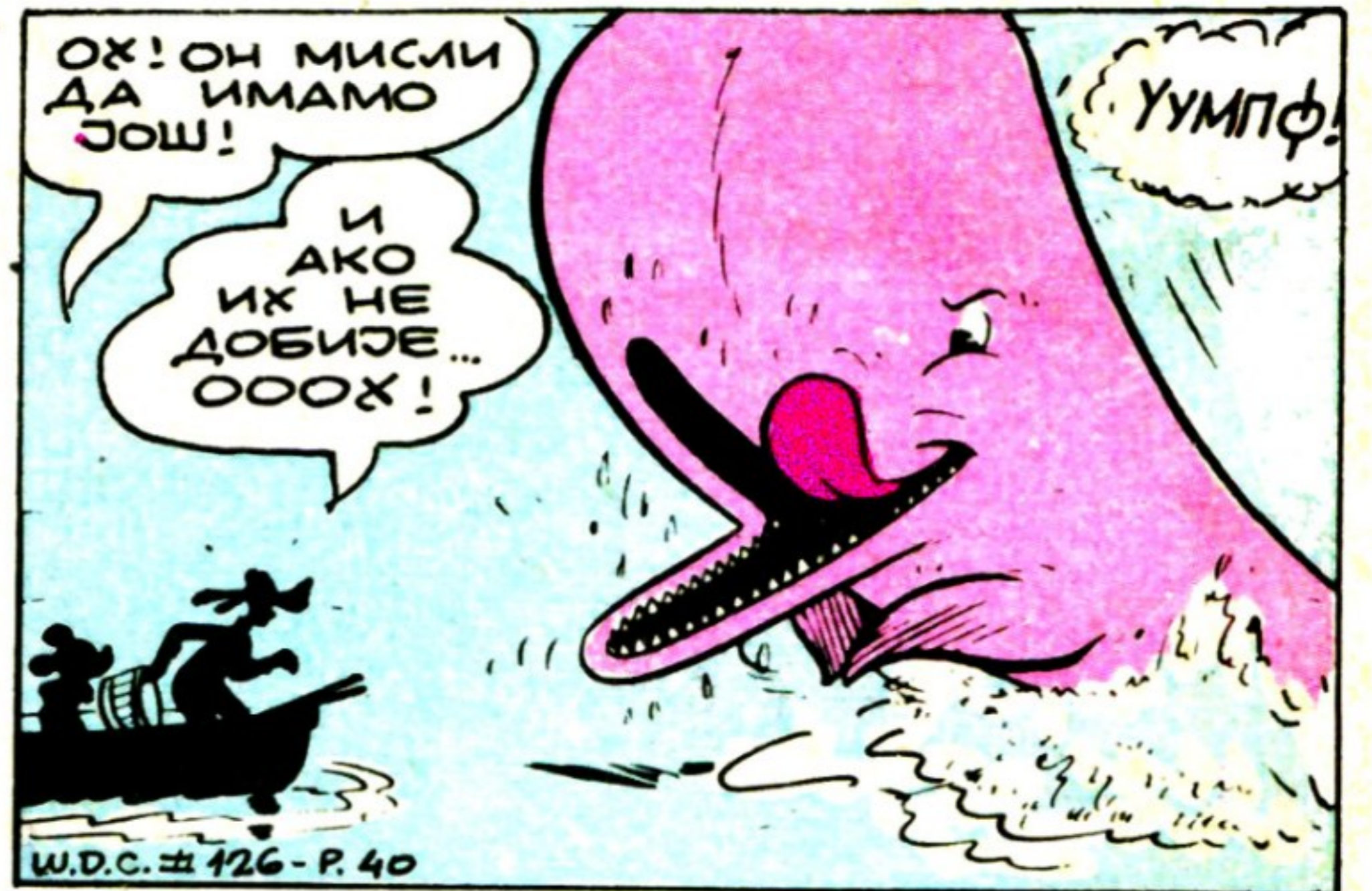
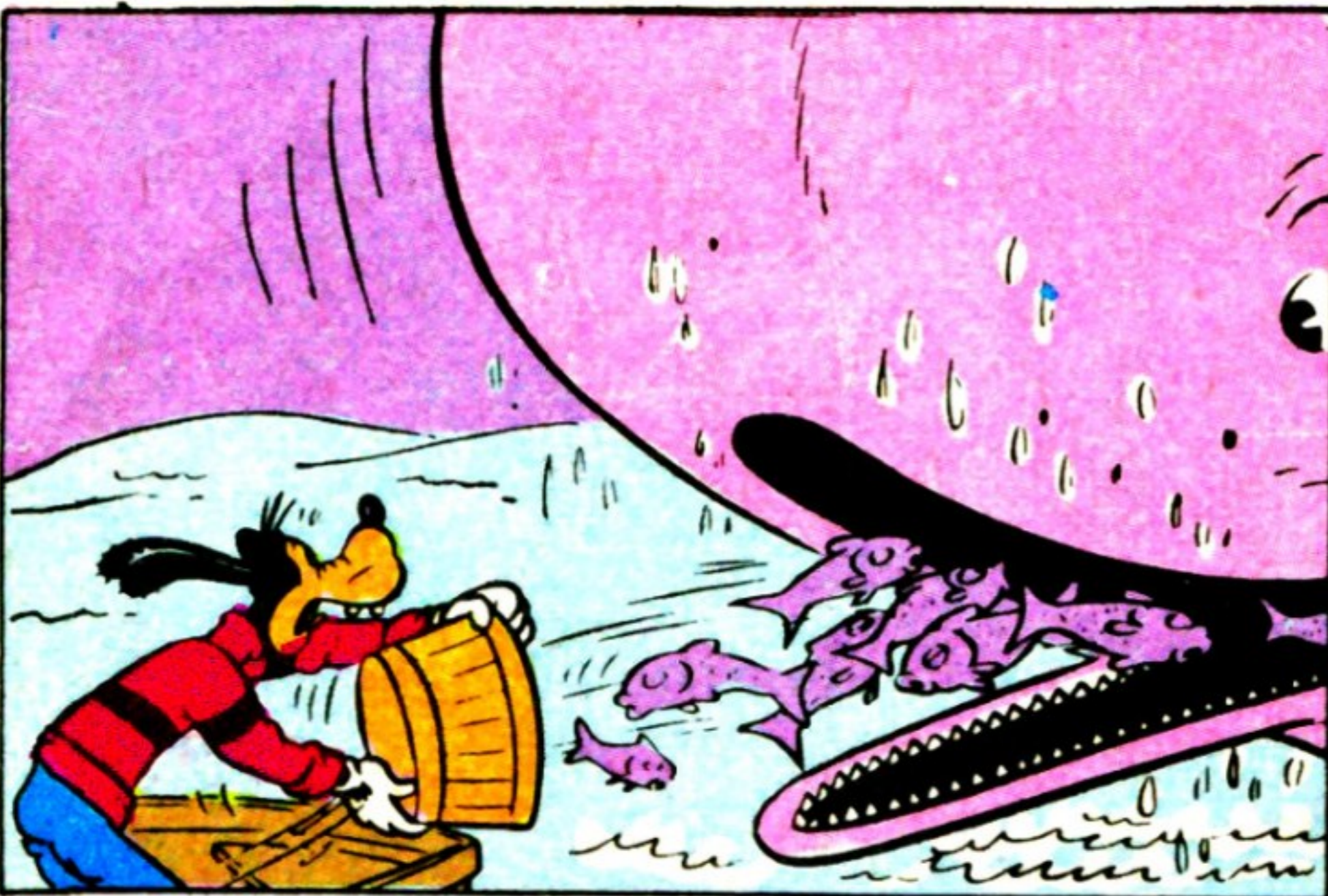

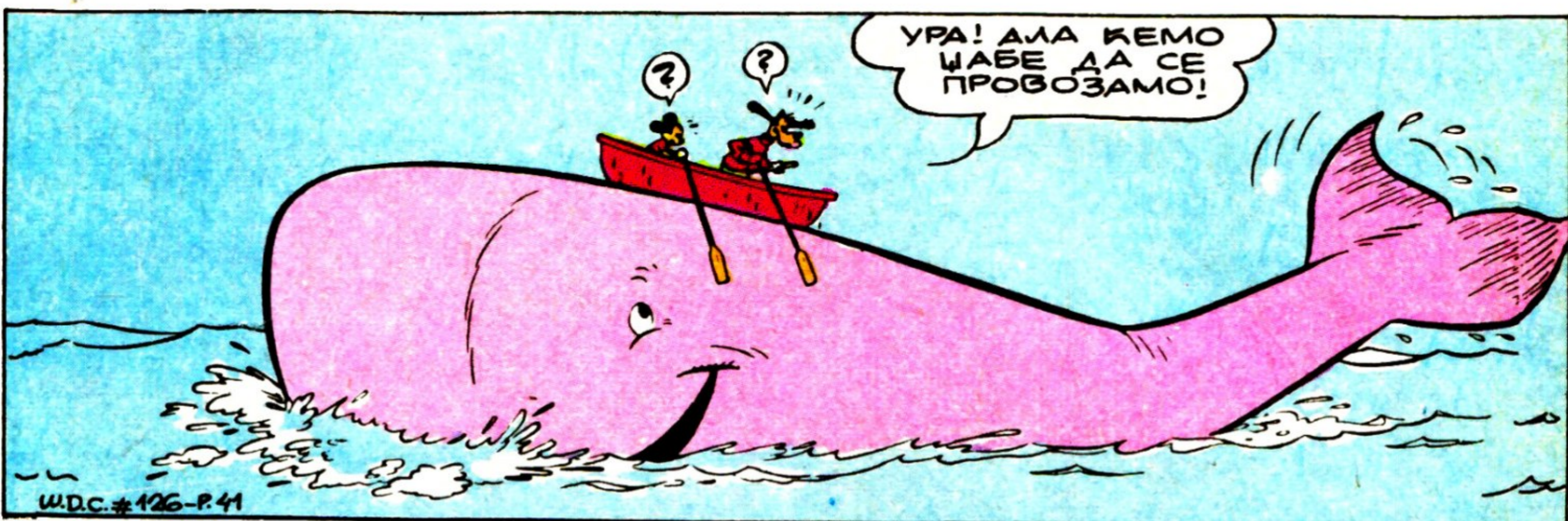
АКО ПРОМАШИШ...
ПРОПАЛИ
СМО!

U.D.C. #126-R39

ЦАП!

ПОГЛЕДАЈ! НОСИ НАС
НАТРАГ... ПРЕМА
БРОДУ!

БАШ ЈЕ ЉУБАЗАН
ТАЈ КРМЕ!

СВИ НА ПАЛУБУ!
КИТ НА
ВИДИКУ!

НЕБЕСА!
КАПЕТАН
СЕ СПРЕ-
МА ДА
ПУЦА!

ОН И НЕ ВИДИ ДА
СМО МИ
НА КИТУ!
УПОМОК!

ЈОШ САМО МАЛЧИЦЕ
ДА НАМ СЕ ПРИКУЧИ...
И ГОТОВ ЈЕ!

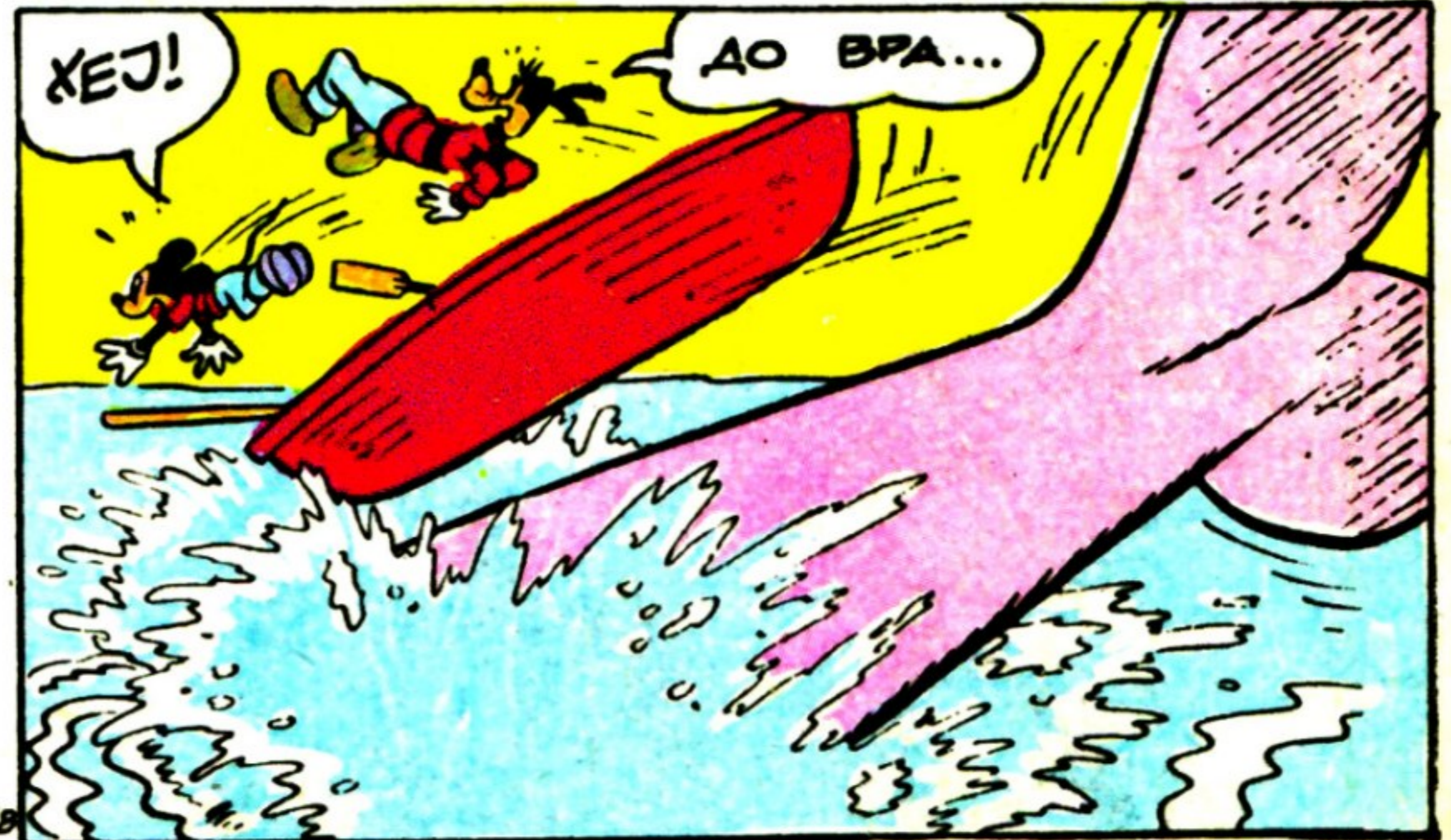

ШТА МУ ЈЕ ОНО
НА
ЛЕЂИМА!
СТО МУ
АЈКУЛА...
БАШ
НЕМАМ
СРЕКЕ!

ОХ!
ВИДЕ-
ЛИ
СУ
НАС!

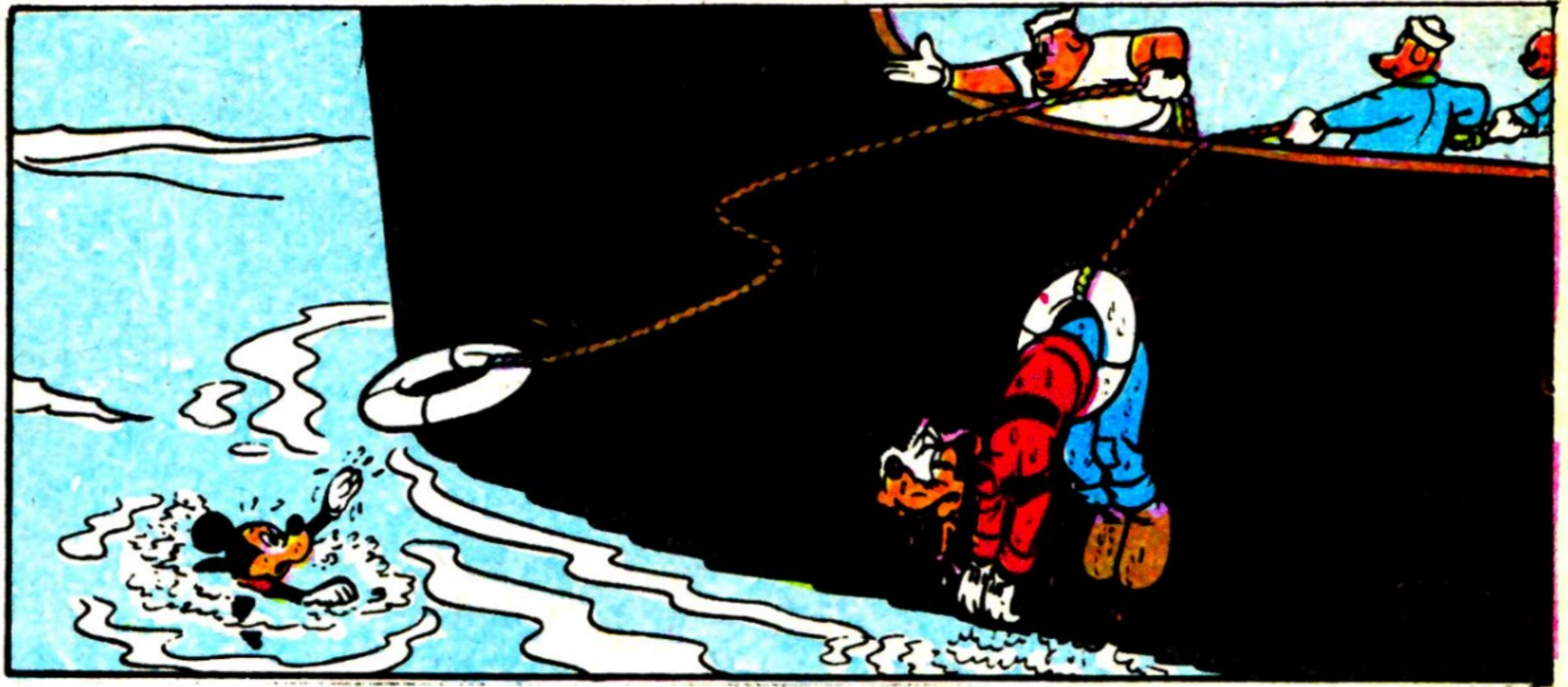
ХУ! НЕБЕ НАС
ПРОБОСТИ
ХАРПУНОМ!

ХЕЈ!

ДО ВРА...

КАЖИТ ЈЕ
НЕСТАО У
ДУБИНАМА.
МИКИ И ШИФА
КОПЦАЛИ СУ
СЕ У ВОДИ
СВЕ ДОК
ИХ ЊИХОВИ
ДРУГАРИ
С БРОДА
НИСУ
ИЗВУКЛИ
...

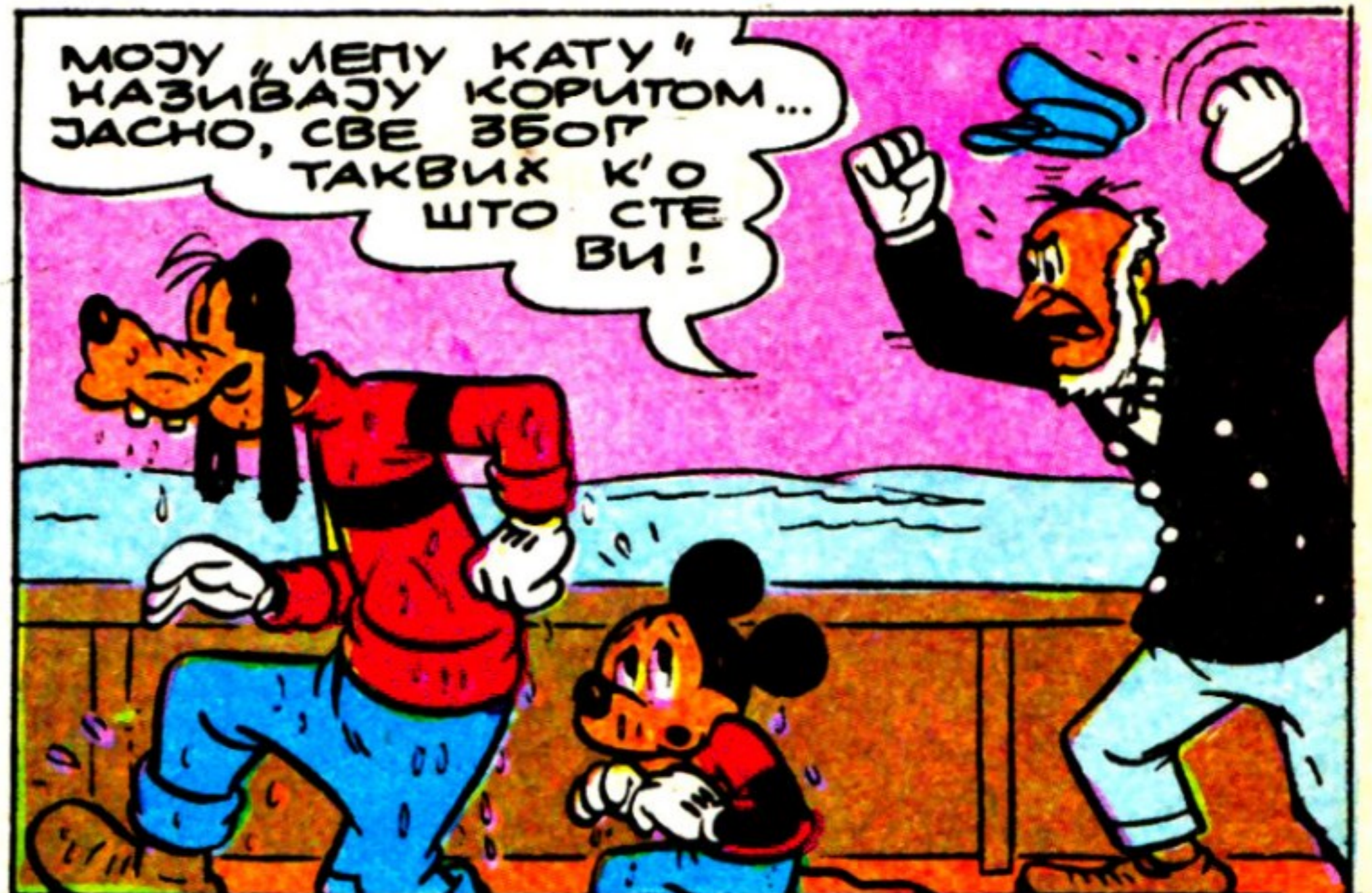

УЛОВИЛИ СМО
ПУНО РИБА ...
АИ' ИХ ЈЕ
КРИЕ
ПОЖДЕ-
Р'О!

ШЕПРТЉЕ! ДА СЕ ВИ
НИСТЕ ТАМО ИСПРЕЧИ-
ЛИ... ЈА БИХ ГА ВЕК
СРЕДИО!

МОЈУ „ЛЕПУ КАТУ“
НАЗИВАЈУ КОРИТОМ...
ЈАСНО, СВЕ ЗБОГ
ТАКВИХ К'О
ШТО СТЕ
ВИ!

А БАШ МИ СЕ БИО НАМЕСТИО...
А НИСАМ СМЕО
ДА ПУЦАМ!

БАШ МИ ЈЕ
МИМО!

ШТА??

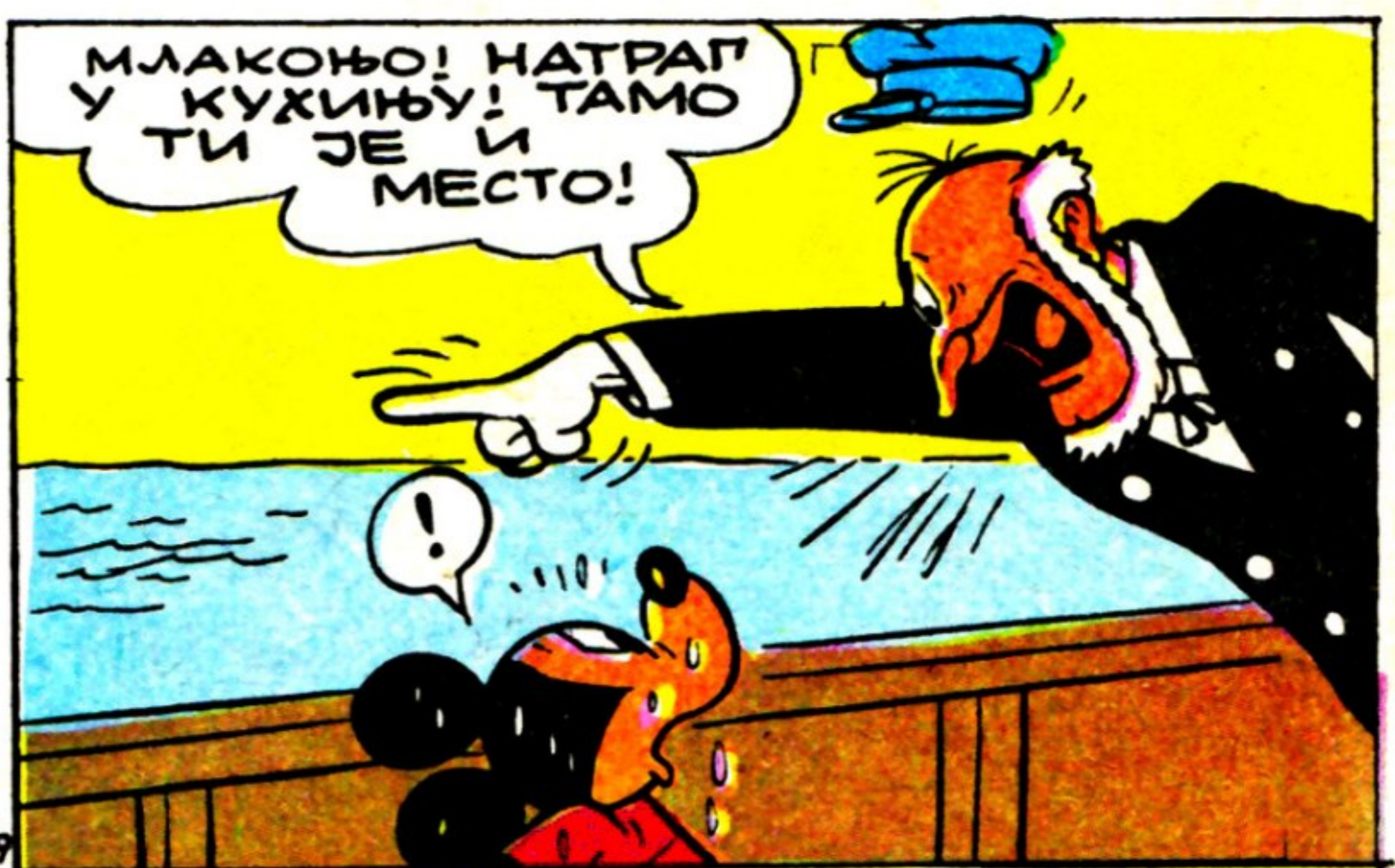

ШТА СИ РЕК'О?

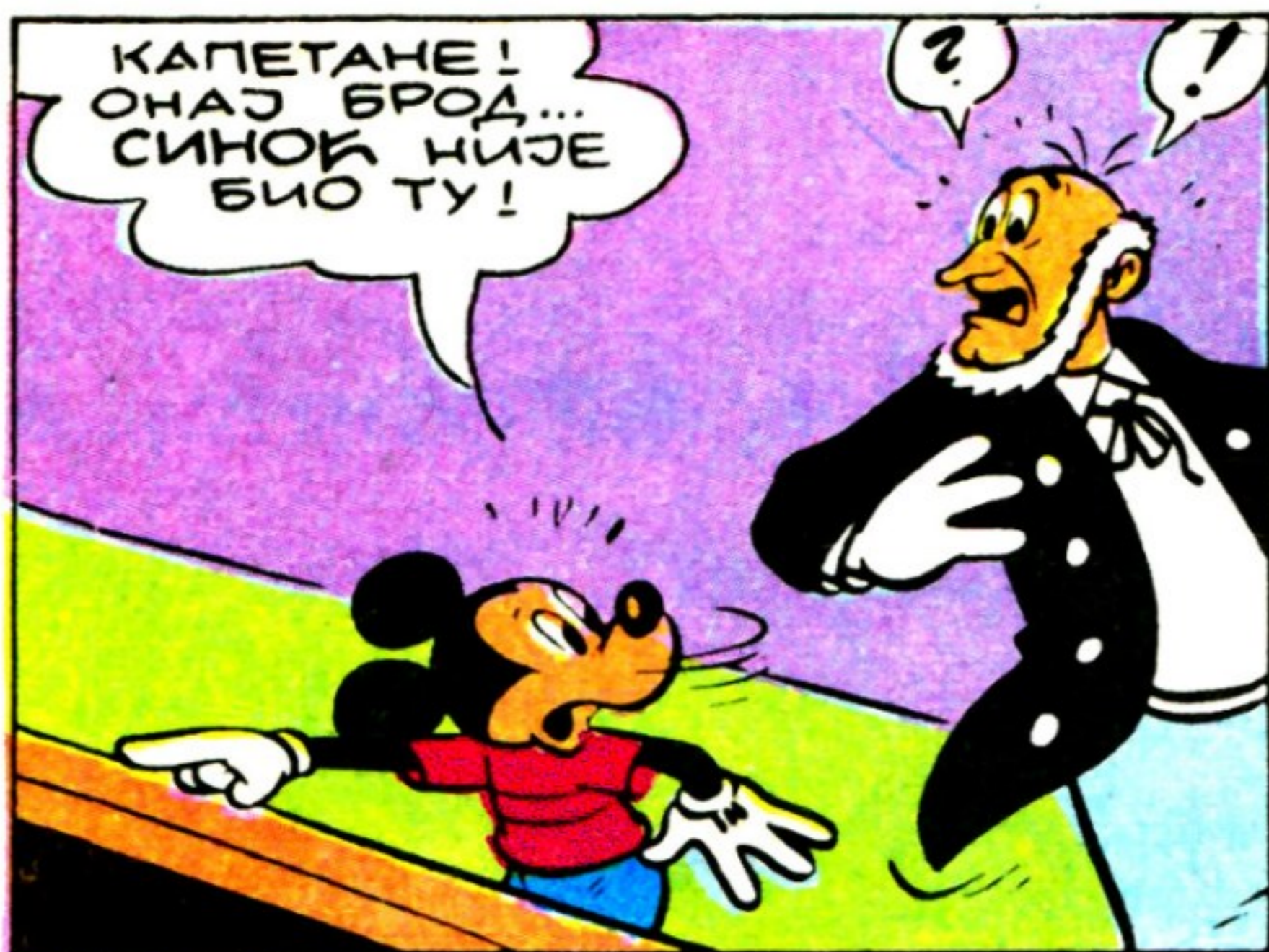
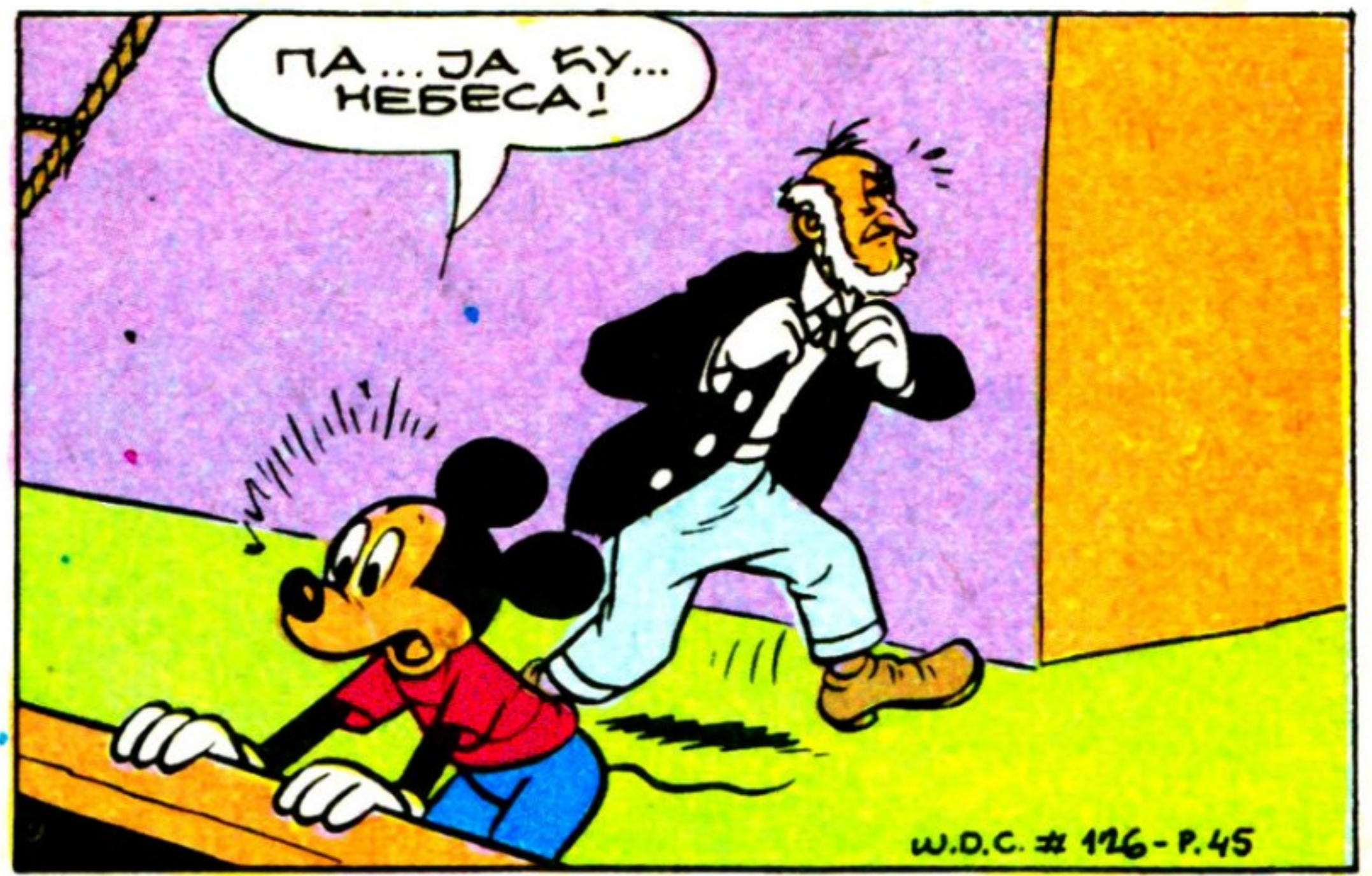
ОВАЈ... ЈА... НИЈЕ СТА-
РИ КРИЕ ТАКО ЛОШ...
НИКОМ ОН НАМЕРНО
ЗЛО НЕ ЧИНИ!
МОРА И ОН
ДА ЖИВИ...

МЛАКОЊО! НАТРАГ
У КУХИЊУ! ТАМО
ТИ ЈЕ И
МЕСТО!

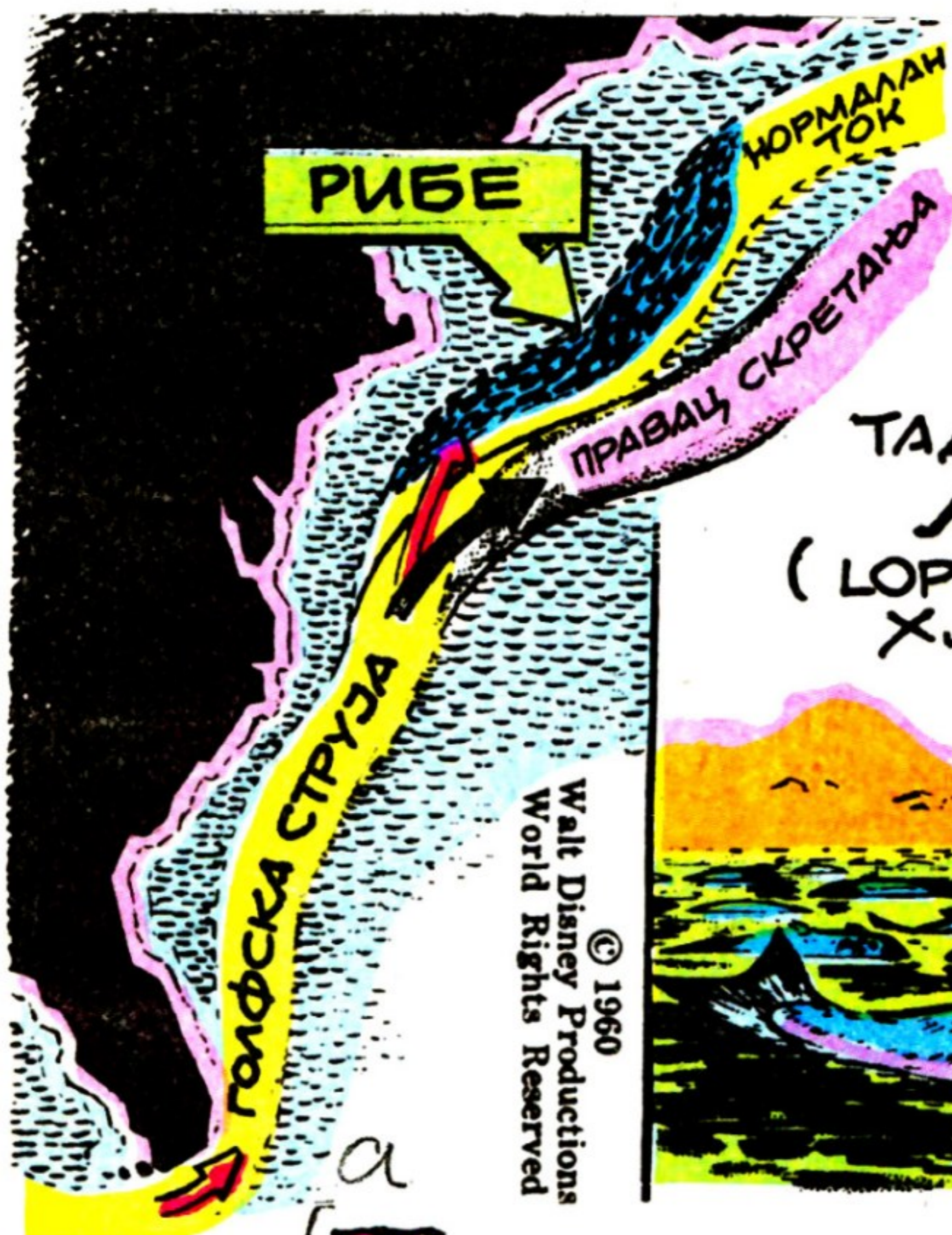

WALT DISNEY

ЧУДА ПРИРОДЕ

ТАЈНЕ МОРА

ГОДИНЕ 1882. ГОЛФСКА СТРУЈА СКРЕНУЛА ЈЕ СА СВОГ ПРАВЦА И ТАДА СЕ ПРЕКО МИЛИЈАРДЕ ЛОФОЛАТИЛУСА (LOPHOLATIUS SP.) НАШЛО У ХЛАДНОЈ ВОДИ И УГИНУЛО.

© 1960
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

МЕЂУТИМ, КАСНИЈЕ СЕ ОВА ВРСТА РИБА НАНОВО НАМНОЖИЛА, АЛИ КАКО... ТО ЈЕ ТАЈНА КОЈУ МОРЕ ЧУВА.

Distributed by King Features Syndicate. 2-12

WALT
DISNEY

У ЗНАКУ ЗОРОА

ТРИНАЕСТА ЕПИЗОДА

СУДИЈА

Отац Фелипе се намрштио када је чуо да су Дон Начо и Дон Алехандро у затвору. О томе га је обавестио поручник Еспиноза кога је гувернер из Монтереја послао да штити Нача Тореса док се суђење не одржи. Фелипе је одмах пошао да обиђе затворенике и био је веома изненађен када је видео колико су се ствари тамо измениле. Свако је могао да види затворенике ако је за то имао неки разлог. Ћелија им је сада била чиста и спавали су на креветима. Монастарио је морао одмах да ослободи Дона Лујзу и Елену и оне су сада сваки дан обилазиле Тореса. Заповедник је објаснио Еспинози да је држао ове две жене у затвору као таоце.

Када је Фелипе ушао у ћелију затекао је Нача и Алехандра у лепом расположењу.

— Драго ми је што вас видим тако веселе — рекао им је Фелипе. — Како твоја нога, Алехандро?

— Сјајно!

Алехандро је поскочио неколико пута да покаже како је рана зарасла и да га нога више не боли.

— Монастарио је постао други човек. Довео је чак и лекара који је све време био овде док ми је била потребна лекарска нега.

— Како се осећате пред сутрашње суђење? — питао их је Фелипе.

— Судија Васко је частан човек — рече Начо. — У целој Калифорнији нема поштенијег судије од њега. Је ли већ стигао у Лос Анђелес, Фелипе?

— Није још. Чуо сам да ће доћи сутра.

Фелипе се замисли. Монастарио се нагло изменио и баш та његова изненадна доброта га је узнемиравала. Био је сигуран да заповедник нешто смера. Само шта?

За то време судија Пина седео је Монастариовој канцеларији. Био је блед и уплашен.

— Шта мислиш како ће се све ово завршити?

— Лоше, ако председава судија Васко — одговори му заповедник.

— Тако сам и мислио — рече Пина и још више пребледе.

— Ништа не брини. Гарсија треба да доведе судију овамо. Наредио сам му да како зна и уме спречи Васка да дође на време на суђење. Ти ћеш онда судити уместо њега и када се Васко појави, Начо и Алехандро ће већ висити на дрвету.

— Не свиђа ми се све то, али другог избора немамо. Само, мислим да Гарсија није способан за тако нешто.

Монастарио се насмеја.

— Он је глуп и поред тога ме се боји. Урадиће онако како сам му наредио.

Док се приближавао затвору, Дијего је је угледао групу копљаника и Гарсију. Младић им је пришао.

— Јурите Зороа? — питао је Дијего наредника.

— Овог пута не! Идем у Сан Фернандо по судију Васка.

Када су остали сами, Дијего рече Бернаруду:

— Монастарио се у последње време много размеће поштењем и стално говори о праведном суђењу. Сумњиво ми је све то. Чим посетимо оца, враћамо се кући. Мислим да ће судији из Монтереја бити потребна помоћ.

Бернардо се насмеја и руком написа слово З у ваздуху.

•••

Киша је лила као из кабла те ноћи када се судија Васко упутио из Монтереја за Сан Фернандо. Кочије су се једва кретале блатњавим путем. Гарсија је већ одавно стигао са својим копљаницима у крчму у којој је требало да се састане са судијом. Бацио је један поглед унаоколо и кад је видео да ту нема ниједног ранчера ни утицајних људи, наредио је свима да што пре напусте крчму.

Рамон Ескобар, крчмар, почео је да протестује:

— С којим правом растерујете моје госте?

— Тако је наредио заповедник Монастарио. И слушај ме добро: за који тренутак доћи ће судија из Монтереја. Припреми нам добру вечеру. Судија је познат по томе што има

добар апетит. Зато нека хране буде доста!

Гарсија није имао појма о Монастариовом подмуклом плану. Њему је речено да треба да задржи судију у Сан Фернанду да би заповедник могао да му припреми што бољи дочек.

Када је мало касније чуо да се кочије заустављају испред крчме, Гарсија је истрчао напоље и представио се судији:

— Ја сам наредник Мигел Гарсија. Заповедник Монастарио ме је послао да вас допратим до Лос Анђелеса.

— Сјајно! — одговори му Васко.

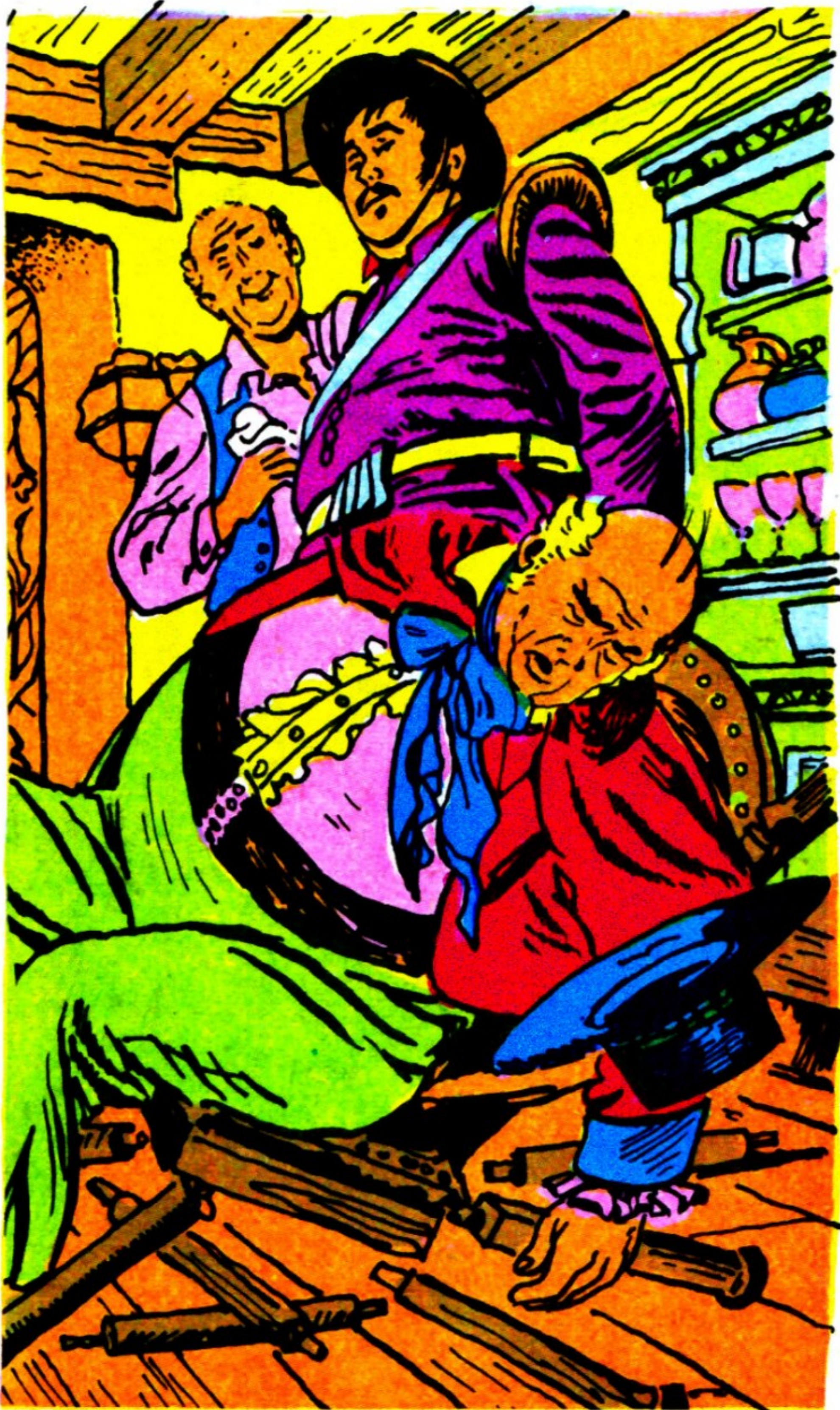
Био је то крупан човек, доброћудна лица. Гарсија је запањено гледао у његов огроман стомак.

— Заменићемо вам коње док се ви мал, одморите — рече наредник.

— Не намеравам да се задржавам овде. Желим да стигнем у Лос Анђелес у току ноћи.

— Зар нећете нешто појести? Ова крчма је позната по изванредној храни — наваљивао је Гарсија.

— Заиста? Па, онда бих могао нешто мало да презалогам.

Ушли су у крчму.

— Ала овде лепо мирише! — приметио је Васко.

У том тренутку појавиле су се Ескобарове кћерке с послужавницима пуним пића и вина.

Зоро и Бернардо су још пре судије Васка стигли у Сан Фернандо. Притајили су се иза штале и када је и последњи копљаник ушао у крчму, Зоро се пришуњао до задњег дела куће. Прескочио је балкон на првом спрату и нашао се у спаваћој соби. Врата су била широм отворена и из крчме је допирала граја и звецкање посуђа. Сви су били у добром расположењу после обилне хране и пића.

— Па, да кренемо! — рече Васко.

— Ни случајно! Сад долази оно главно. Специјалитет нашег драгог Ескобара је воћни колач. Чуо сам да волите слактише, судијо.

— Ммм! Морам да признам да сте добро обавештени.

Гарсија је пошао са крчмарем у кухињу.

— Натерао сам га да толико једе и пије само зато да би остао овде да преноћи. Заповедник жели да му приреди дочек, а све припреме још нису готове.

— Па што ми то нисте однах рекли — рече Ескобар. — Имам ја неки прах који вас, кад га ставите у вино, однах успава. Само, то ће мало коштати...

— Не питам за цену ако могу да испуним задатак. Реци ми само да неће да му шкоди тај прах?

— Ма, не! Само ће спавати мало чвршћим сном.

Васко је појео више од половине колача и залио све то вином које му је Ескобар сипао из посебног врча. Рекао је судији да је то виђо које он чува само за уважене госте.

Изгледало је да онај прах за успављивање нема никакво дејство на Васка, али када је судија устао, једва се држао на ногама. Нешто је почео да мрмља и тог тренутка се стровалио на столицу која се под његовом тежином распала.

— Морамо га пренети у кревет. Попио је много вина — рече Гарсија.

Зоро се брзо повукао на балкон када је видео да носе судију баш у ту собу у којој се он налазио.

Спустили су Васка на кревет и однах се сви повукли у крчму да наставе да једу и пију.

Чим су се врата од собе затворила, Зоро је дао знак Бернарду да се попне на балкон.

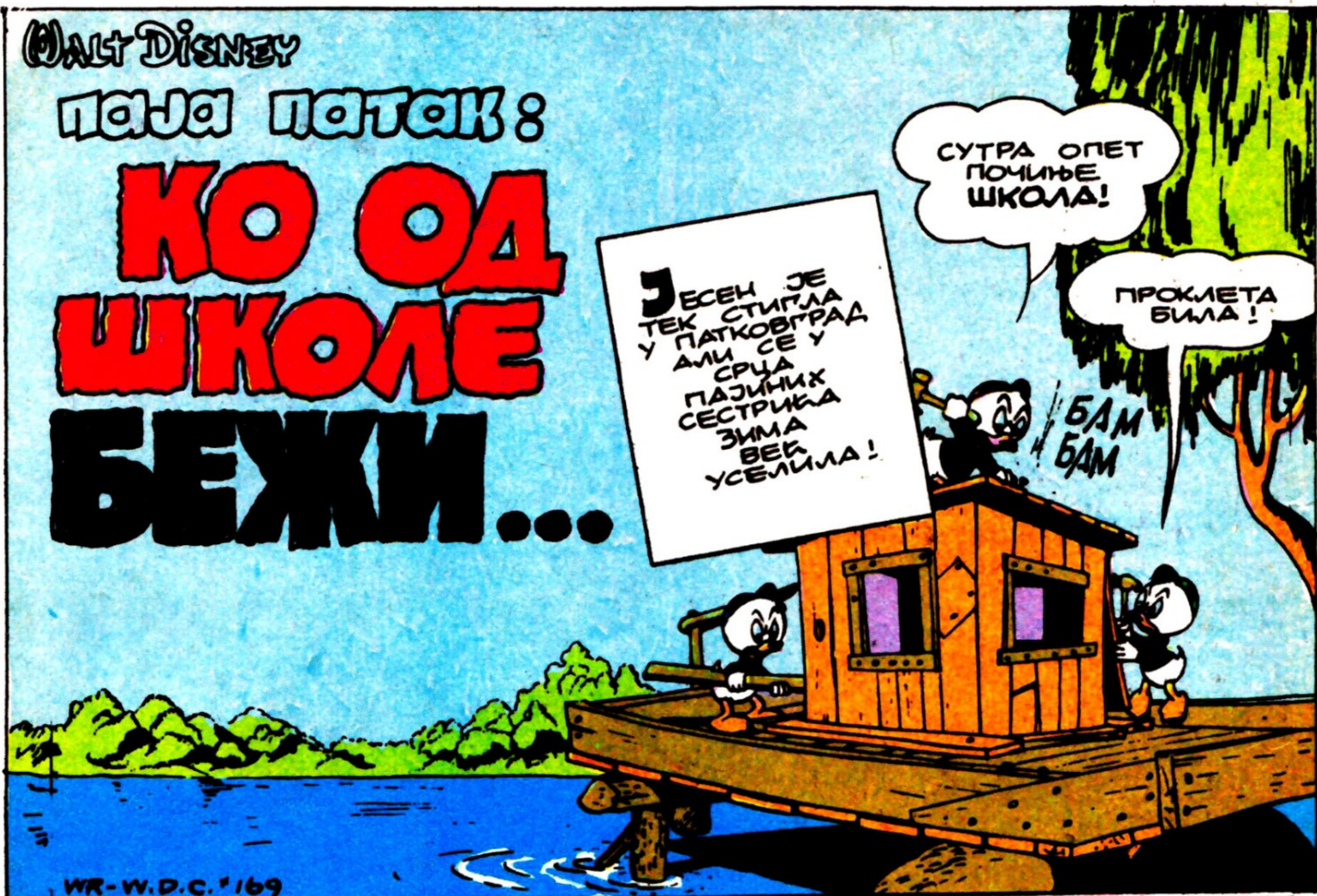
— Морамо га извући одавде, Бернардо! Монастарио ће одржати суђење без Васка. Знаш ли шта то значи? Заповедник ће обесити мог оца и Дон Нача! Иди и доведи Торнада испод балкона. Покушаћемо некако да спустимо судију низ конопац и стигнемо пре зоре у Лос Анђелес.

СЛЕДЕЋА ЕПИЗОДА:
СУЂЕЊЕ

WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК :

КО ОД ШКОЛЕ БЕЖИ...

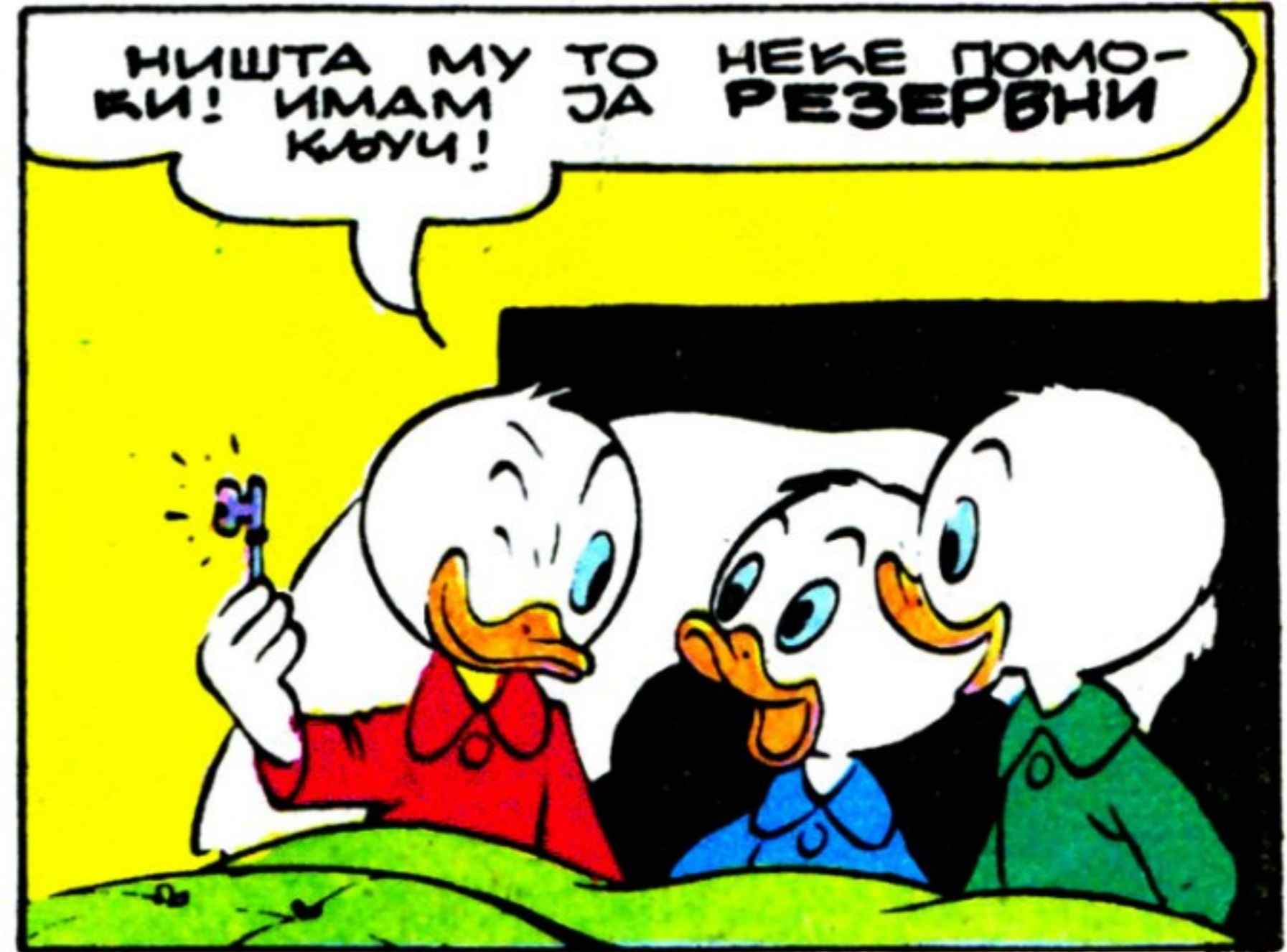
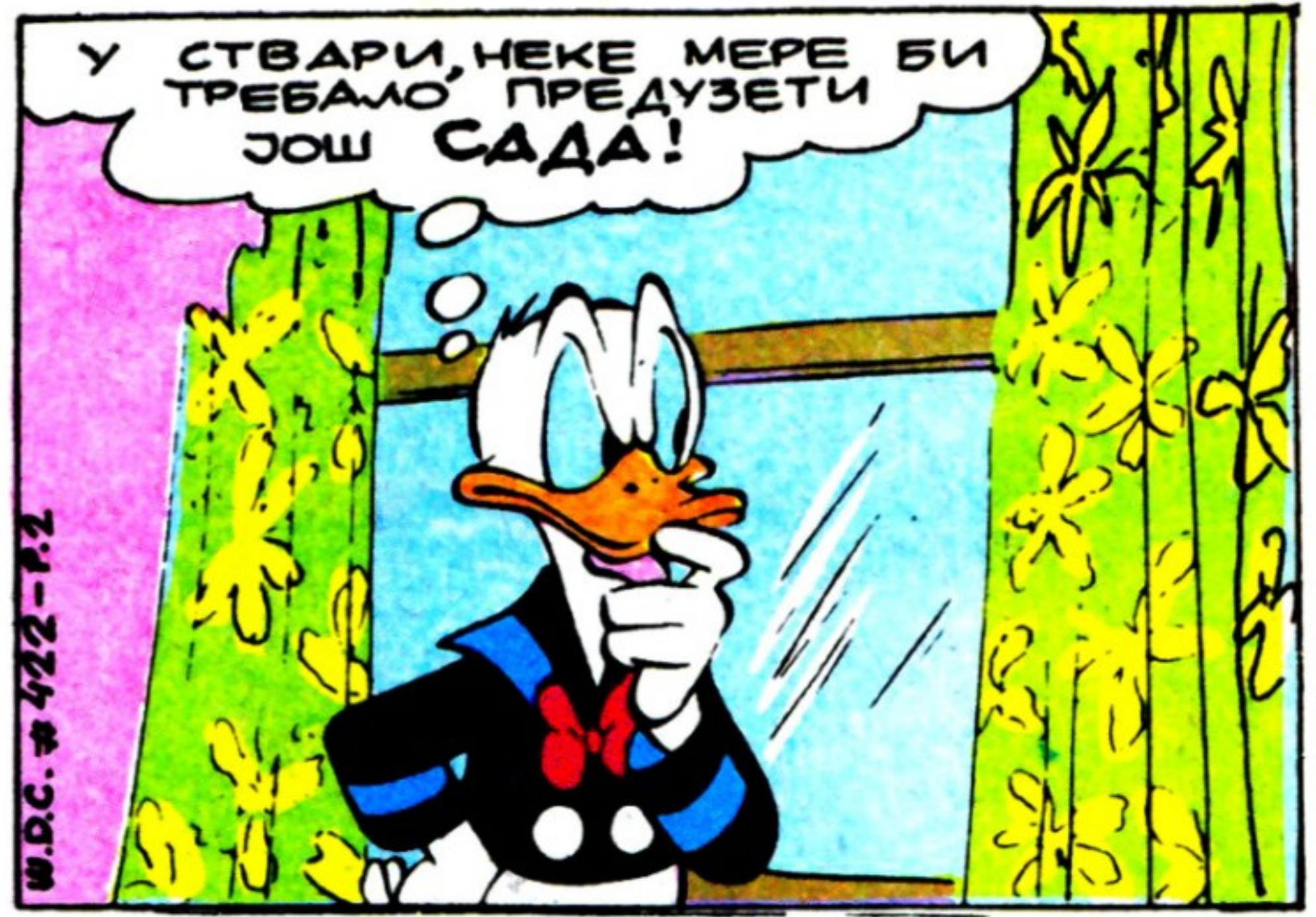
WR-W.D.C. #169

УЈКА
ПАЈА
НИШТА
НЕ
СЛУТИ
О
ПЛАНУ-
ВИМА
СВОЈИХ
СЕСТРИКА,
А
ИПАК...

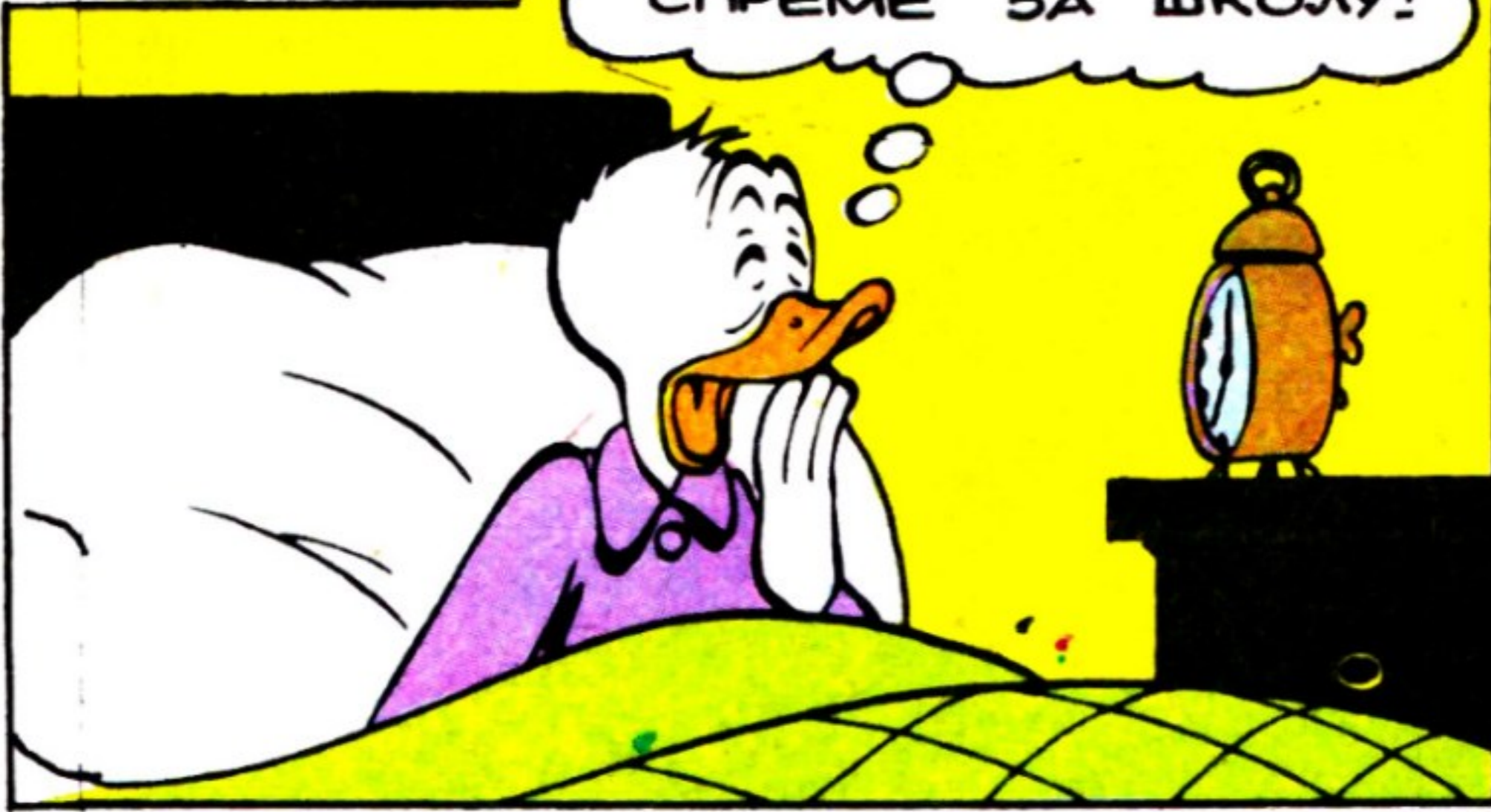

90011-611
W.D.C. #422-759
-R1

ЈУТРО...

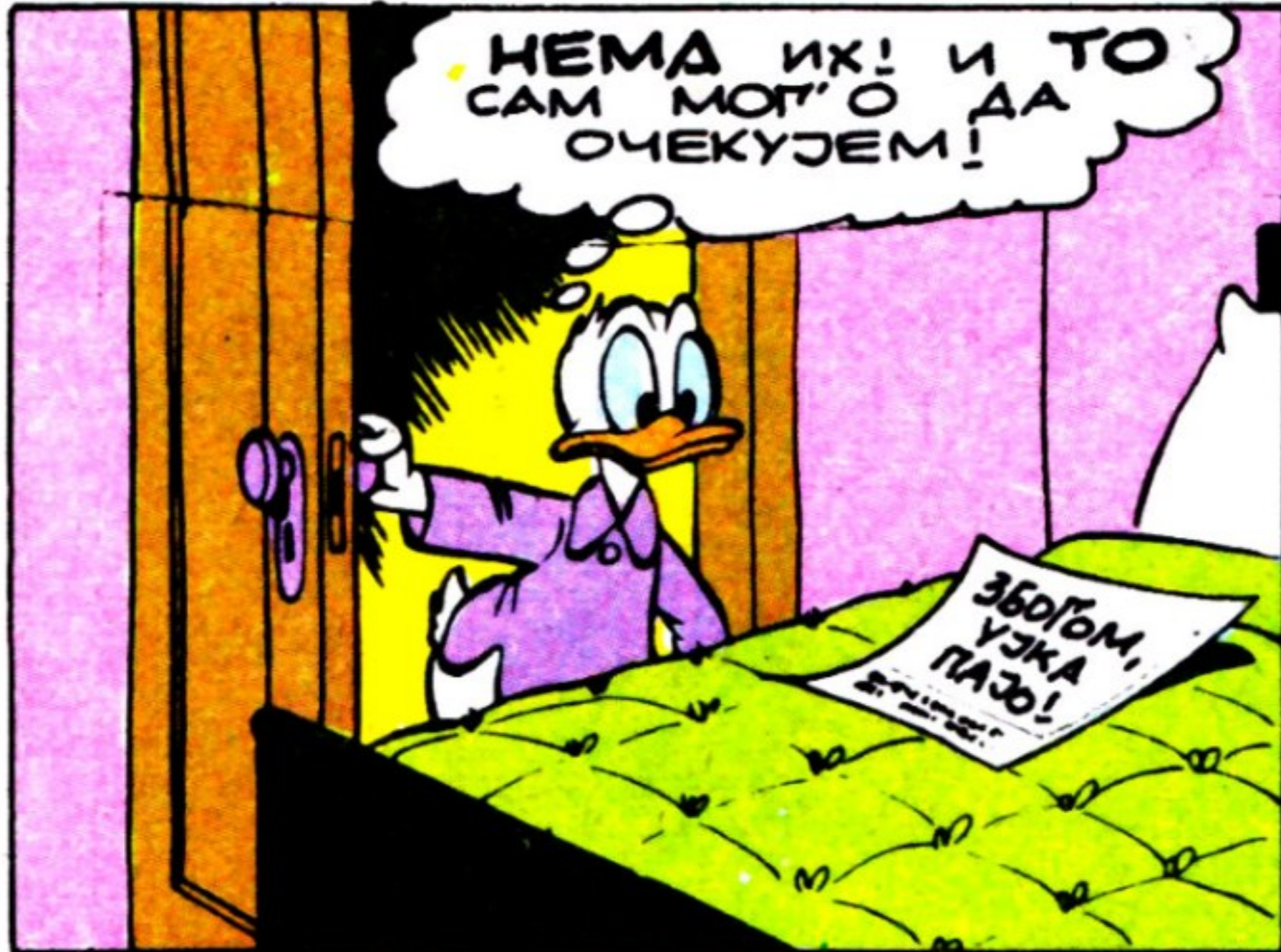
АААА! ВЕК ЈЕ СЕДАМ!
ТРЕБА ДА ПРОБУ-
ДИМ ДЕЦУ... ДА СЕ
СПРЕМЕ ЗА ШКОЛУ!

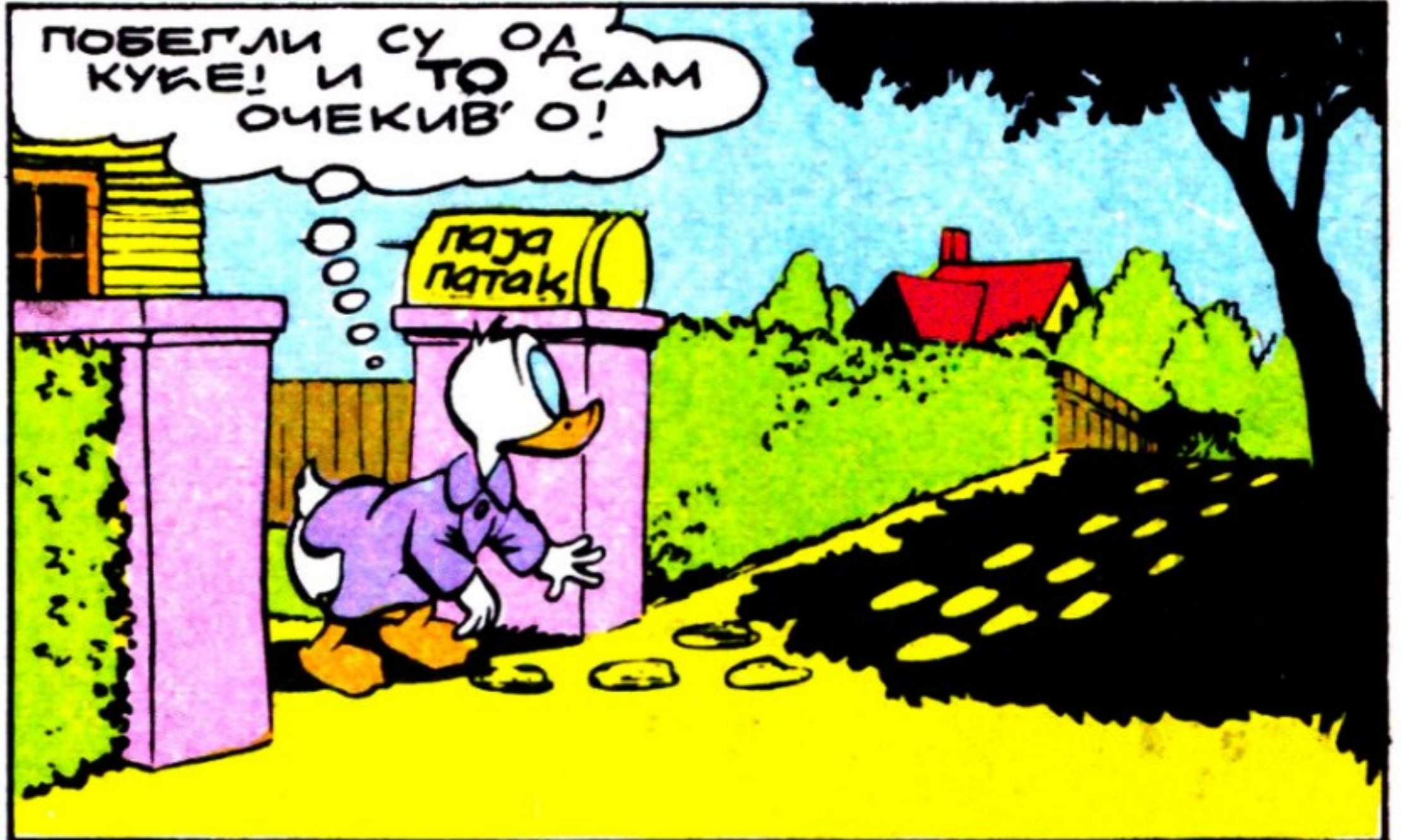
ХМ! ВРАТА СУ ОТКЉУЧАНА! ТО
САМ МОГ'О И ДА ОЧЕКУЈЕМ!

НЕМА ИХ! И ТО
САМ МОГ'О ДА
ОЧЕКУЈЕМ!

ПОБЕГЛИ СУ ОД
КУКЕ! И ТО САМ
ОЧЕКИВ'О!

ЗАТО САМ И ПРОСУО БРАШНО
ОКО КУКЕ... ДА ИМ ЛАКШЕ
ПРАТИМ ТРАГ!

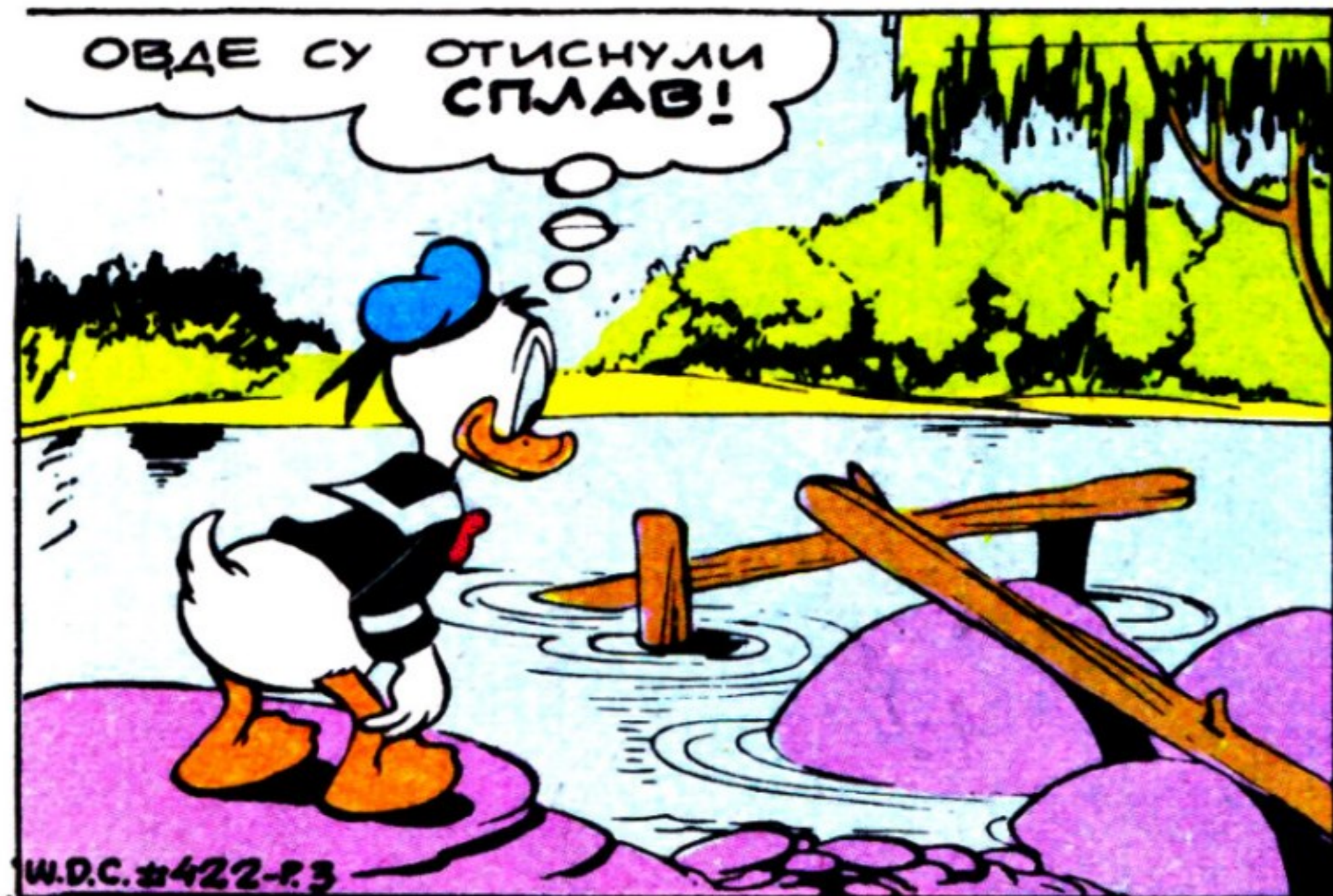

УСКОРО...

КРЕНУЛИ СУ ПРАВО
НА РЕКУ!

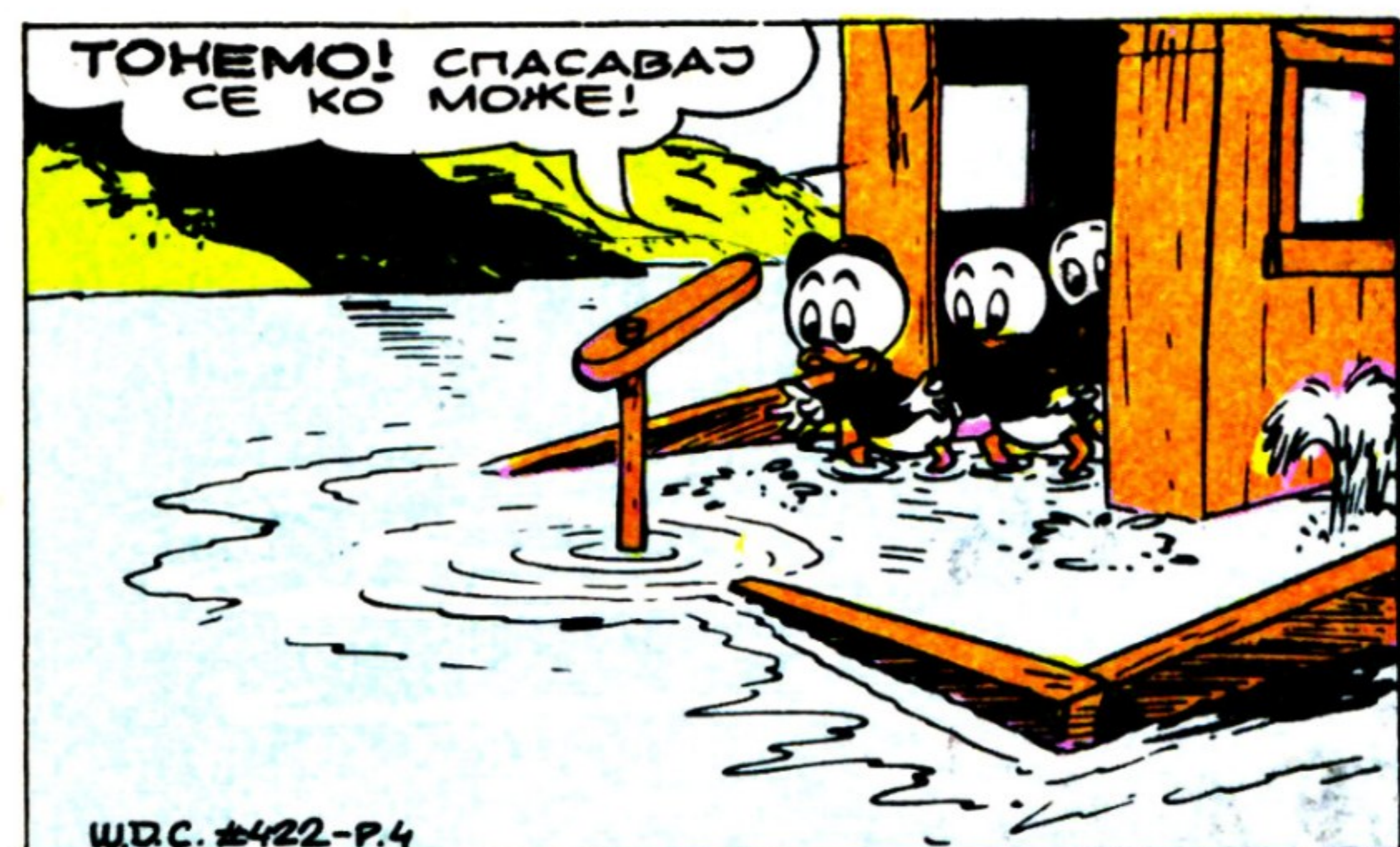
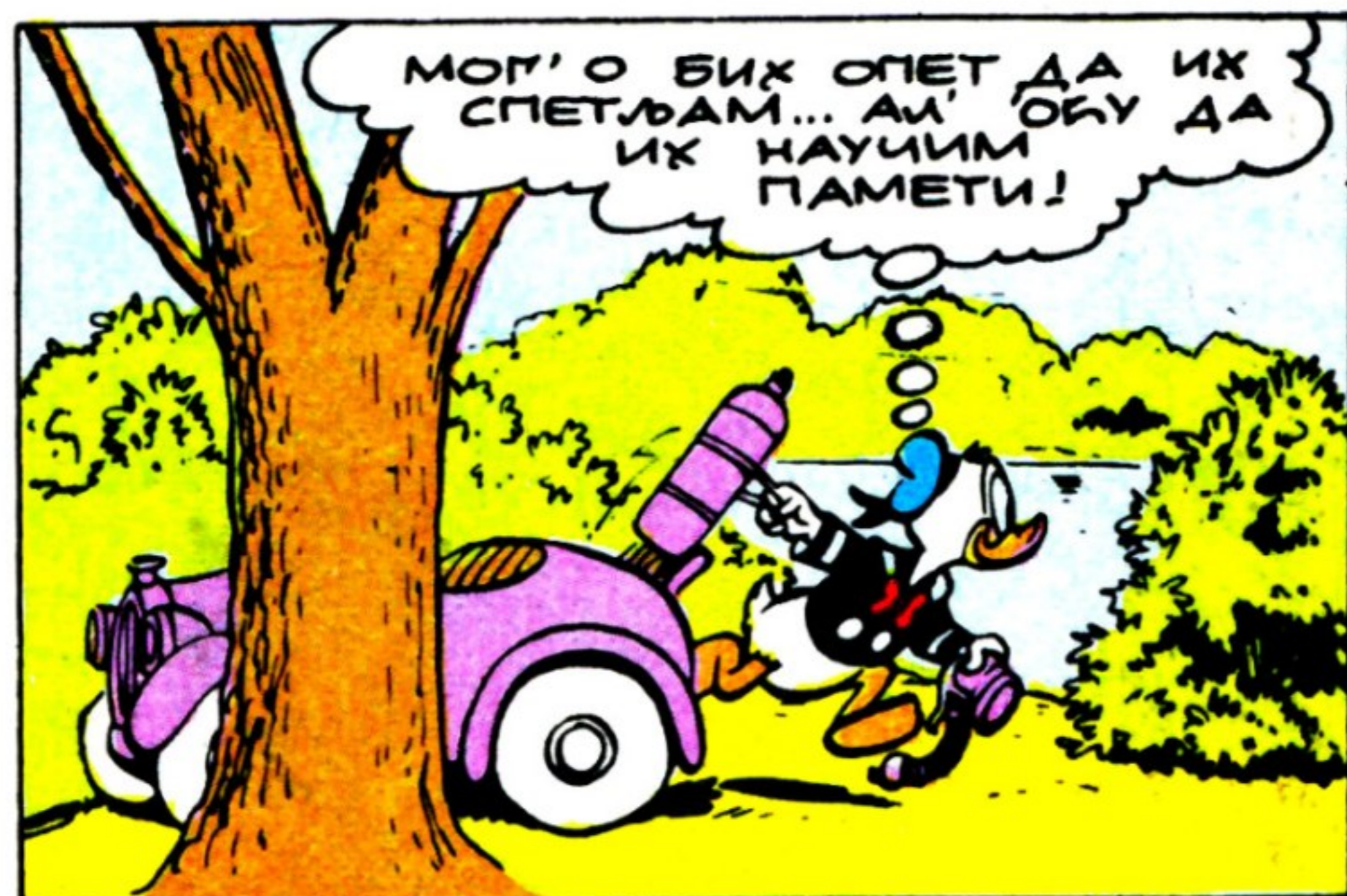
ОВДЕ СУ ОТИСНУЛИ
СПЛАВ!

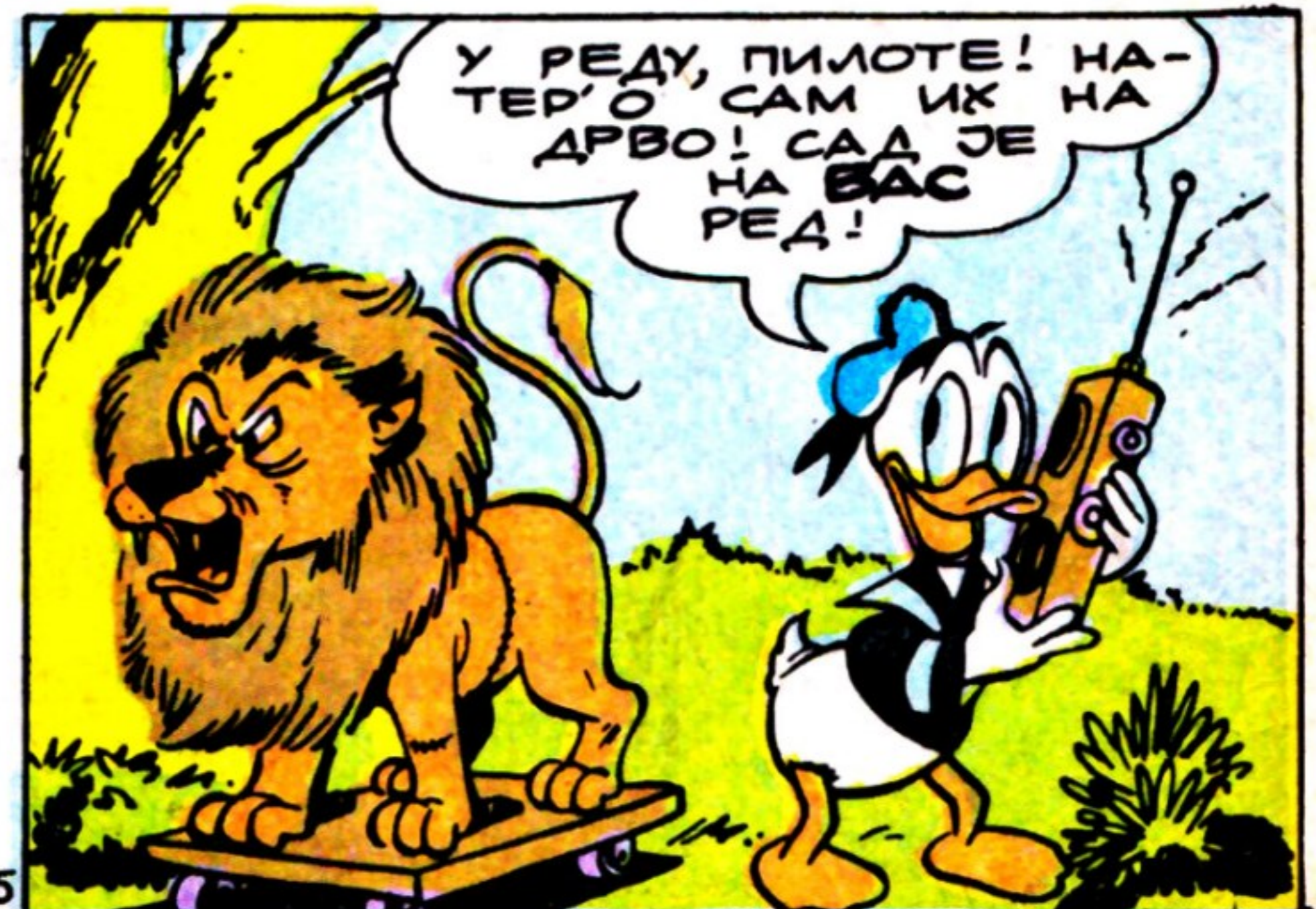
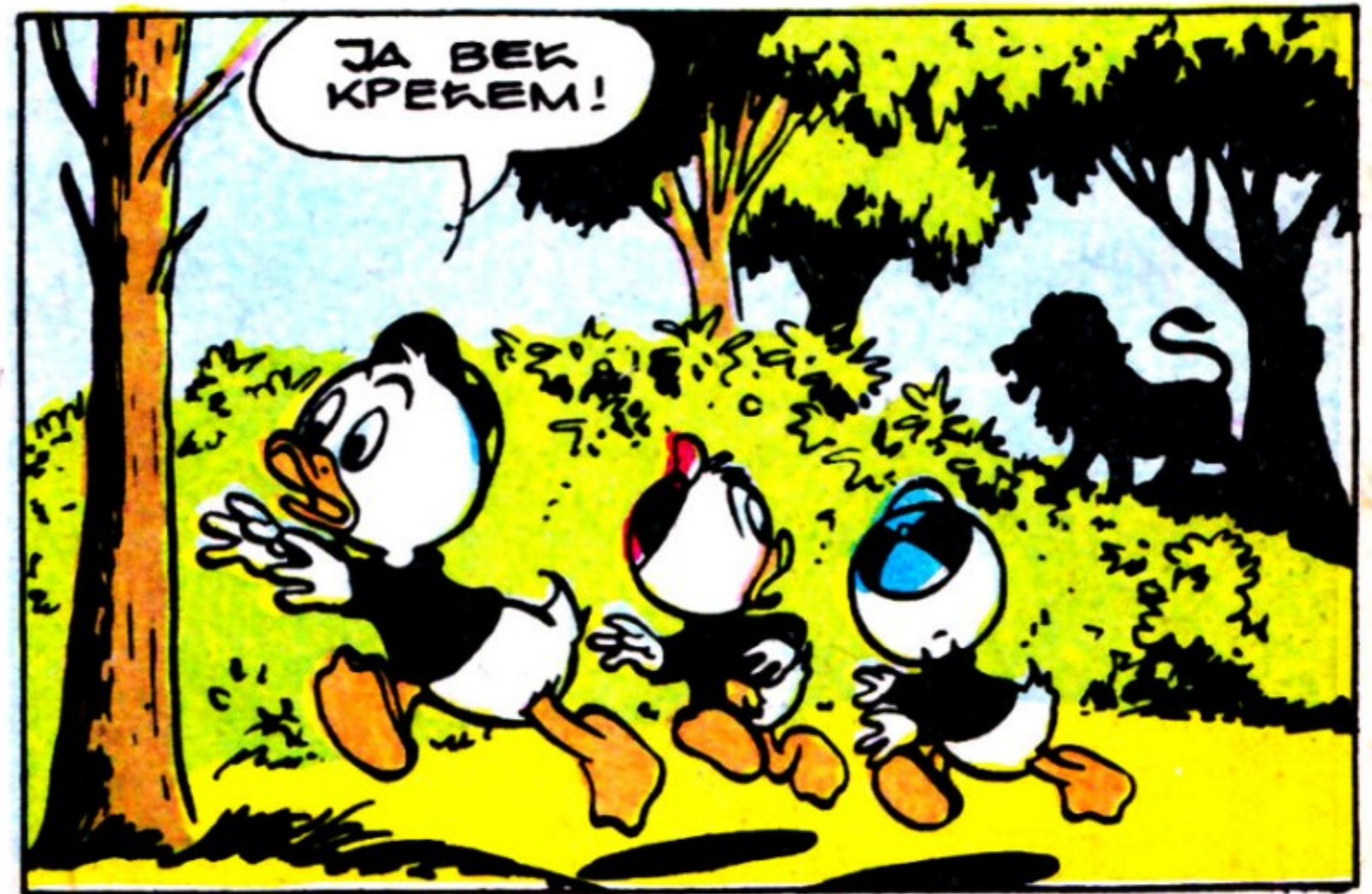
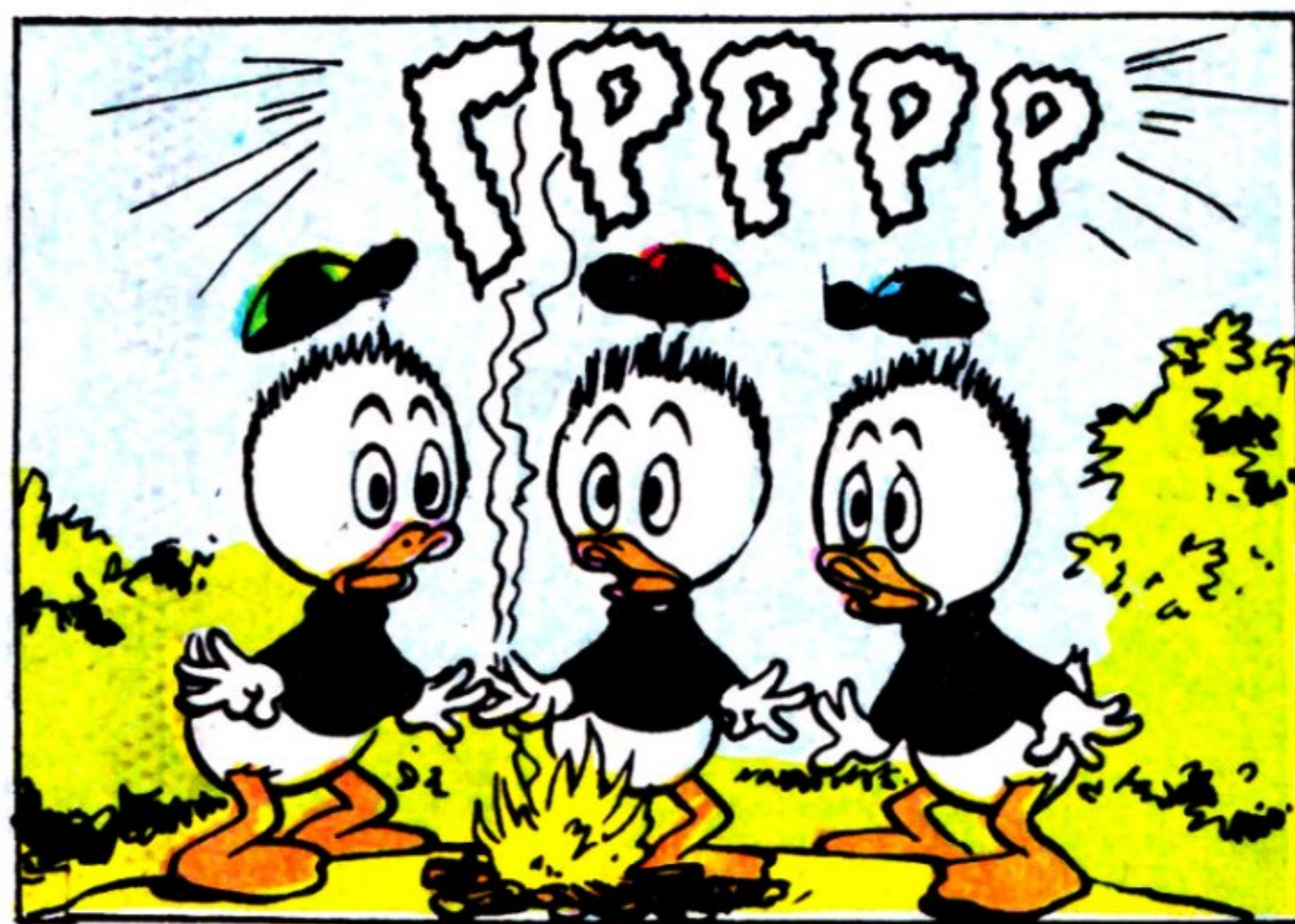
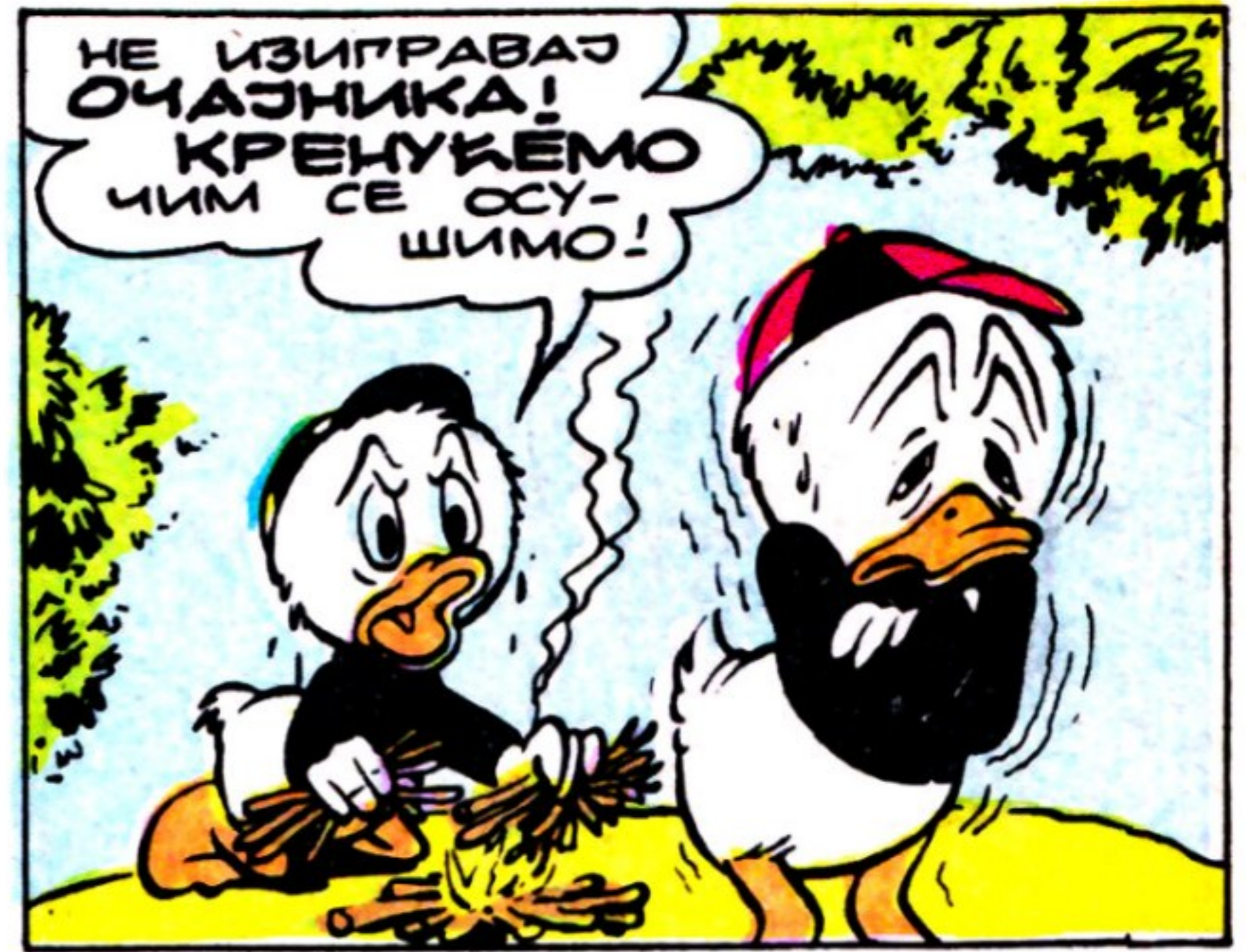
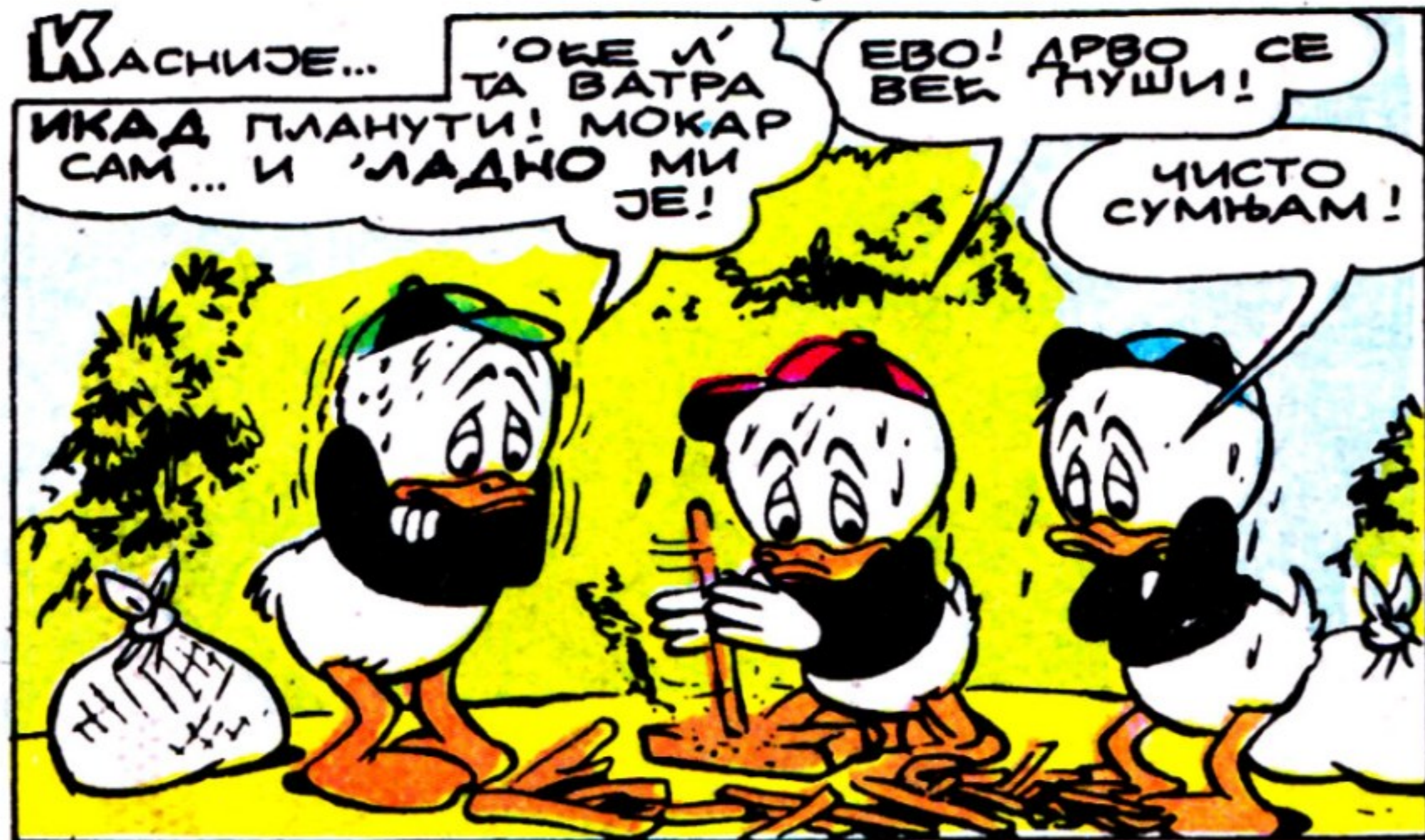
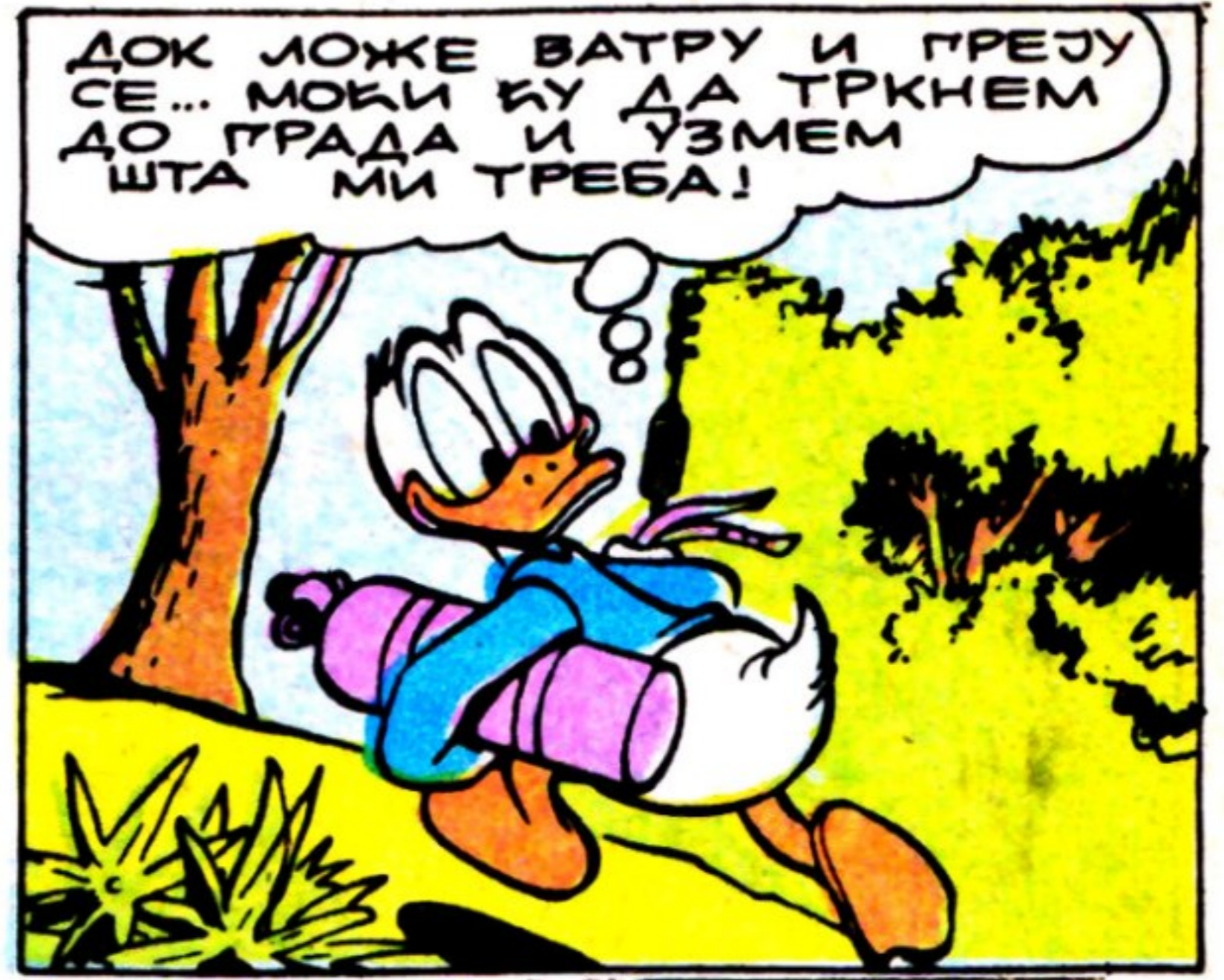
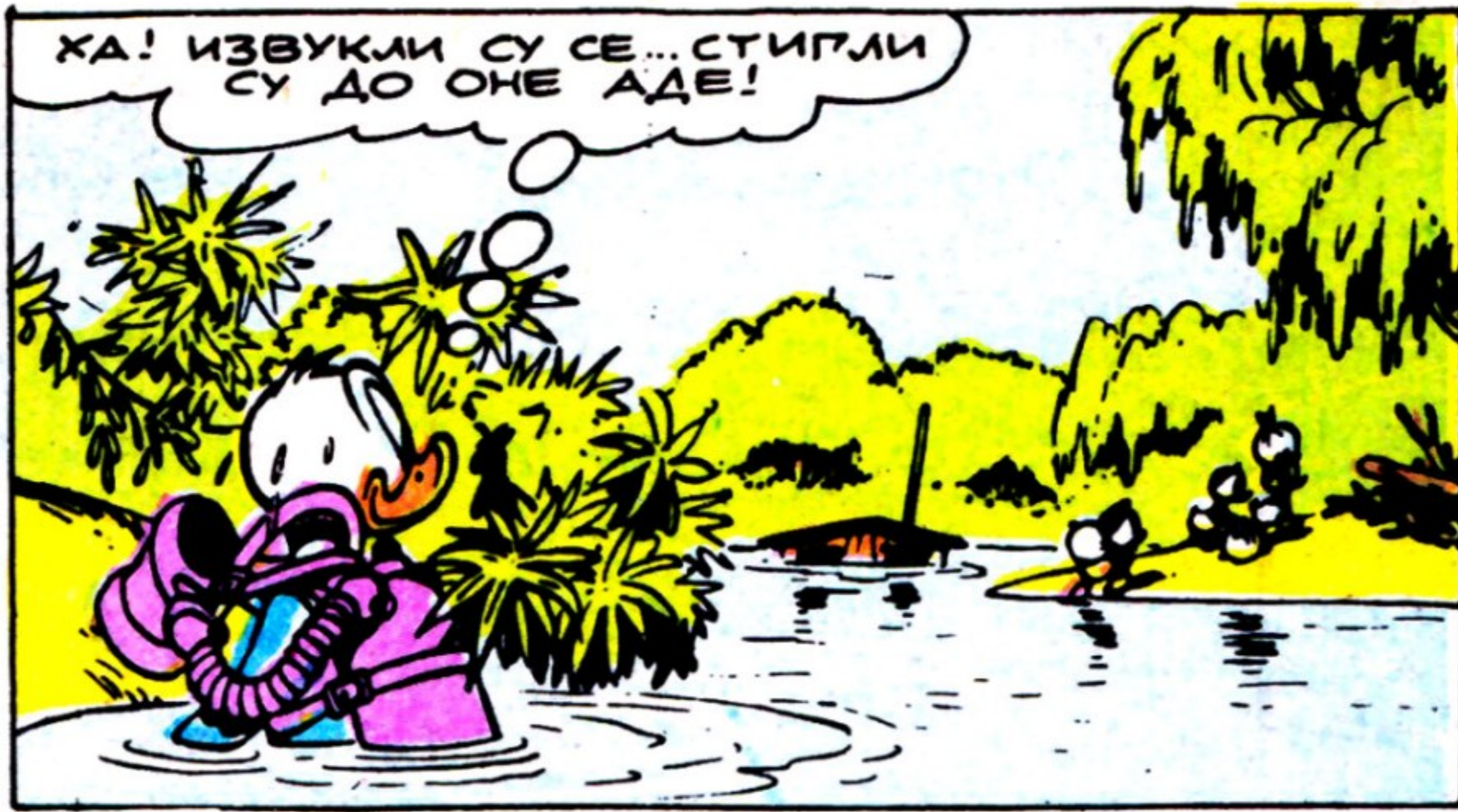
МУДРИ ДЕЧАЦИ! ДАНИМА СУ
ПРАВИЛИ СПЛАВ... ДА БИ
ОТИШЛИ НЕ ОСТАВЉА-
ЈУКИ ТРАГ ЗА
СОБОМ!

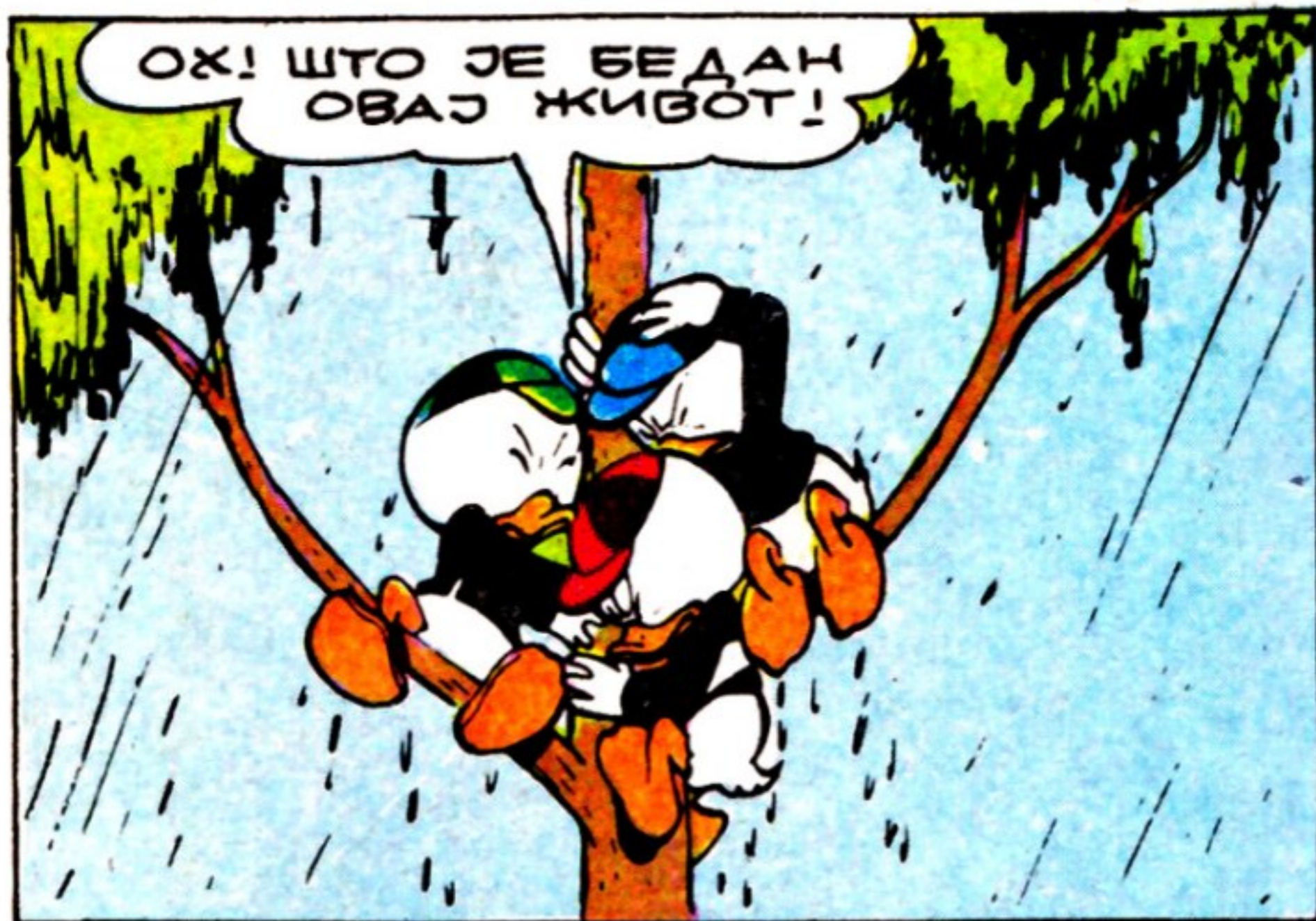
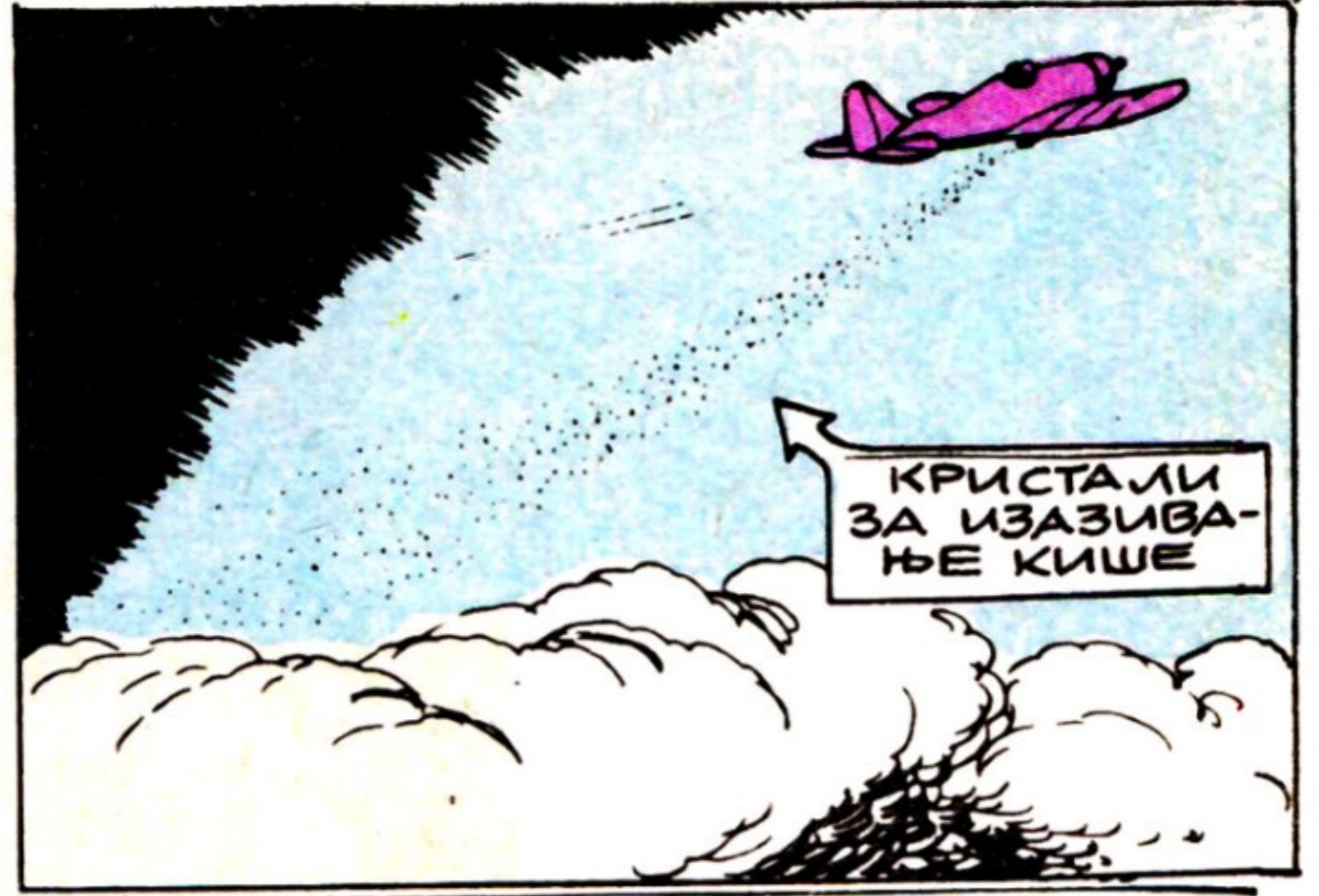

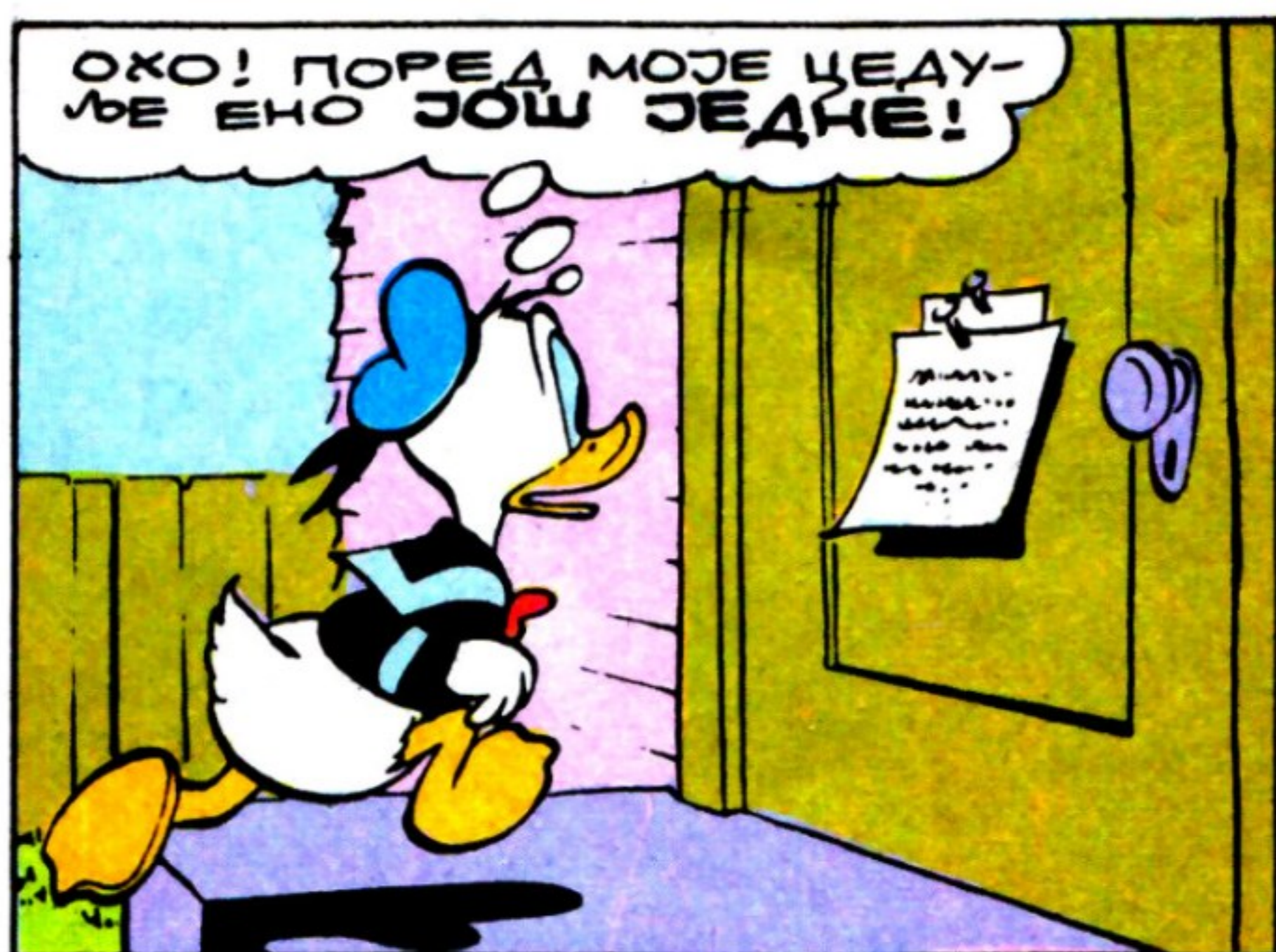
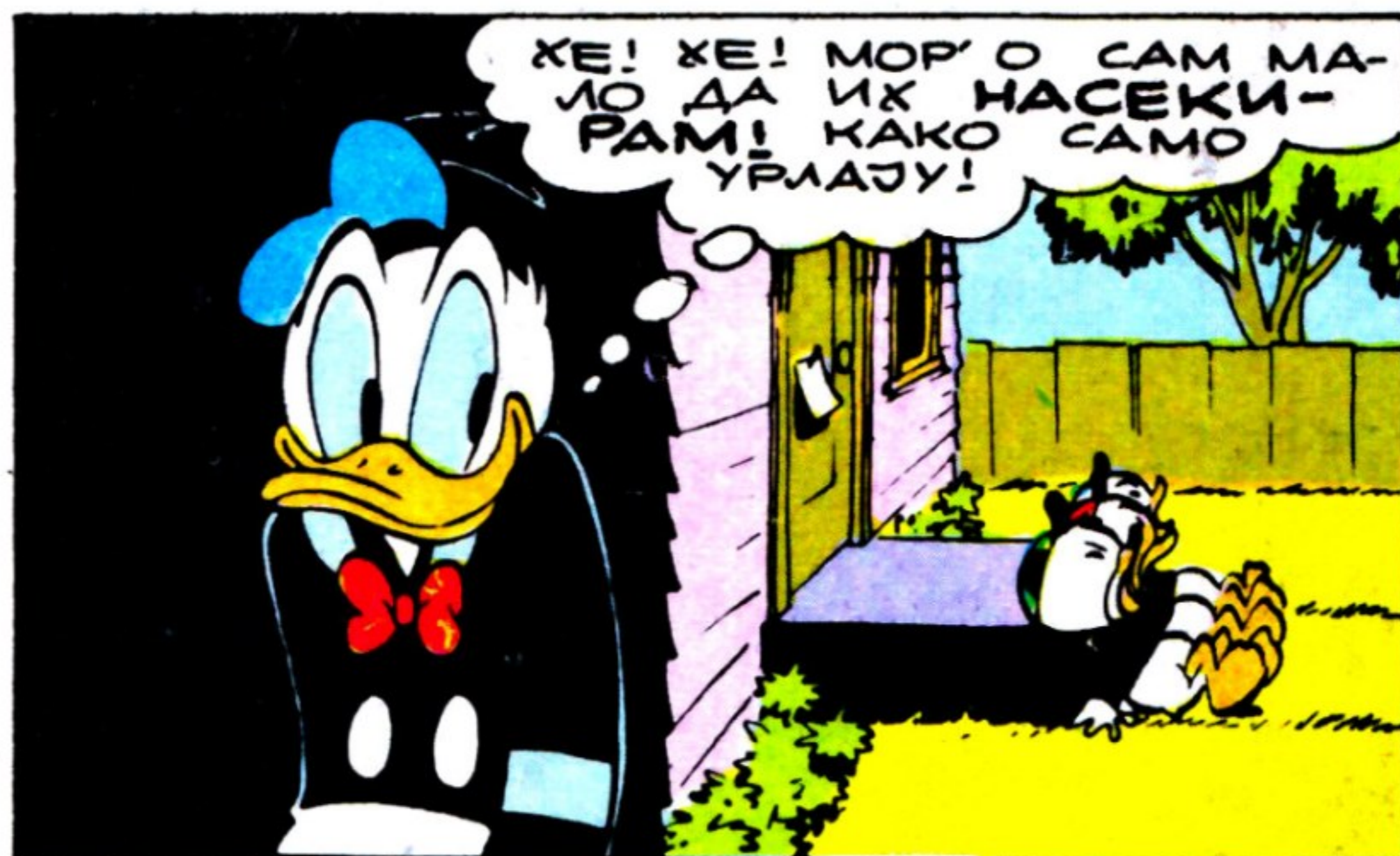
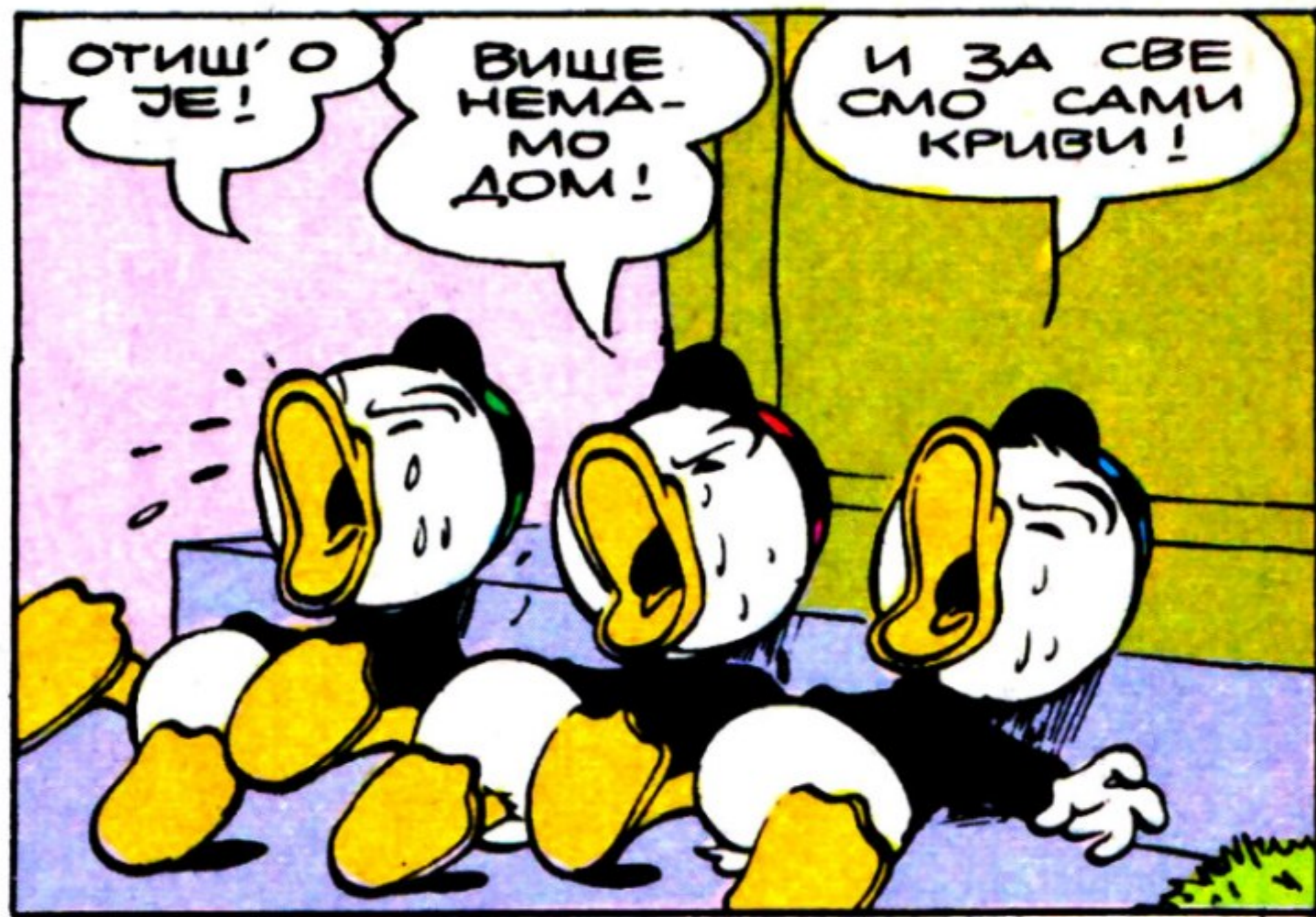
W.D.C. #422-F3

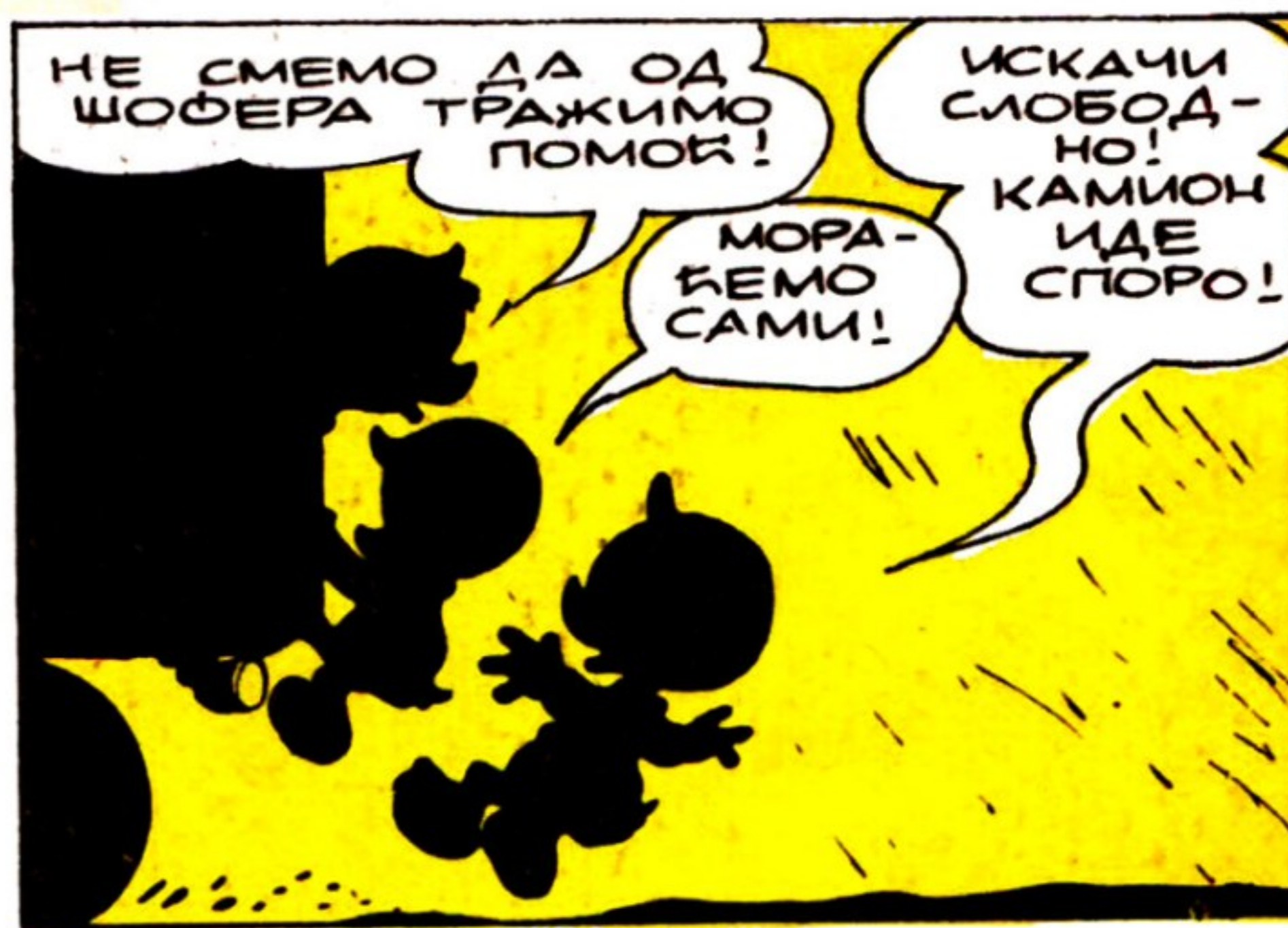
Ш.Д.С. #422-Р.4

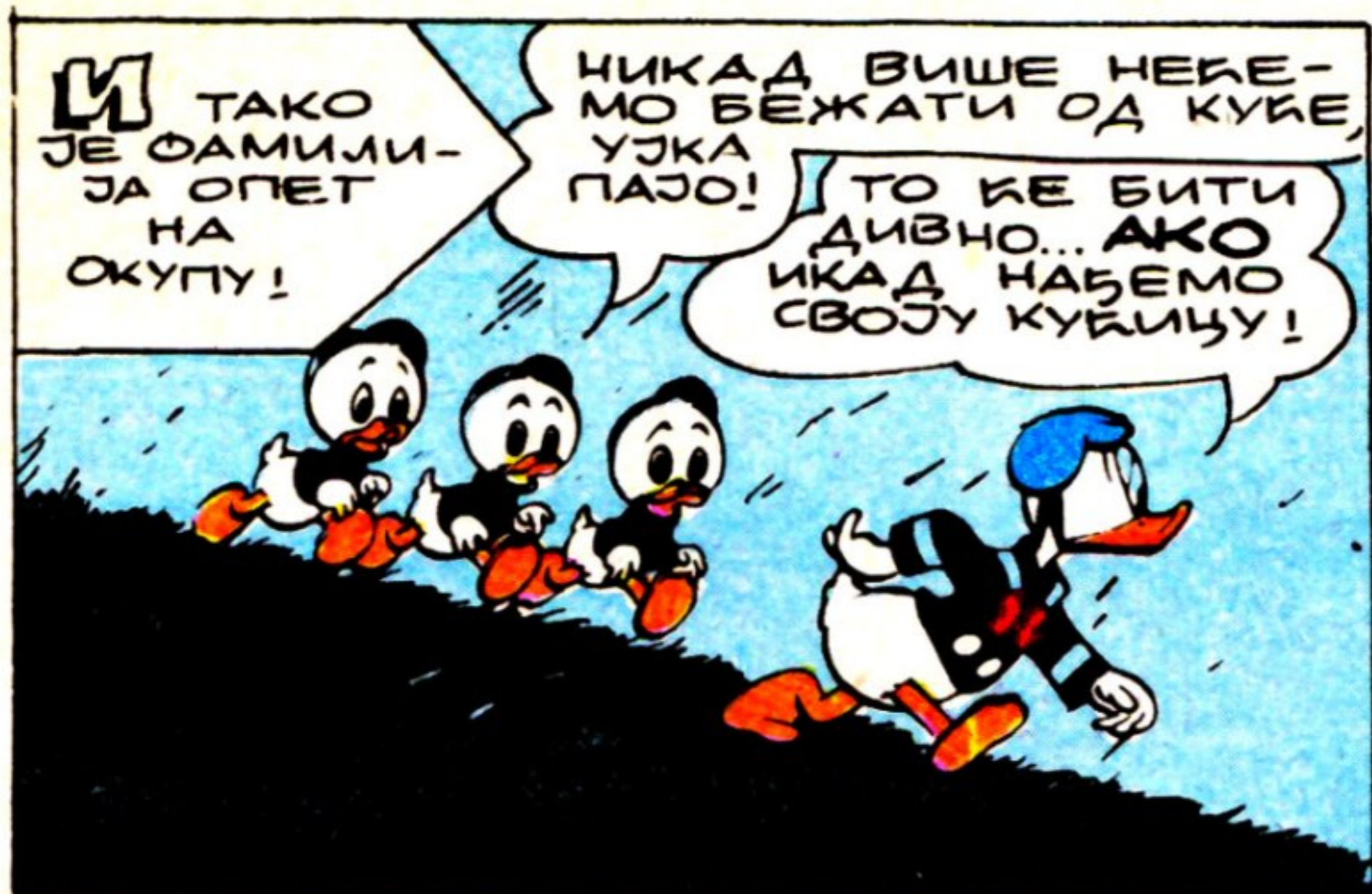

ДЕЛФИНЧИЋ

Дошао је на свет тек пре два месеца а већ је много знао. Делфини су уопште веома паметни па им и деца рано постају паметна. Мали делфин је волео своју мајку и бојао се своје тетке. Шта она мисли, да он не зна како треба живети? Он све зна! А тетка га стално прати љутитим очима и наређује:

— На површину! Брзо!

Кад је био сасвим мали мајка или тетка подвукле би се, пливајући, испод њега и леђима га изгуривале напоље да би удахнуо ваздух. Сад он то уме и сам!

Ево, тетка га је баш малочас ударила. Сисао је млеко и, када се заситио, мало је пустио из уста. А млеко мајке-делфинке је густо, готово као маслац, па се не разлива већ остаје у води као лоптица.

Мали делфин је тако испустио лоптицу млека, гурнуо је носићем и запливао за њом. Кад ју је стигао хтео је опет да је одбаци али је промашио и запливао навише. Лоптица му је клизнула по стомаку. Толико га је то заголицало да је махнуо перајима, ударио репићем и — укочио се. Није схватио шта се то с њим догодило.

А он је висио главом надоле!

Однекуд из дубине нешто је допливало, једна огромна глава надвила се над њим и

тетка је просиктала:

— Горе!

Он је и сам осећао да још само тренутак и не би више издржао и напио би се воде. Запливао је да би што пре промолио носић из мора.

Он има два носа. Један, којим се завршава њушка, нема ноздрве. Други, који у ствари и није прави нос, већ само ноздрве, рупице, налазе се на темену. Да, делфинима су ноздрве на темену, тако им је zgodније. У води се те рупице затварају, а када делфин изрони оне се отворе.

Мали делфин је истурио теме и дубоко удахнуо свеж ваздух. А онда се још више издигао и погледао око себе. Свуда унаоколо било је плаво и златно. Плаво небо са златним сунцем и плаво, сунцем позлаћено море.

Мали делфин је зажелео да види још више. Репић му је затреперио и његово тело, право као свећа, издигло се из воде.

Галеб је бешумно клизнуо из висине. Делфинчић се уплашио и пљеснуо о воду. Он дотад још није видео галеба и сад га је са занимањем просматрао...

После се најео и заспао. Лежао је крај мајке. И када се она подизала на површину, не отварајући очи, подизао се и он. Ту у близини била је и стара тетка. Брбљала је без

престанка, дајући најци савете. Мама ју је пажљиво слушала. Делфини не читају књиге и о животу стичу знања слушајући старије.

Море је почињало да буде немирно. Делфини увек знају када ће се море узнемирити и умеју да унапред одреде јачину буре.

Спренала се непогода.

Јато делфина кренуло је према пучини, даље од обала — за време буре често се догађа да таласи нанесу делфине на стење или их избаце на обалу где су без воде осуђени на смрт.

Али, ни на отвореном мору делфини се нису успокојили. Узнемирени, договарали су се између себе пазећи истовремено на своју несташну децу. Често је то тако: деца не осећају бриге старијих.

Таласи су постајали све већи а мали делфини све разигранији. Не сви, разуме се. Неки су се смирили прибијајући се уз одрасле.

А Делфинчић је баш тада измислио дивну игру. Успињао се на врх таласа и заједно с водом пропадао наниже, опет би узлетео и поново би склизнуо са висине. Када би се нашао на врху таласа видео би далеко око себе потамнело море начичкано белим крестима. А када би летео доле срце би престајало да му куца.

Наједном је схватио да му се приближава земља. А он је већ знао шта за делфина значи обала за време буре!

Покушао је да заплива у супротном правцу, али није успевао. Нешто га је вукло према обали. Почео је да се загрцњава и гута

воду. Никако да удахне ваздух. Отимао се тој страшној сили, покушавао да се пробије до површине: као и човек, ни он не може без ваздуха.

Сила која га је вукла постајала је све јача и он јој се више није одупирао.

А онда га је нешто увукло у уска врата између две стене. Нашао се у малом заливу.

На обали су седела двојица — човек и дечак. Посматрали су како се вода у заливу диже и спушта и ако с друге стране стена што су затварале залив море бесни.

Вода се подигла и избацила нешто на обалу. Људи су пришли чудном морском ство-

рењу. А оно је лежало на боку. Имало је мека пераја и дечју њушкицу.

— Мртав је — рече дечак и, чучнувши, пређе прстом преко глатке коже делфина.

Али, чим је осетио додир, Делфинчић изви реп и махну грудним перајем: покушао је да се преврне на стомак.

Жалосно је писнуо и људи одскочише јер је у истом тренутку из мора излетео велики, леп делфин и тешко пао поред малише.

То је мајка полетела сину у помоћ!

— И! И! И! — дозивао је Делфинчић и, један за другим, из мора искочише још три делфина.

И остали делфини из јата били су узбуђени, дизали су се из воде, поскакивали, покушавајући да виде шта се на обали догађа. Залив је кипео од њих.

Човек је скинуо капут. Заједно с дечаком пребацили су на капут једног великог делфина и повукли га према води. Истресли су га у море и потрчали да спасавају другог. Али, први је поново искочио на обалу, право до малише који је непрекидно цвилео.

Човек је клекнуо крај Делфинчића:

— Треба почети од малише — рече дужићи се са Делфинчићем на рукама.

И понео је Делфинчића према мору. До пола га је спустио у море и држао га тако па зећи да му вода не продре у ноздрве на темену. Чекао је да малиша прикупи снагу да би могао да заплива. За то време дотрчали су још неки људи и сад су вукли остале делфине према води.

Делфинчић је био здрав и читав и добро се осећао. Али, његова мама јако се ударила о камен на обали и сад су је, са обе стране, придржавали остали делфини.

Тетка је два пута искакала на обалу за Делфинчићем, али није се ниједном озледила. Сад га више неће пустити с очију!

А он је као кривац искоса гледао на одрасле, који су ћутке пливали око њега, и вредно радио репом и перајима.

Али као за пакост, пред њим се нашла мала корњача. Носила је у устима медузу. И мада Делфинчић није јео медузе, јурнуо је на корњачу и отео јој медузу. Тетка није успела ни строго да га погледа, а он је похитао да се врати. Приљубио се уз мајчино горње пераје, као што и пристоји добро васпитаном делфинчићу. Кришом је испљунуо медузу. Јато делфина све више се удаљавало од опасне обале.

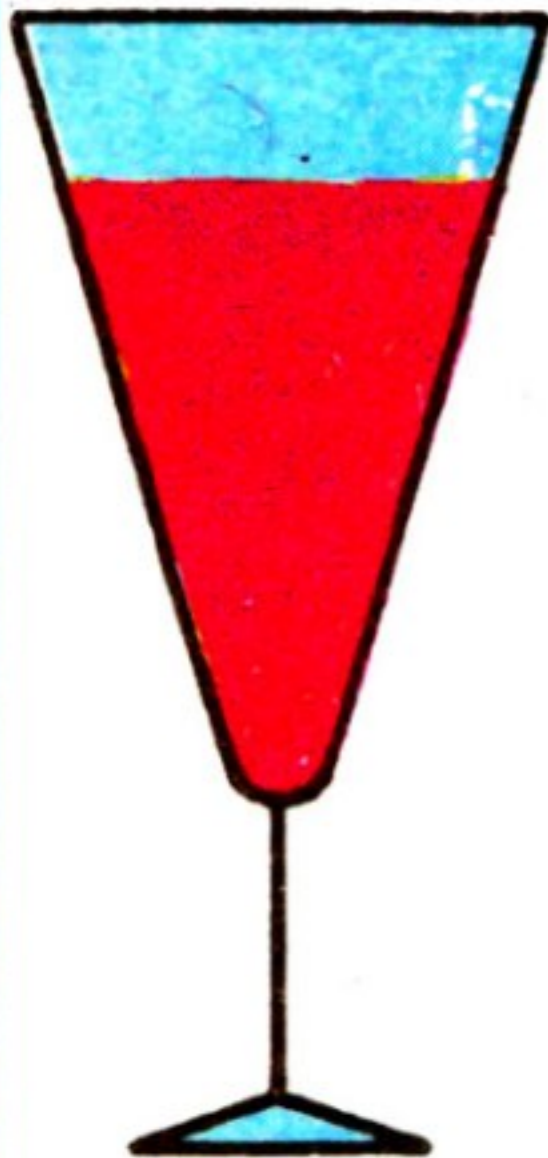
Нора Аргунова

ИГРЕ С БАРБА МАТОМ

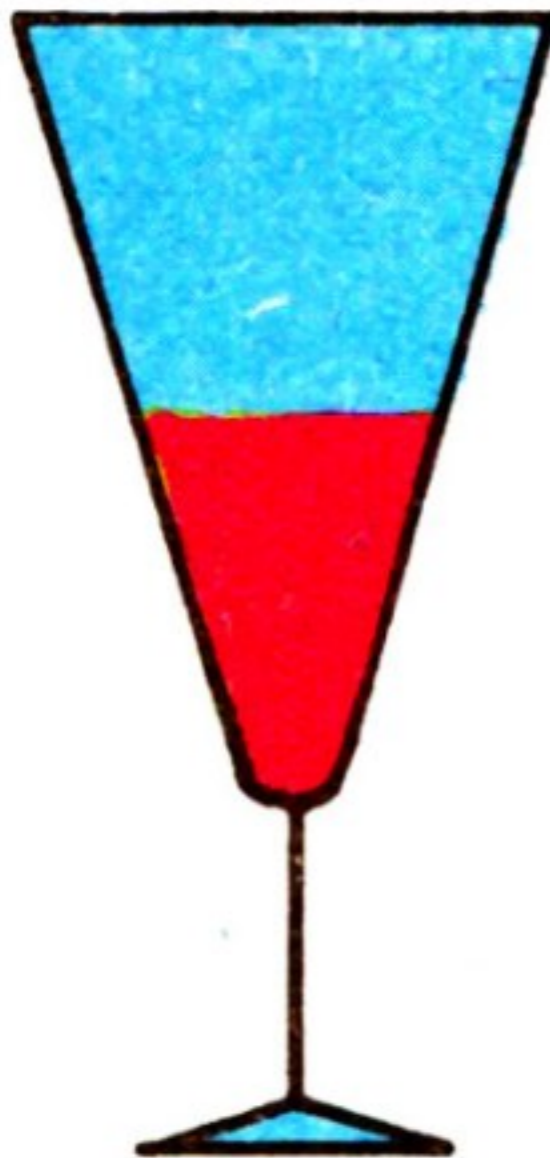

ПОМОЗИТЕ МИ
ДА ОБИХ ШЕСТ
ЧАША ПОРЕЂАМ
ТАКО ДА У ПРВОЈ
БУДЕ НАЈВИШЕ, А У
ПОСЛЕДЊОЈ
НАЈМАЊЕ
ВИНА!

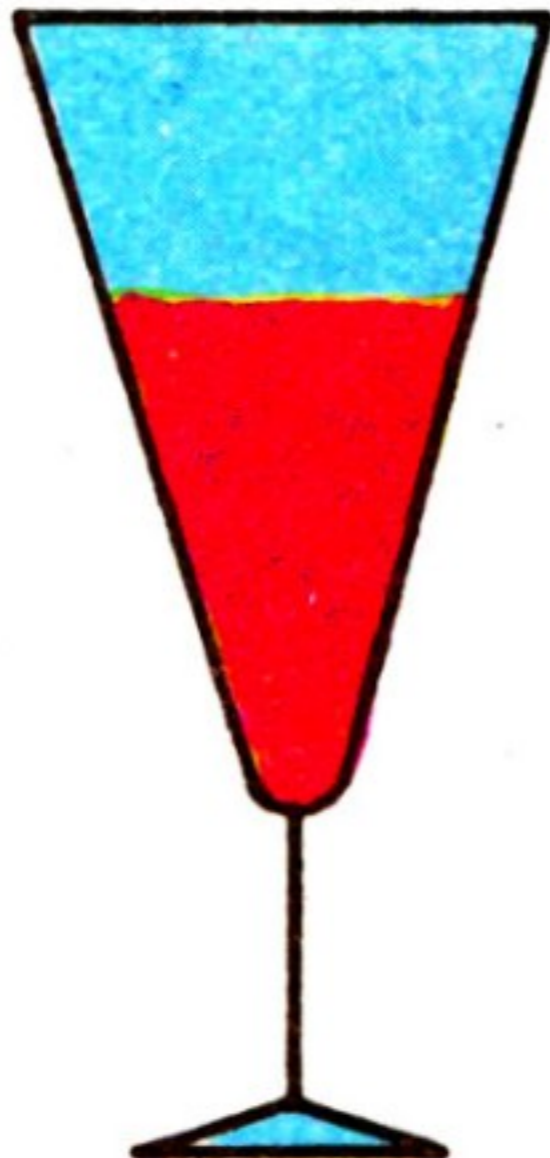
1

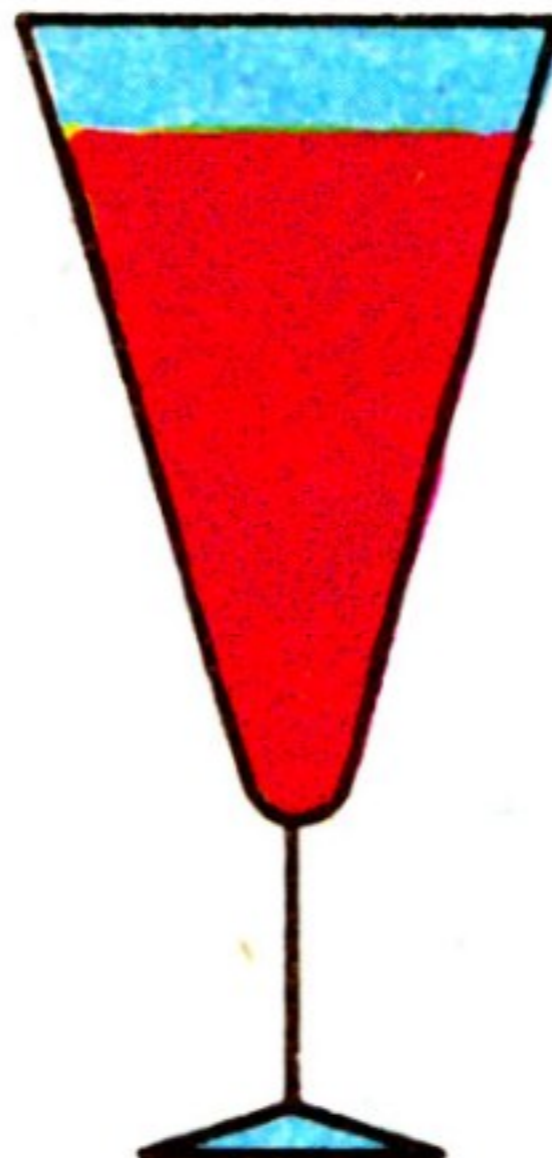
2

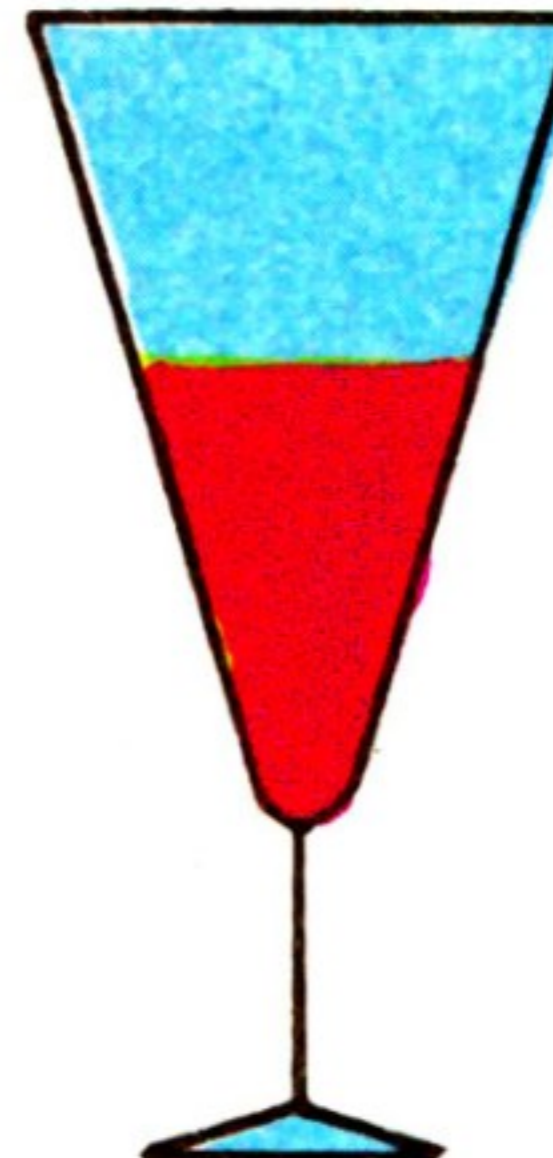
3

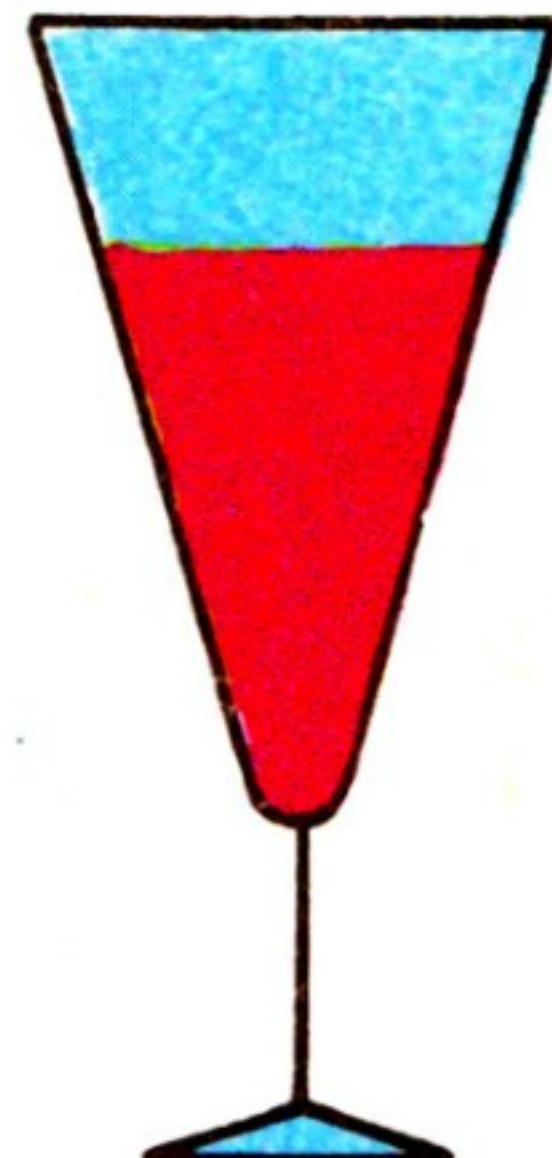
4

5

6

ИЗРАЧУНАЈ-
ТЕ УКУПАН
БРОЈ
ТАЧАКА
КОЈЕ
ВИДИТЕ
НА
КОЦКАМА
КОЈЕ
ДРЖИМ У
РУКАМА!

РЕШЕЊЕ:

1) ЧАШЕ ТРЕБА
ДА ГЛОДЕ
ОВИМ РЕДОМ:
4, 1, 6, 3, 5, 2
2) ТАЧКЕ НА
КОЦКАМА
ОДОБРО
НАДОВЕ:
5+4+3+2+2
+6+6+5+1+
4+1+3+2=44

ЧАРОБНА ФРУЛА

ГЛЕ ГЛЕ!
СТАРИ
ЗЛИ ВУК
ОДЛУЧИО
СЕ ДА
РАДИ!

КАКАВ ЈЕ
ТО ПОС'О ПРО-
ДАВАТИ КУКУ-
РУЗ ЗА
КОКАЊЕ?
И ТО У
ШУМИ
ГДЕ НЕМА
КУПАЦА!

КУКУРУЗ ЗА КОКИЦЕ.

КОД ВУКА

ЧУО САМ ВАС, КУПЕ МАЛЕ! АЛ'
КУПЦИ ЋЕ ДОТРЧАТИ
КАД ЗАСВИРАМ
У ОВУ ЧАРОБНУ
ФРУЛУ КОЈУ
САМ... ОВАЈ...
НАШ'О У ШУ-
МИ! ПОСЛУ-
ШАЈТЕ САМО...

ТО МУ ЧАРОБ-
НА ФРУЛА?
СТРАШНО!
ПРОБИЈА
БУБНЕ
ОПНЕ!

ОД ЊЕ ЋЕ
СВИ ДА
БЕЖЕ!

УСКРОРО...

КУ! ДОБРО ЈЕ! НЕ
ЧУЈЕ СЕ ВИШЕ!

АЛ' ГДЕ СМО МИ
ТО? ОВАЈ ДЕО
ШУМЕ НИЈЕ
МИ ПОЗНАТ!

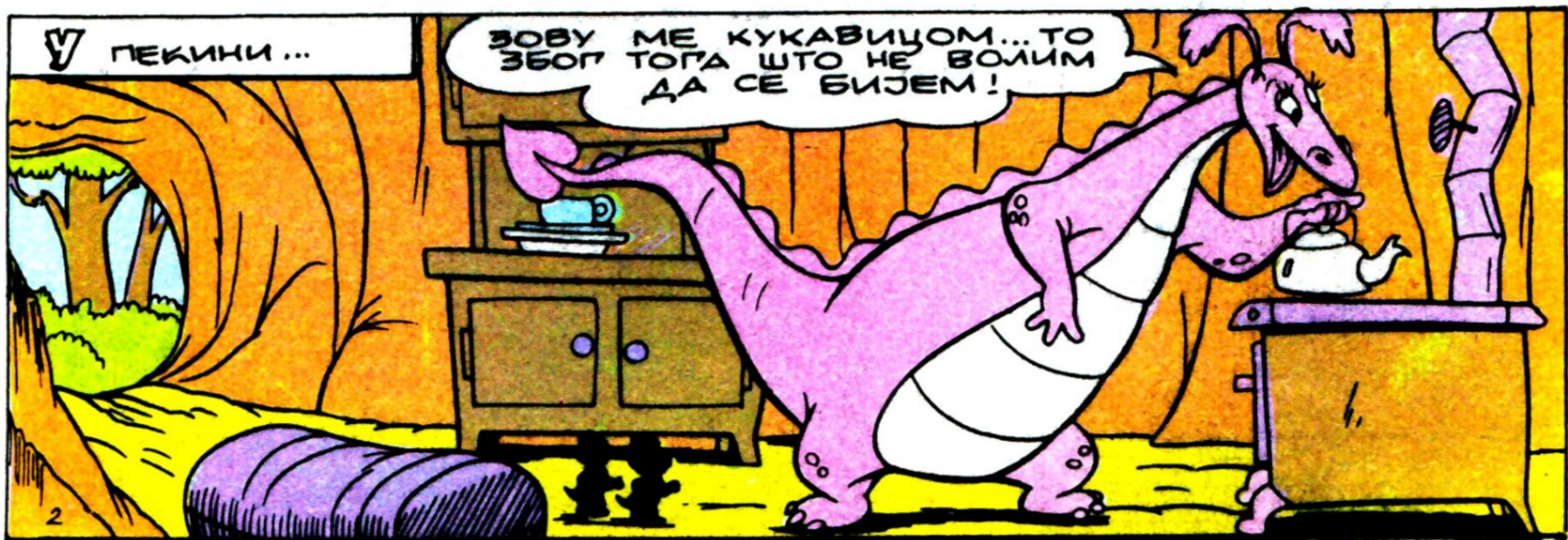
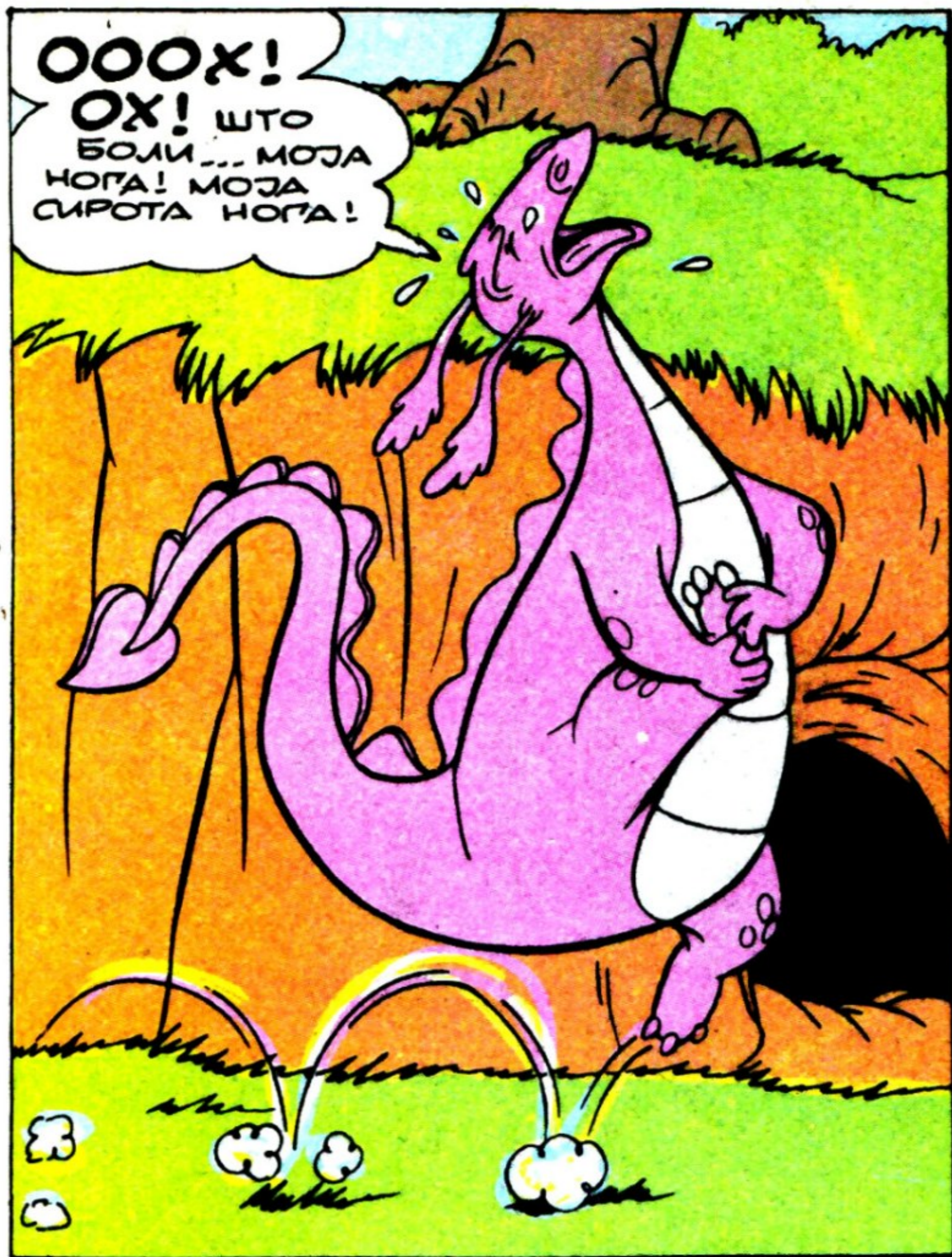
САКИ ЋЕМО СЕ НЕКАКО!
ТРЕБА САМО НАКИ
ВИСОКО ДРВО...

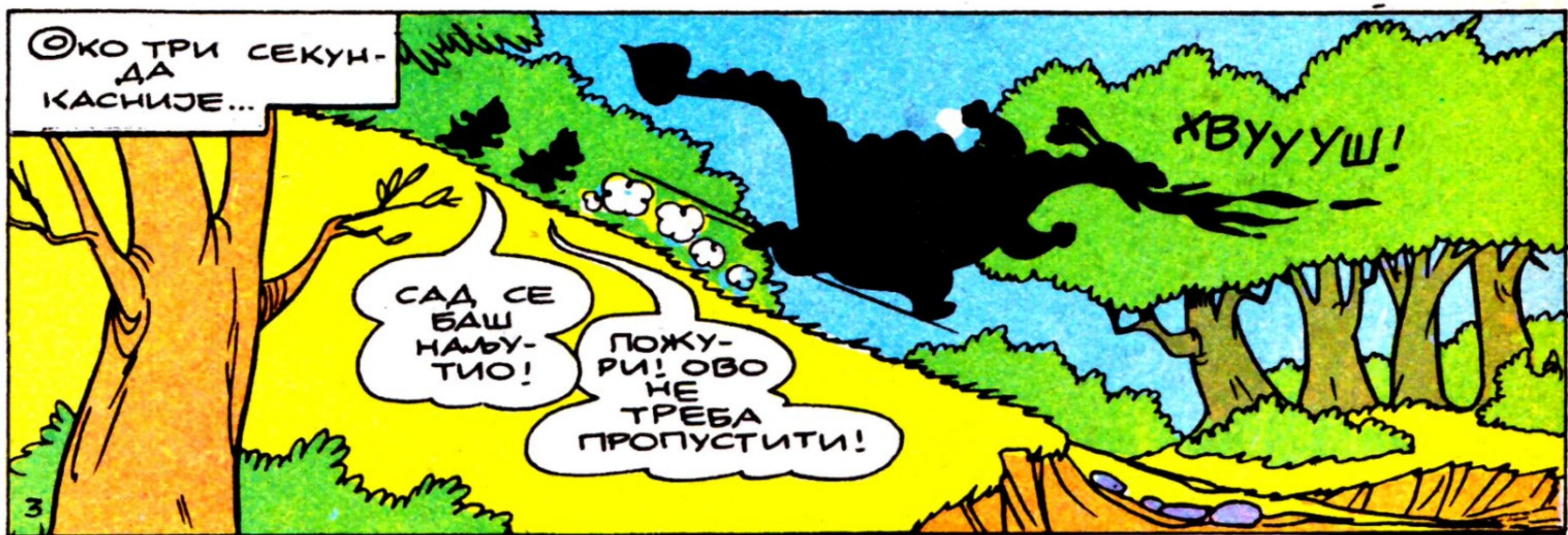
ЈАО!

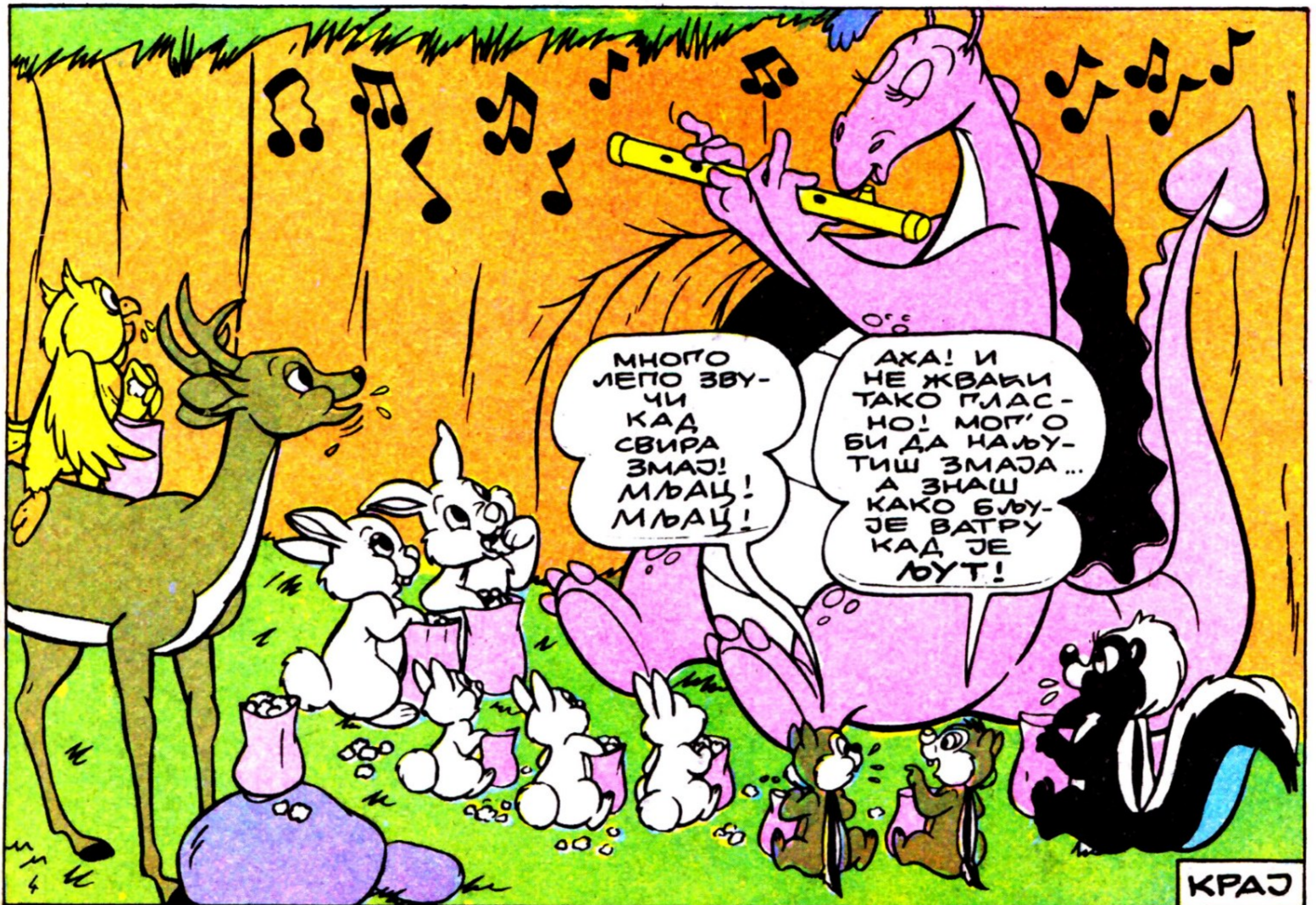
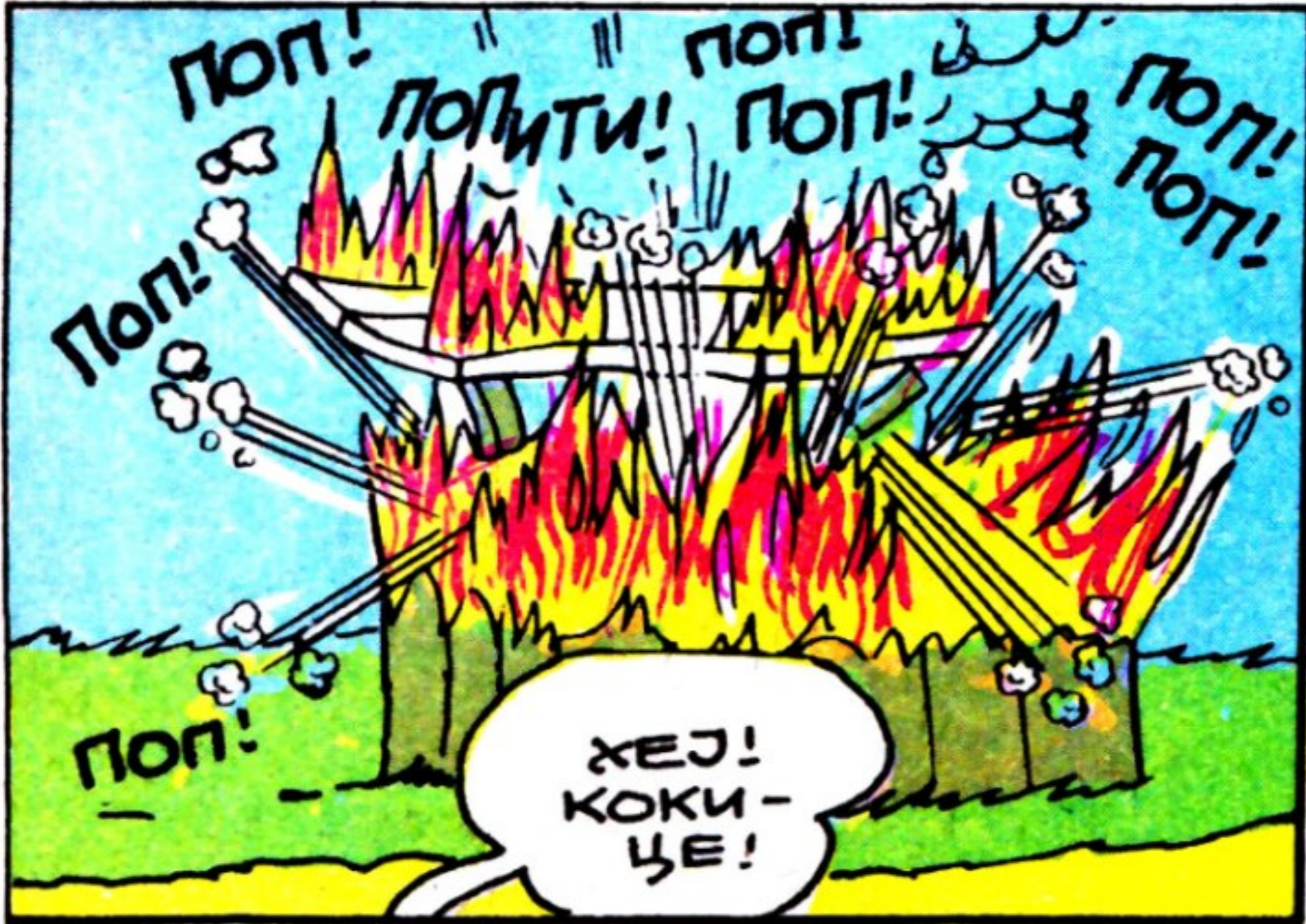
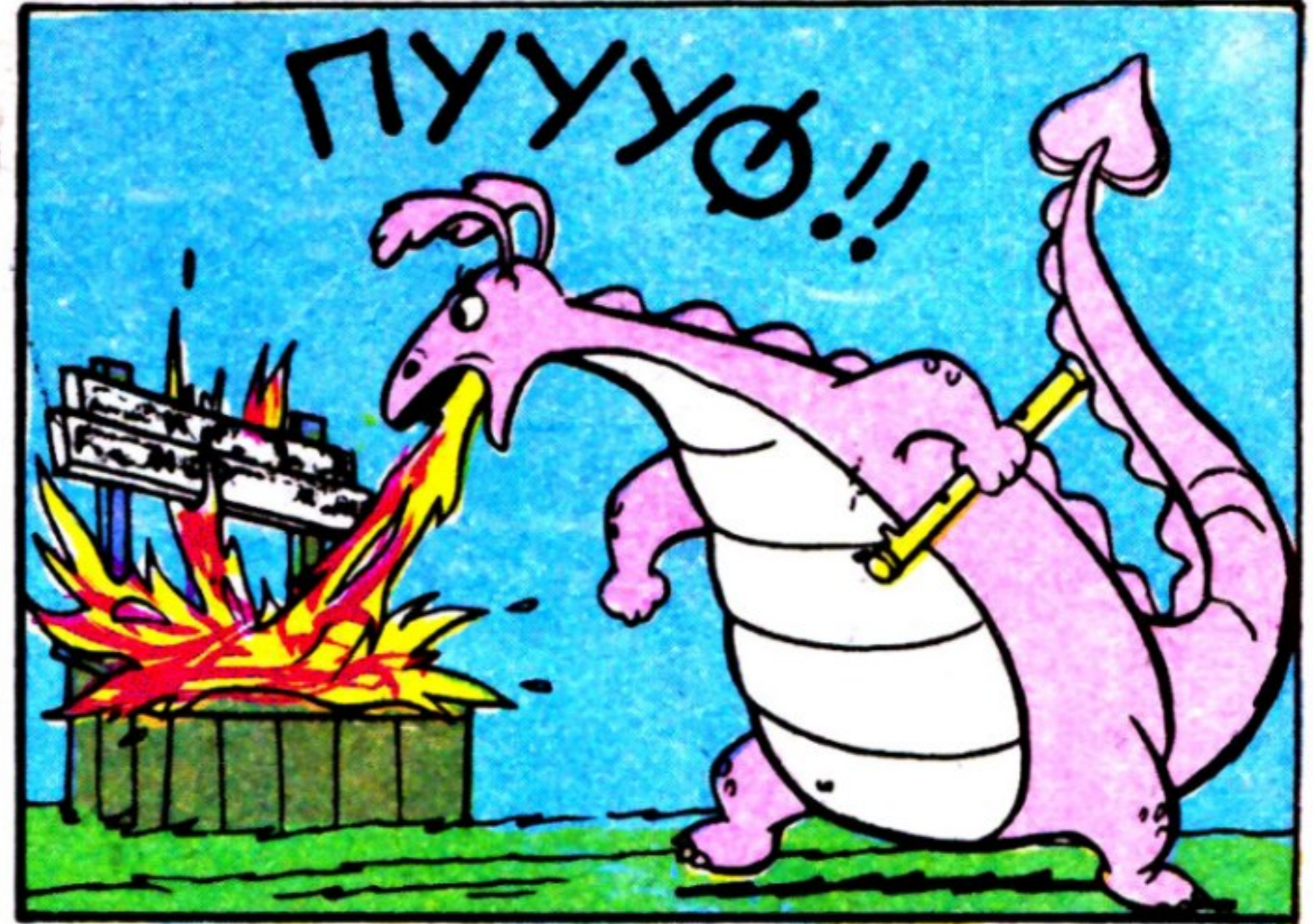
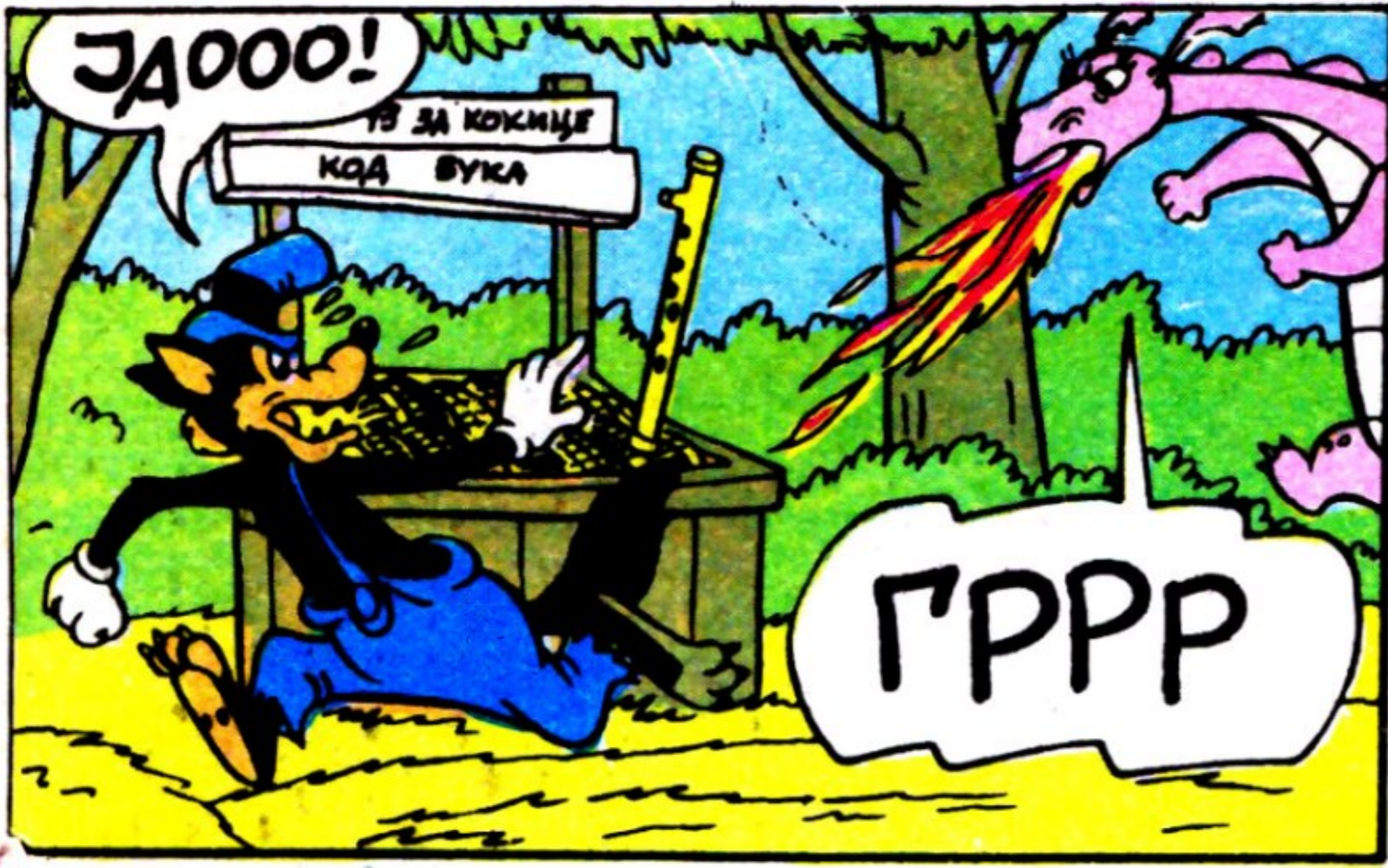
УО!

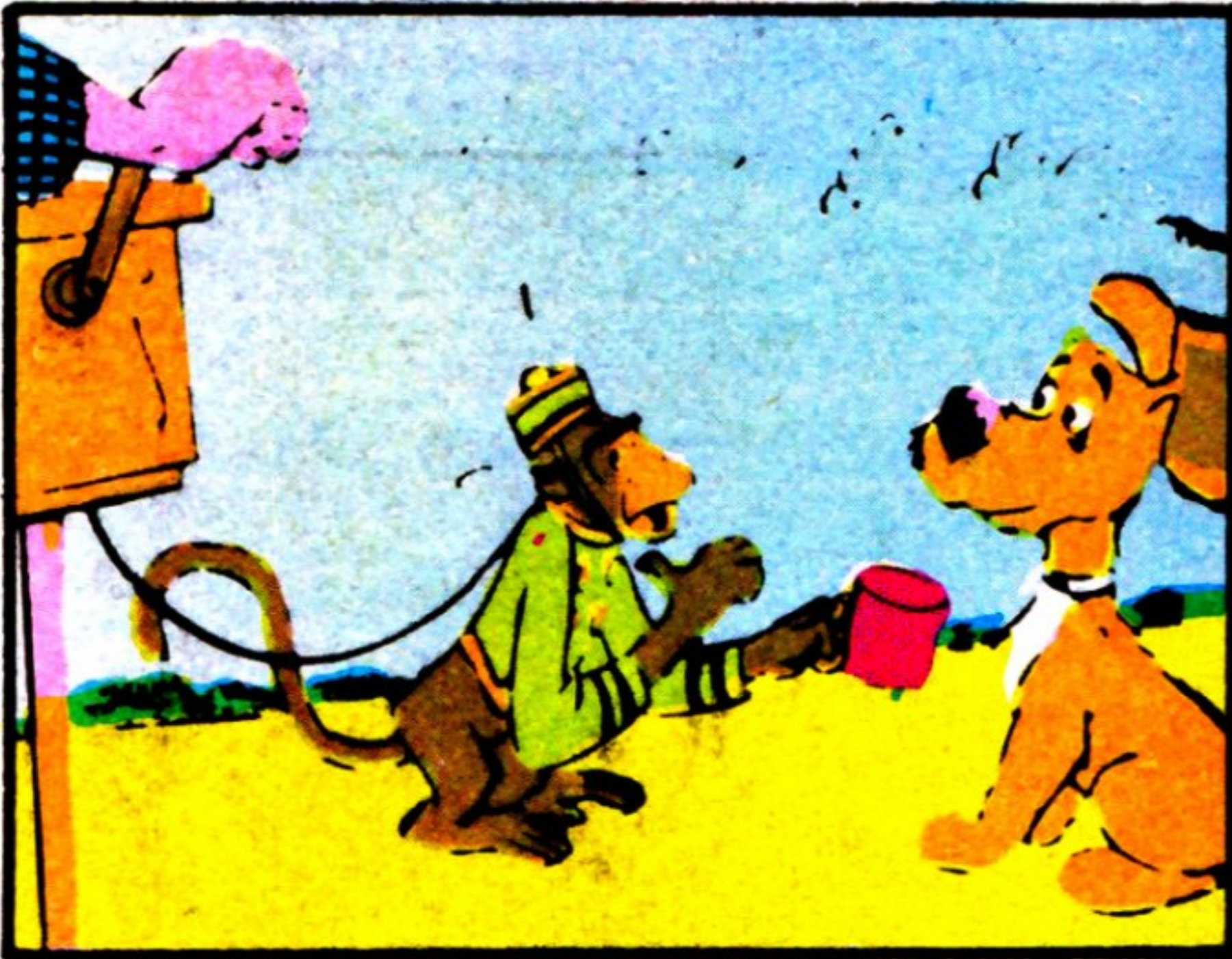
W.D.C. # 423-P.24

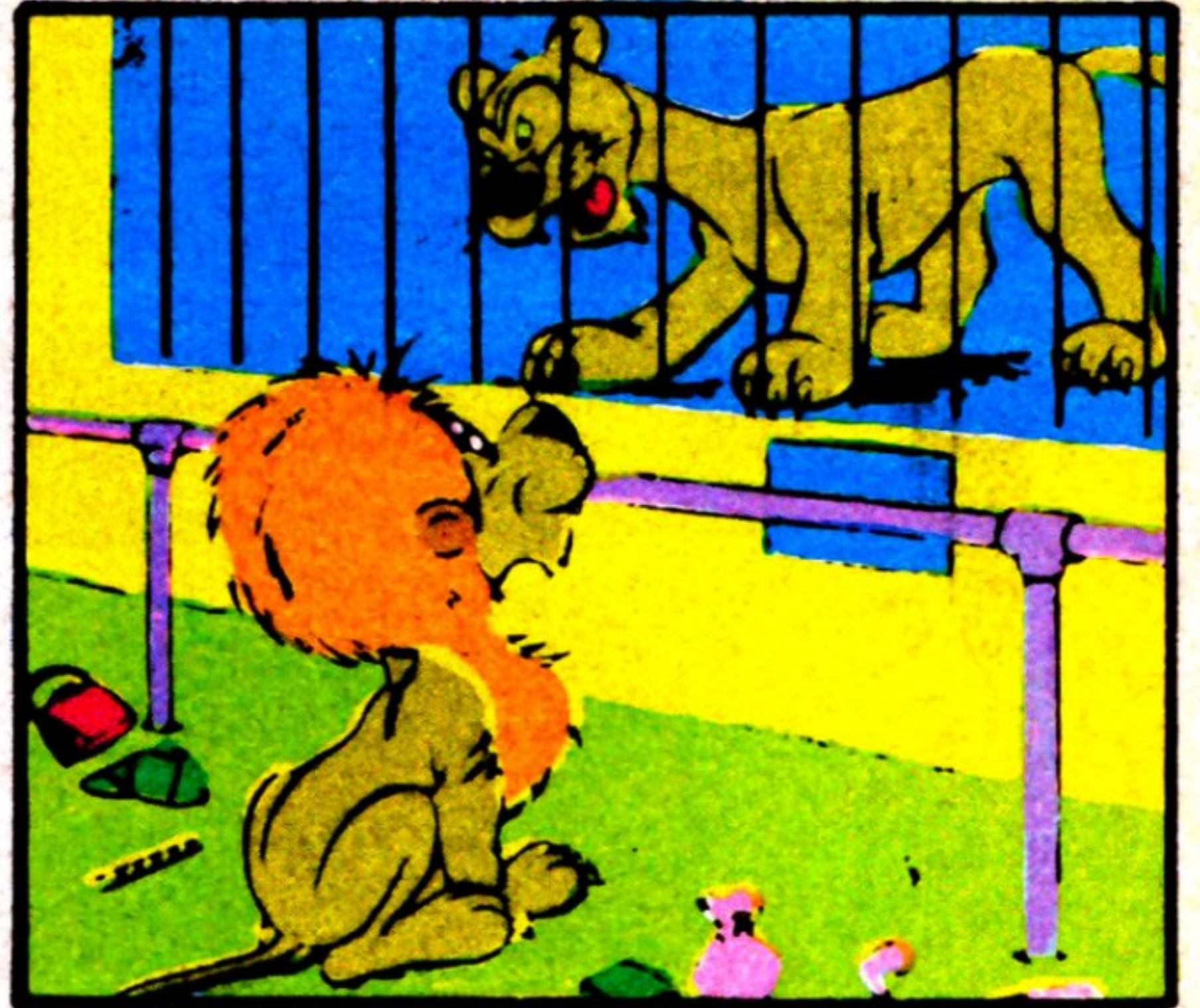

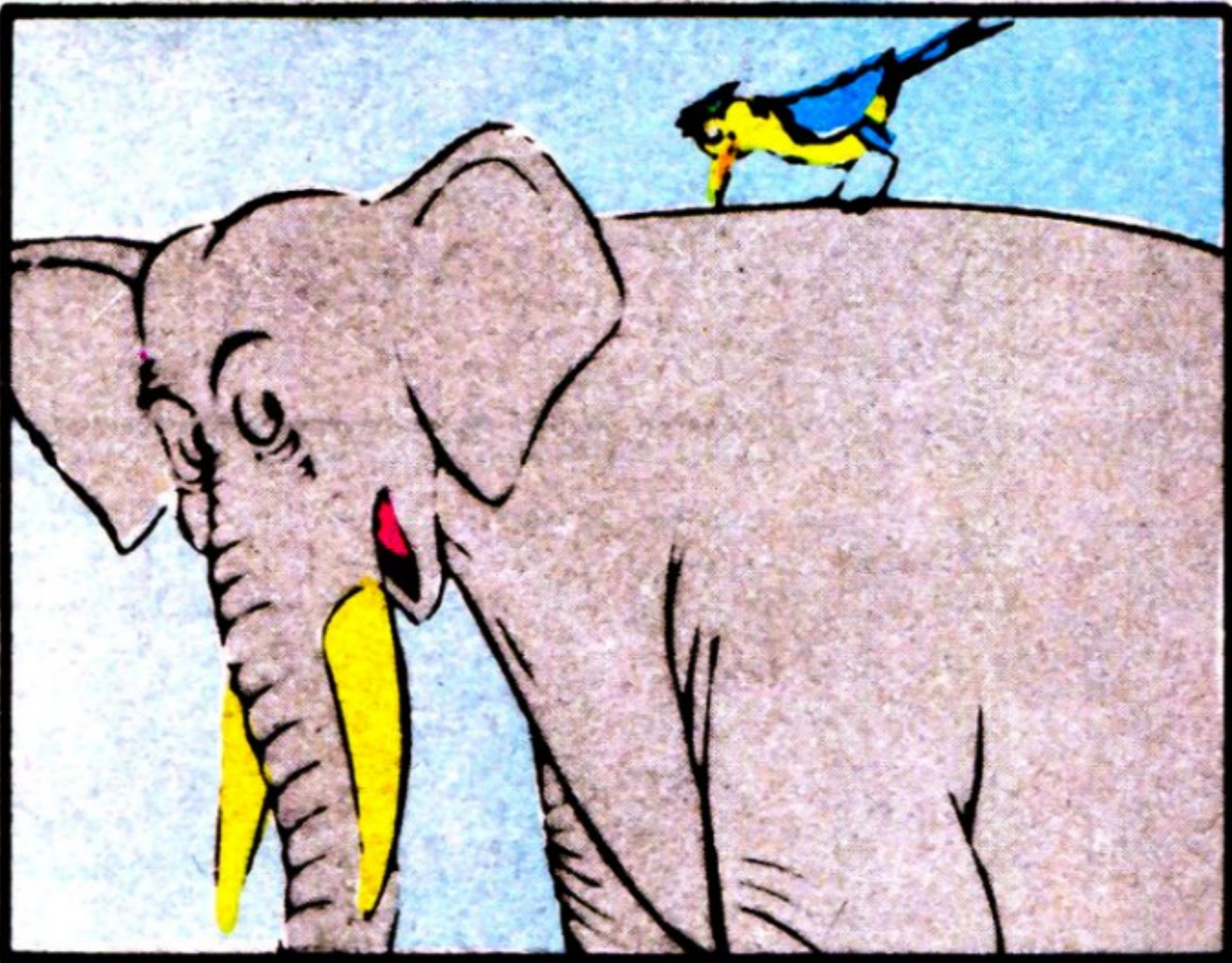
ХУМОР

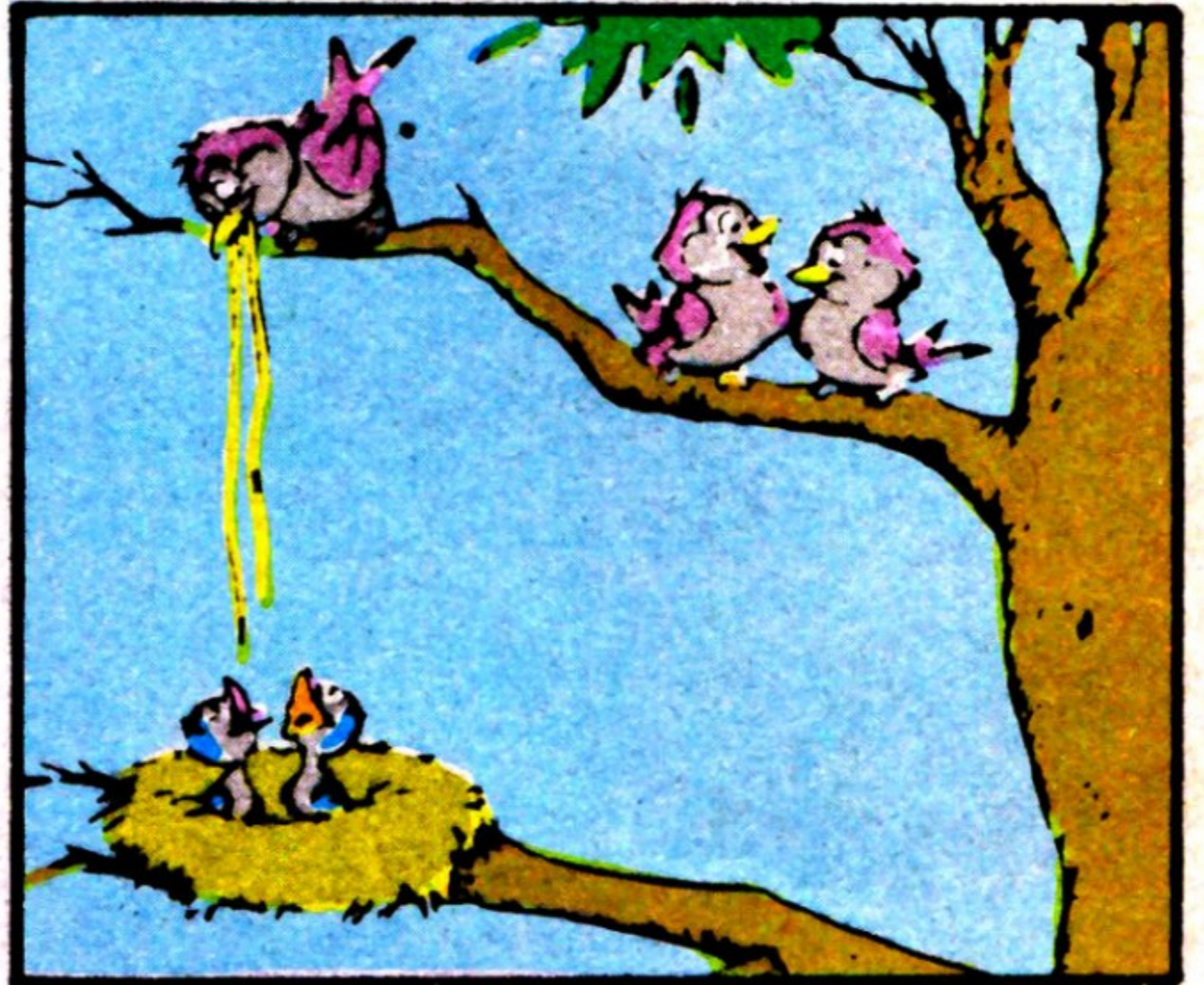
— Оно што ми смета у овом послу, то је увек ИСТА МУЗИКА!

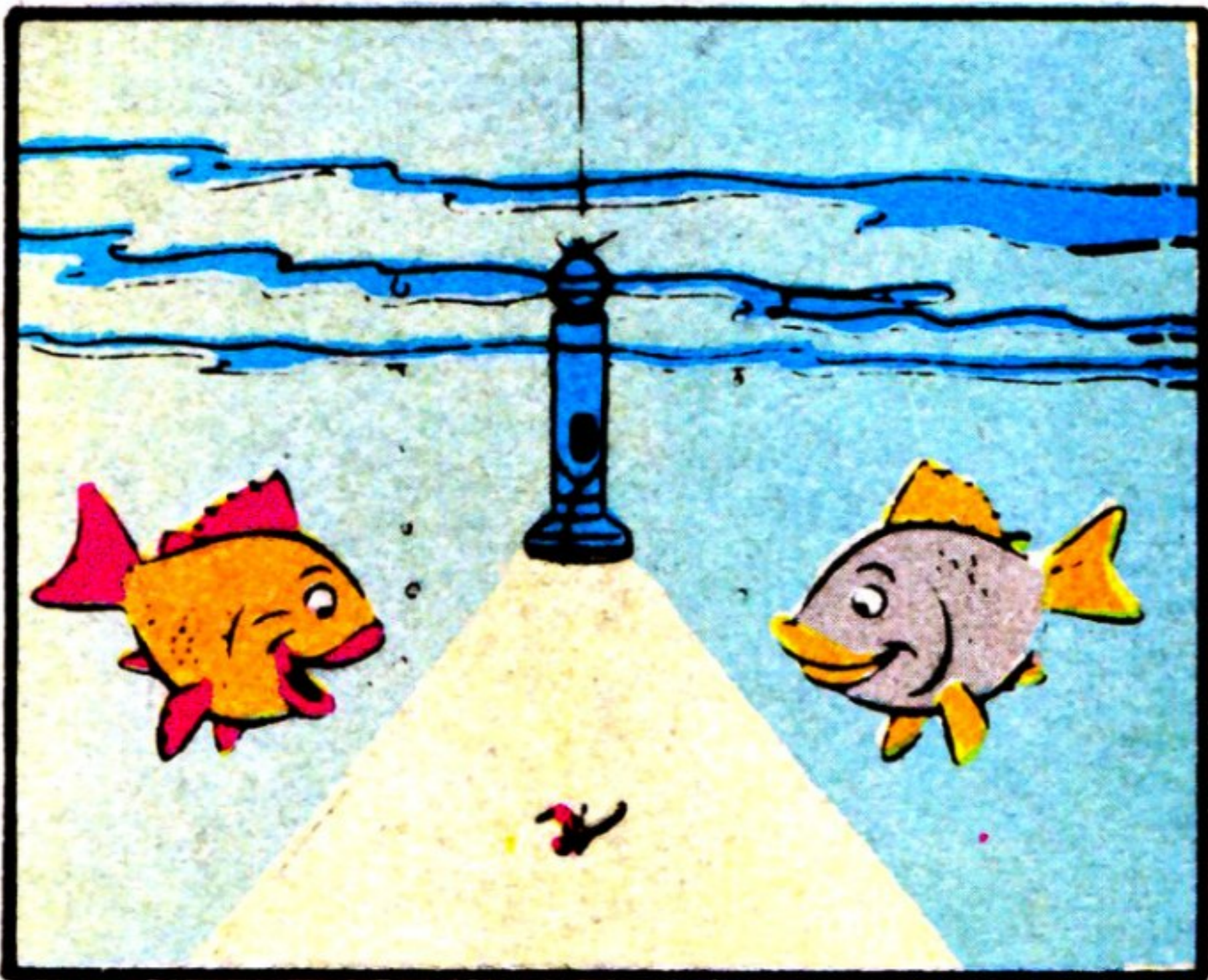
— Што си баш ту стао, драги! Због тебе ми побегоше сви обожаваоци!

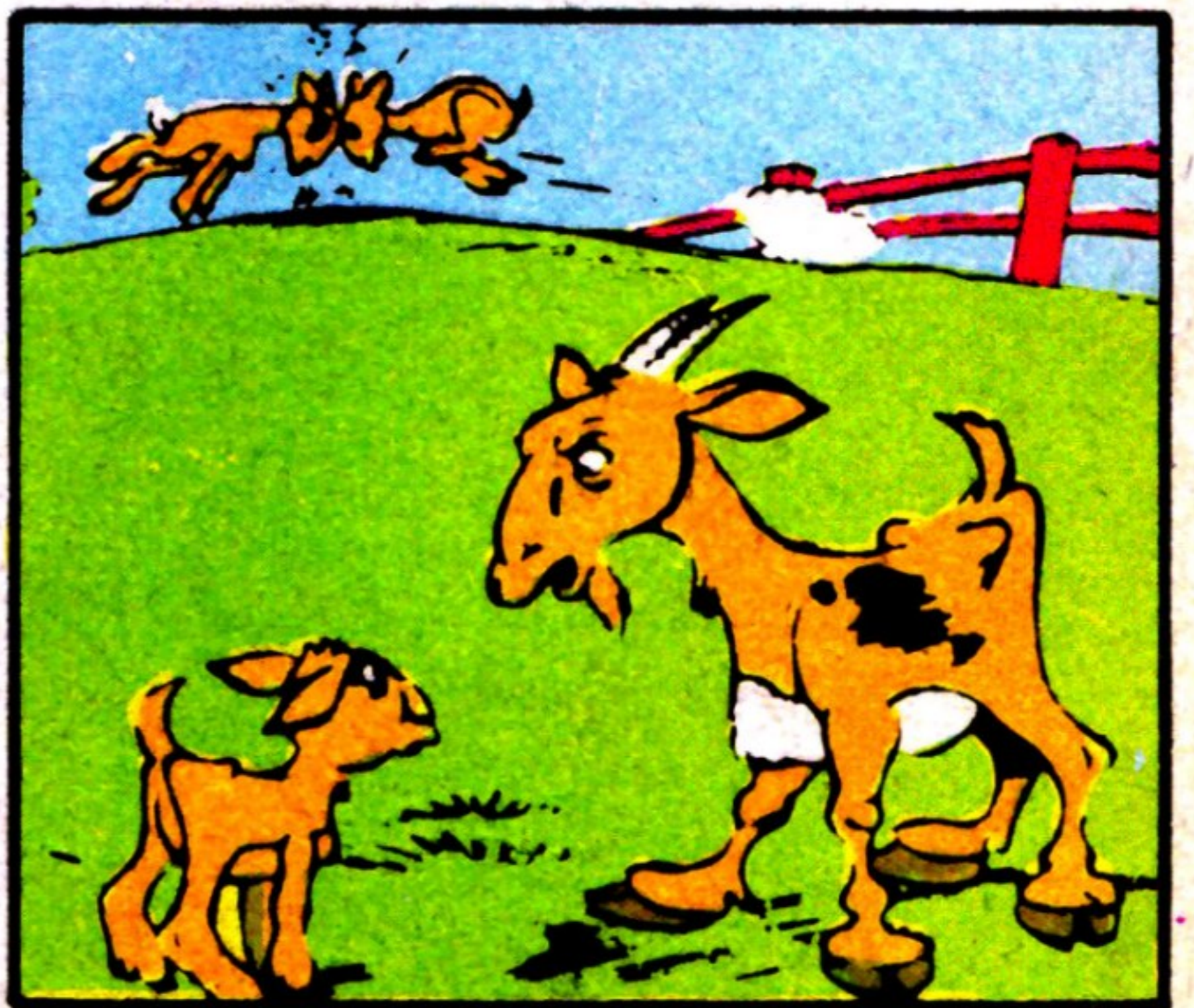
— Еј, ти! Ја нисам дрво. Требало би да набавиш наочаре.

— Ту поред нас је италијански ресторан!

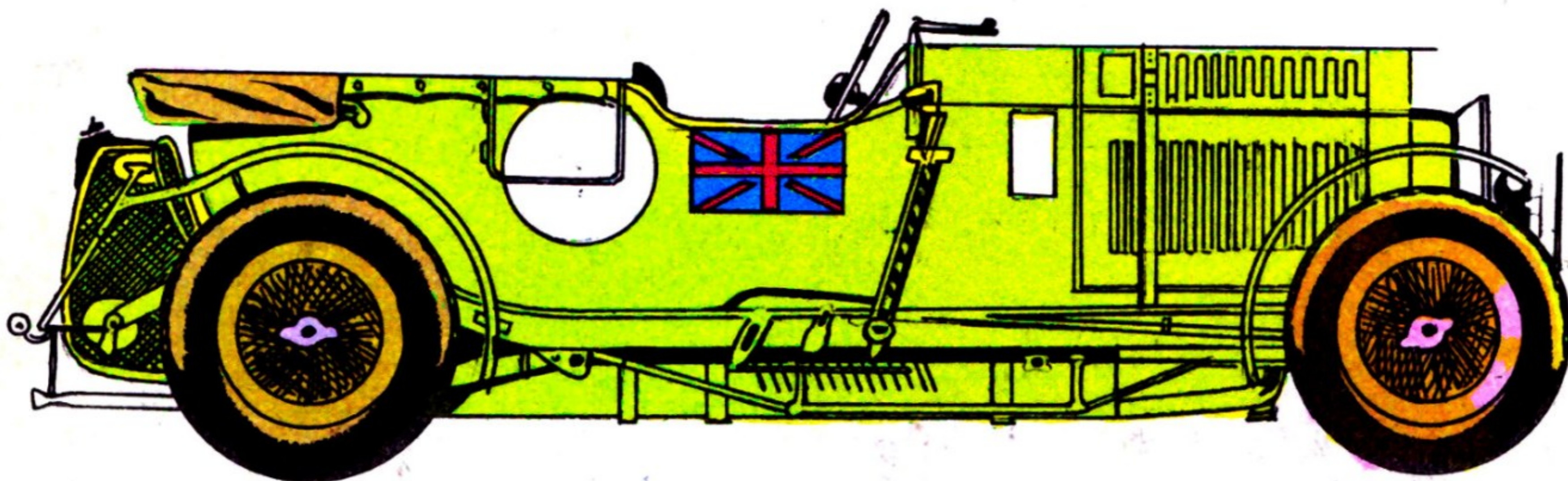

— Што је ово романтично! Вечера уз свеће!

— Слажем се, налиша, иди! Али немој после да ми тражиш аспирина!-...

САЛОН СТАРИХ АУТОМОБИЛА

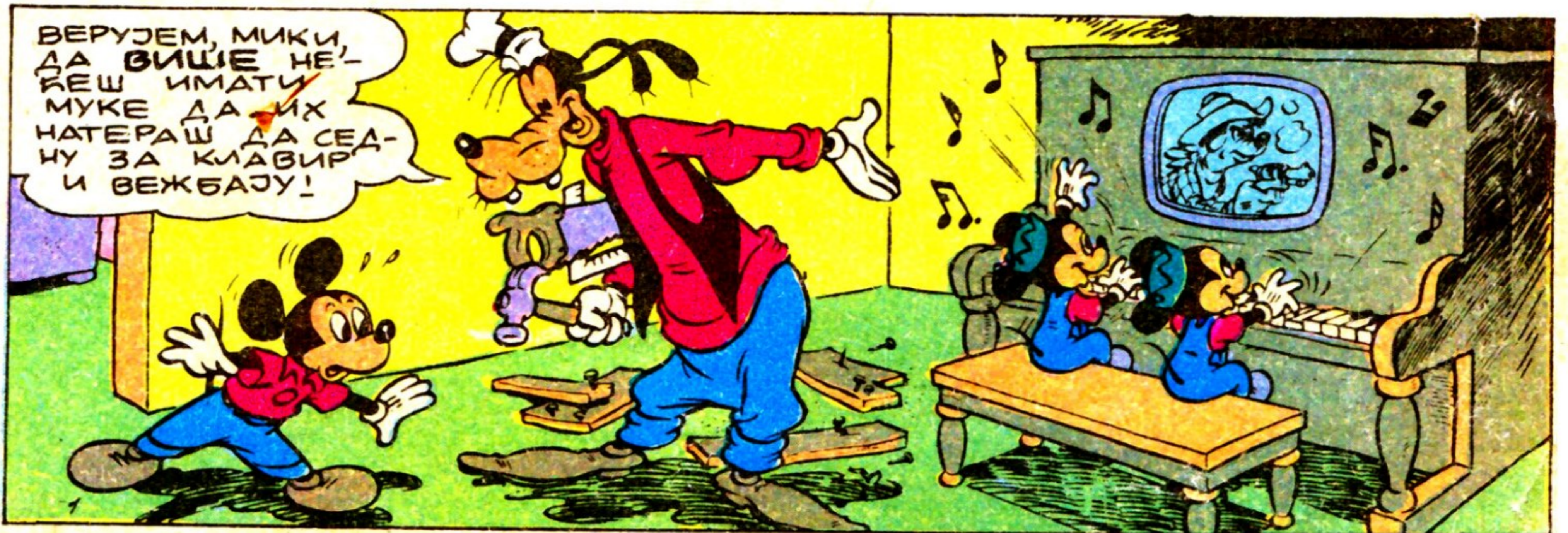
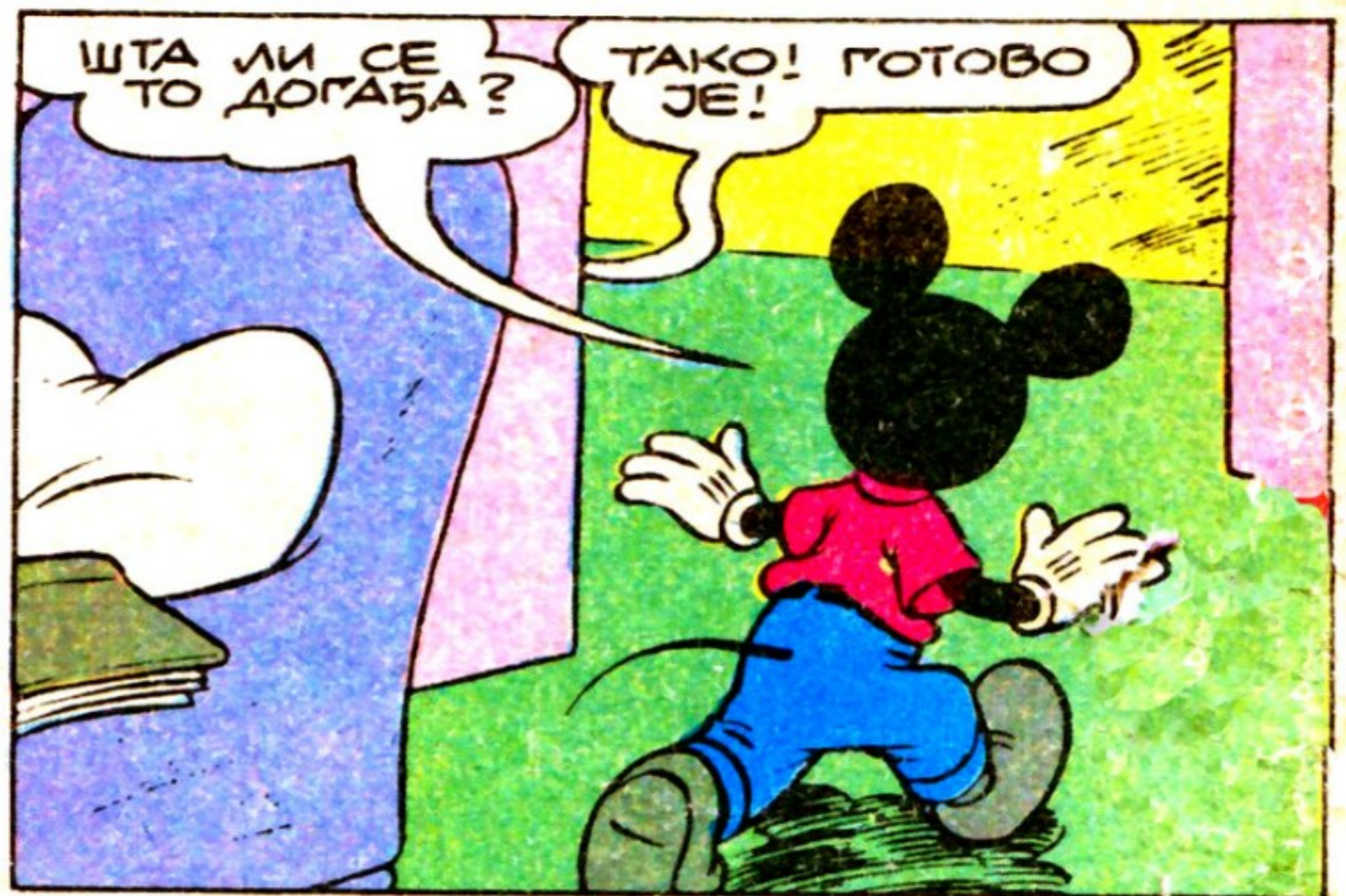
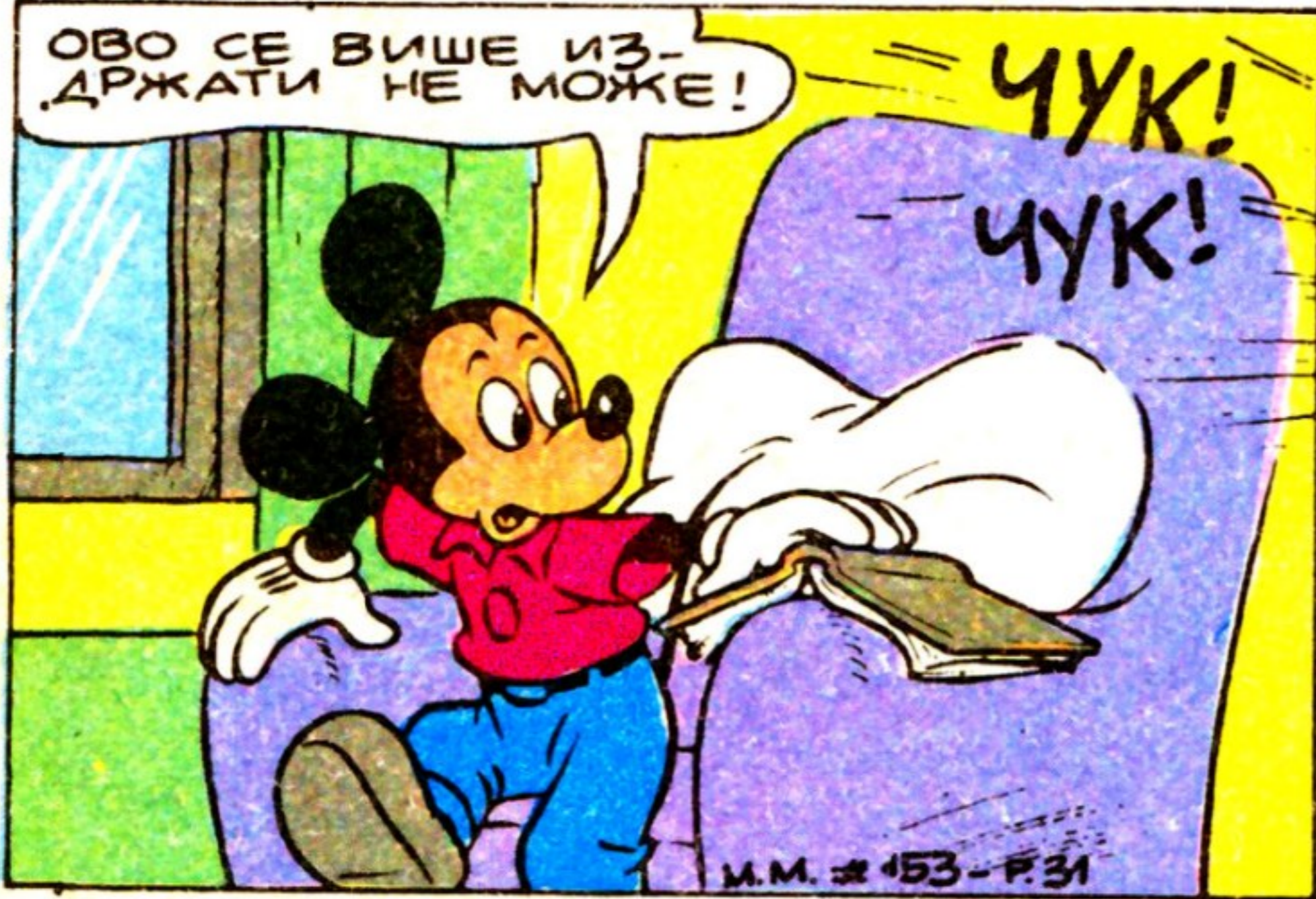
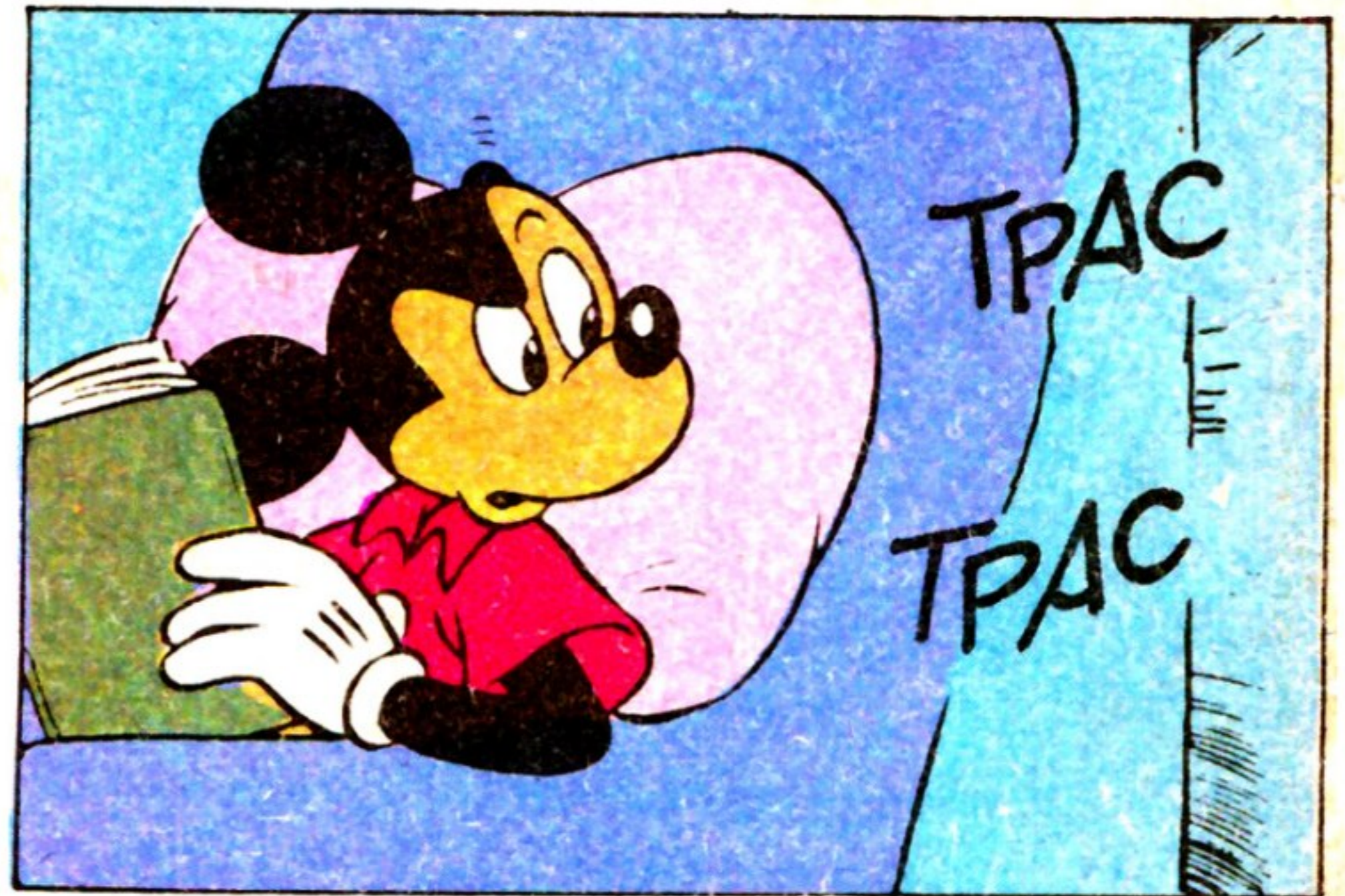
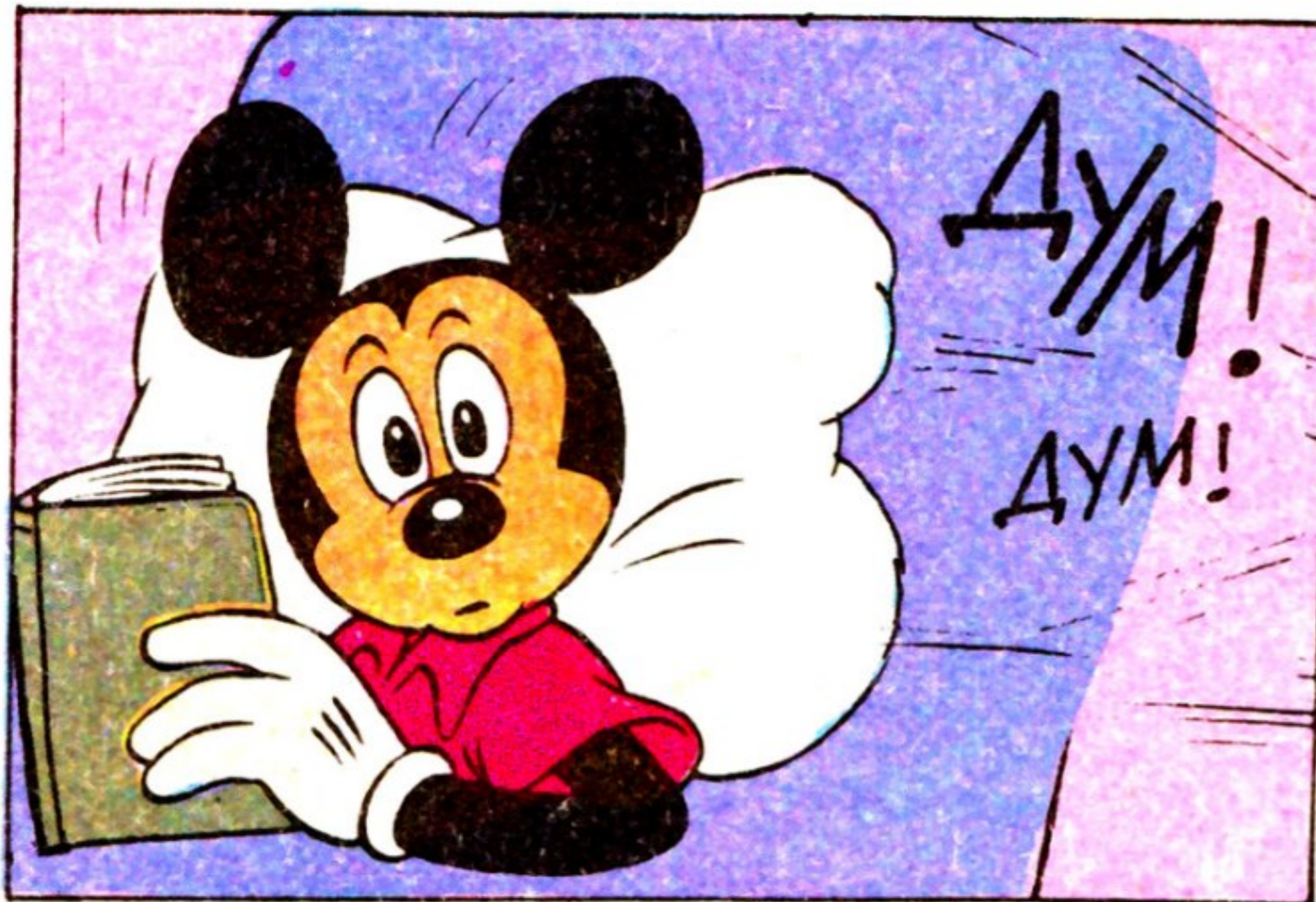
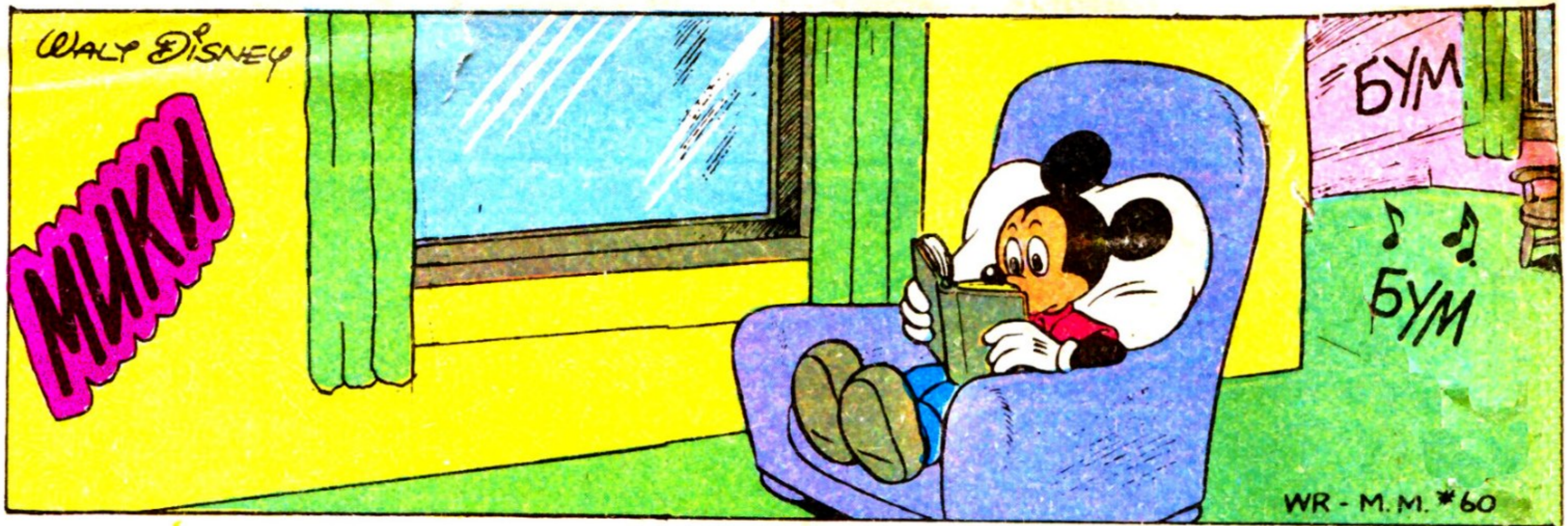

БЕНТЛИ 1928

Уочи првог светског рата, Британац Бентли био је познати аутомобилски ас, али се истакао и као добар конструктор. После рата Бентли је одлучио да се бави производњом аутомобила па се 1919. године удружио с инжењером Бургесом и основао фабрику Бентли. Њихов први модел конструисан је 1921. године.

„Бентли” из 1928. године имао је 4500 cm^3 и тако снажан мотор и каросерију да је фирма давала гаранцију за овај аутомобил на пет година.

Ово возило победило је неколико пута у трци у Ле Ману.

GODINA SA VAMA

idemo dalje...
godina jedanaesta

ČAK I DA NEBO PADNE NA NAS: BDS FOREVER!!!

BAŠ SU
ŠAŠAVI OVI S
BDS GRUPE!

TUTATISA MI,
ŠAŠAVIJI SU OD
OVIH RIMLJANA!

BDS GRUPA - I NAKON DESET GODINA S VAMA! IDEMO DALJE...